ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

ஸ்தோத்ரரத்நஸாரப்ரகாஸிகை.

என்னும்.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார்ஸ்தோத்திரப்ரதிபதவ்யாக்யாநம்.

இஃது,

ப்ரபந்நஜநாக்ரேஸரரான

ஸ்ரீ பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநத்திற்கு இணங்க

திருமலை - சங்கபுரம், ஸ்ரீமத் - உபய

வ ர தா சா ரி ய ரா ல்

ஸங்கிரஹிக்கப்பட்டு

சென்னைச்சருவகலாசாலைத் தமிழ்த்தலைமைப்புலவர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

கோ- இராசகோபாலபிள்ளையவர்களால்

தமிழ் பரிசோதிக்கப்பட்டு

யநமதல.

[illegible] வேங்கடாசாரியராலும்

இந்தக்ரந்த பிரதிகளை

வித்வான்களைப் பிரார்த்தித்துப் பெற்றுப் பிரகடநஞ்

செய்யப் பெருமுயற்சி செய்தவரும்

செங்கல்பட்டு டிஸ்ட்ரிக்டு கோர்ட்டுவகீலும்

ரா ம தா ஸ ரு மா கி ய

மாங்காடு- குப்புஸாமிநாயுடு

அவர்களாலும்

விவேககளாநிதி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்வபாநு - ௵

Madras.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

அகிலபாகவதோத்தமர்களுக்குவிஞ்ஞாபநம்.

ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் முக்யபரிஜநங்களில் ஒருவராகிய ஸ்ரீஸிவ்ஹமாநநருடைய அம்சாவதாரமாய்க் கலியுகத்தில் - சதகஎ- ஆவதான தாது ஸம்வத்ஸரம் ஆடிமீ பௌர்ணவமி உத்திராட நட்சத்திரத்தில் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் குமாரரான ஈஸ்வரமுநிகளுக்குக் குமாரராய்த்திருவவதரித்து, யமுனைத்துறைவர் என்னுந்திருநாமமுடைய ஸ்ரீயாமுநாசா

யர் ஸகலவித்யாபாரங்கதராய், வித்வஜ்ஜந கோலாஹலனென்னும் வித்வானைவாதத்தில்வென்று, அதற்குப் பந்தயமாய்க் கிடைத்த அர்த்தராஜ்யத்தைப்பெற்று, அத்தேசத்தரசனுடைய மஹிஷியாலே மனமகிழ்ந்து கொடுக்கப்பட்ட (ஆளவந்தார்) என்கிறதிருநாமமுடையாராய், மஹோந்நததசையில் எழுந்தருளி யிருக்கையில், ஸ்ரீ மணக்கால் நம்பிகள் மூலமாய் ஸகலஸம்பிர தாயார்த் தங்களையும் லபித்து, விஷயவைராக்யத்தாலே ஸந்யஸித்துக்கொண்டு, ப்ரபந்நஜந ஸார்வபௌமராய்க்கோயிலில் ஸித்தாந்த ப்ரவசநம் செய்துகொண்டு, தத்வஹித புருஷார்த்தயாதாத்மியோபதேசத்தாலே மந்தமதிகளாகிய சேதநரை உஜ்ஜீவிப்பிக்கத் திருவுள்ளமாய், ஸர்வவேதாந்த ஸாரார்த்தங்களை ஸங்கிரஹித்து ஸ்தோத்திரமாக அருளிச்செய்தார். ... ... *

இதன் அர்த்தங்களைத்தமிழில் அச்சிட்டு ப்ரஸித்தப்படுத்துவதற்குக்காரணம்.—பரமகாருணிகனுகிய பகவான் அஜ்ஞனை அடியேனிடத்தில் நிர்ஹேதுக கிருபை செய்து சித்திரபாநுஹூ வையாசிமீ உஅவ சுக்கிரவாரம்இராத்திரி ஆர்பத்நட்ஹவுஸ் த்விபாஷியும், அடியேனுக்குத்தோழருமான ம-ா-ா-ஸ்ரீ- குமாரஸாமிநாயுடு கிருஹத்தில் ஸ்வப்நத்தில் அஸ்மதாசார்யரூபத்தாலேஎழுந்தருளி அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸ்தோத்திரத்தில் அர்த்தங்களைத் தமிழில் உபந்யஸித்தருளினன்.

உடனே மஹாகுதூஹலத்துடன் இதை அடியேன் நித்யாநுபவம்பண்ணி உய்யும் வண்ணம், அவ்வர்த்தங்களை உபதேசிக்க வேண்டுமென்று ஸத்ஸம்பிரதாய வித்வான்களை ப்ரார்த்தித்ததன் பேரில் அவர்கள் ஸ்ரீபெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்திருக்கின்ற வியாக்கியானத்திற்கிணங்க ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸ்தோத்திரத்திற்கு ப்ரதிபத வியாக்கியானமாகச்செய்து ப்ரஸாதித்தனர் ... ... *

அதை எல்லோரு மெளிதிலுணர்ந் துய்யும்படி அச்சிடுவித்தனன். இந்தஸ்தோத்திரரத்நஸாரப்ரகாசிகையைப்பகவத்குணாநுபவ சீலராகிய பரம பாகவதர்கள் எல்லோரும் திருவுள்ளம்பற்றி அடியேனது அபராதங்களைக்ஷமித்து அநுக்ரஹிக்க ப்ரார்த்திக்கின்றேன். ... *

இப்படிக்கி ஸ்ரீ பரமபாகவதர்களுடைய பாததூளியும்,

ராமதாசனுமாகிய

☞ மாங்காடு-குப்புஸாமிநாயுடு.

శ్రీమద్యామునమునయేనమః,

శ్రీరంగలక్ష్మణమునీన్ స్వగురూన్ ప్రణమ్య శ్రీశైలశంఖపుర రాఘవసూరిసూనుః । అభ్యర్థితో వరదరాజసుధీర్వినమ్రైః శ్రీస్తోత్రరత్నవివృతింసులభాంవిధత్తే॥ శ్రీకృష్ణపాదవ్యాఖ్యానసారాన్ సంగృహ్యానిర్మితే । స్ఖలితానిప్రబన్ధేస్మిన్ క్షమధ్వంకృపయాబుధాః॥ .... *

அ வ தா ரி கை.

ஸர்வேஶ்வரன், ஆழ்வாருக்குத் தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை மயர்வறமதிநலமருளினனென்கிறபடியே நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே தன்னைக் காட்டிக் கொடுக்க, கொடுத்த ஜ்ஞானம் பக்தி ரூபாபன்ன ஜ்ஞானமாகையாலே, பரபக்தியுக்தராய்க்கொண்டு, பகவத்குணாநுபவத்தைப்பண்ணி, அதனுடைய விபாகதசையான பரஜ்ஞானம்பிறந்து, அஃ[illegible]ப்பக்திபிறந்து, அதனாலே "பரம்ஜ்யோதிருபஸம்[illegible]" என்றும், "பரமம்ஸாம்யமுபைதி" என்றும் தம்மையேயமயாக்கவருள்செய்வர்" என்றும், சொல்லுகிற படியே ஸ்வஸ்வ ரூபத்தைப் பெற்று, பார்யைக்கு அங்கபூஷணம் போலே "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும்" என்றும், "அவாவற்று வீடுபெற்ற" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தைப்பெற்ற ஆழ்வாருடையத்ரவிடோபநிஷத் ரஹஸ்யத்தைப் பெரியமுதலியார், ஆழ்வாருடைய ப்ரஸாதத்தாலே லபித்து, பின்பு ஆசார்யோபதேச க்ரமத்தாலே, ஆளவந்தார் அந்தத்ரவிடோபநிஷத் ரஹஸ்யார்த் தங்களைலபித்து, அதனைத் தாமனு ஸந்தித்து, அவ்வனு ஸந்தானத்தால் பிறந்த ப்ரீதி உள்ளடங்காமையாலே பரீவாஹாபேக்ஷை பிறக்கையாலும், ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதியைக்கண்டு யிவர்கள் இத்தை யிழக்கவொண்ணா தென்னும் க்ருபையாலும், ஸகலோப நிஷத் ரஹஸ்யமாய், துர்ஜ்ஞேயமான வர்த்தத்தை ஸர்வருமறியும்படியாக, இவர் ஸ்தோத்த்ரமாக வெளியிடுகின்றார்.... *

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

அஸ்மத்குருபரம்பராயைநம:.

ஸ்ரீயாளவந்தார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்தோத்ரரத்நஸாரப்ரகாஶிகை.

த னி ய ன் க ள்.

శ్లో॥ స్వాదయన్నిహసర్వేషాం త్రయ్యన్తార్థం సుదుర్గ్రహమ్।
స్తోత్రయామాసయోగీన్ద్రః తం వన్దే యామునాహ్వయమ్॥

ஸ்வாதயன்னிஹ ஸர்வேஷாம் த்ரய்யந்தார்த்தம் ஸுதுர்க்ர[illegible]
ஸ்தோத்ரயாமாஸயோகீந்த்ர ஸ்தம்வந்தேயாமுநாஹ்வயம்.

தாத்பர்யம்.— எந்த மஹாநுபாவர் மிகவும் அறிவதற்கு அருமையான வேதாந்தஸாரங்களைச் சங்கரஹித்து இந்த லீலாவிபூதியில் எல்லோரும் எளிதில் உணர்ந்துய்யும்படி ஸ்தோத்ரரூபமாய்ச் செய்தருளினரோ அப்படிப்பட்ட பரமோபகாரரும், யாமுநாசாரியர் என்னும் திருநாமம் பெற்றவருமான ஸ்ரீயாளவந்தாருக்குத் தண்டம்சமர்ப்பிக்கின்றேன்.... *

శ్లో॥ నమోనమోయామునాయయామునాయనమోనమః।
నమోనమోయామునాయయామునాయనమోనమః॥

நமோநமோயாமுநயயாமுநயநமோநம:,
நமோநமோயாமுநயயாமுநயநமோநம:.

தாத்பர்யம்.— யாமுநாசாரியரென்னும் ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்கு மேலுமேலும் தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன். ... ... *

அவதாரிகை.

ஆழ்வாருக்குப்பகவத் ப்ரஸாத மடியாகப்பிரந்த ஜ்ஞானத்தை ஆழ்வார் ப்ரஸாதத்தாலே பெற்று, தம்மளவிலே பர்யவஸிக்கையன்றிக்கே, பின்புள்ளாருக்கும் உபகாரமாம்படி, இத்தர்ஶந ஸ்தாபக ரானபடியாலும், மணக்கால்நம்பி, பெரியமுதலியாருடைய தநம் இது, உம்முடைய பேற்றுக் கெல்லாம் அவருடைய திருவடிகளிலே ஸம்பந்தமே என்கையாலும் ஸ்ரீயாளவந்தார் முதலிட்டு மூன்று ஶ்லோகத்தாலே பெரியமுதலியாரை ஆஶ்ரயிக்கிருர்.

முதல்ஶ்லோகத்தில், ஒருவனைக் கவிபாடப்புக்கால், அவன் ஐஶ்வர்யத்தைச்சொல்லிக் கவிபாடுமாப்போலே, வைஷ்ணவனுக்கு ஐஶ்வர்யமான ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களுடைய ப்ரகர்ஷத்தைச் சொல்லி ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளை நமஸ்கரிக்கிருர்.

శ్లో॥ నమోఽచిన్త్యాద్భుతాక్లిష్టజ్ఞానవైరాగ్యరాశయే।
నాథాయ మునయేఽగాధభగవద్భక్తిసిన్ధవే॥ ... ౧

நமோசிந்த்யாத்புதாக்லிஷ்டஜ்ஞானவைராக்யராசயே,
நாதாயமுநயேகாத பகவத்பக்திஸிந்தவே.

பதம்		ப்ரதிபதம்.
(అచిన్త్యాద్భుతాక్లిష్ట జ్ఞానవైరాగ్యరాశయే) (அசிந்தயாத்புதாக்லிஷ்ட ஜ்ஞானவைராக்யராஶயே)		
అచిన్త్య	அசிந்தய	ஜ்ஞாநிகராலும்மனத்தினல் அளவிடக்கூடாதவைகளாயும்
అద్భుత	அத்புத	அறிந்தமட்டில் அநுஸந்தித்தாருக்குஆச்சரியங்களாயும்
అక్లిష్ట	அக்லிஷ்ட	கேவலம் பகவத்ப்ரஸாத லப்தங்களாகையாலேவருத்தமற்றிருப்பவையாயுமுள்ள
జ్ఞాన	ஜ்ஞாந	ஆத்மா ஈஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹ சேஷம் என்றும், அசித்ஸ்வரூபம் த்யாஜ்யமென்றும், ஈஶ்வரன் இவ்விரண்டுக்கும் நியந்தாவென்றும் அறிகையாகியதத்வத்ரயவிஷயமான ஜ்ஞாநமும்
వైరాగ్య	வைராக்ய	இவ்விலக்ஷண ஜ்ஞானத்தால் எம்பெருமானை யொழிந்த இதரவிஷய வைராக்யமும் ஆகிய இவற்றினுடைய
రాశయే	ராஶயே	ராசியாயிருப்பவரும்
మునయే	முநயே	த்யேயவஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரித்து அவனென்றேகிடக்கும்நெஞ்சுடையவரும்
(అగాధభగవద్భక్తిసిన్ధవే) (அகாதபகவத்பக்திஸிந்தவே)		
అగాధ	அகாத	நிலைக்கவொண்ணுத (அன்றிக்கே) ஸர்வேஶ்வரனுந்தானதில்புக்கமிழும்படியான
భగవత్	பகவத்	* ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனான பரவாஸுதேவவிஷயமான
భక్తి	பக்தி	பக்திக்கு
సిన్ధవే	ஸிந்தவே	கடல்போன்றவரும்
నాథాయ	நாதாய	ஸ்ரீரங்கநாத னென்று திருநாமம் பெற்றவருமாகிய ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் பொருட்டு
నమః	நமஃ	நமஸ்காரத்தை
కుర్వే	குர்வே	செய்கின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— ஜ்ஞாநிகராலும் இவ்வளவென்று [illegible] இடக் கூடாத வையாயும், அறிந்தமட்டில் அற்புதங்களாயும் வ்யாஸாதிகளைப்போலே ஸ்வயத்ந ஸாத்ய தபஸ்ஸால் வந்தவைகளன்றிக்கே க்லேஶமன்றிப் பகவத் கடாக்ஷத்தினலே வந்தவையாயும் இருக்கிற, ஆத்மா ஈஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹ சேஷமென்றும் அசித் ஸ்வரூபம் த்யாஜ்யமென்றும் ஈஶ்வரன் இவ்விரண்டுக்கும் நியந்தாவென்றும் அறிகையா

---

* ஷாட்குண்யமாவது-ஜ்ஞாநம், சக்தி, பலம், ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ்ஸு.— இவற்றுள் ஜ்ஞாநமாவது - என்றுமொக்க ஸர்வவிஷயப்பிரகாசகமாய் ஸ்வப்ரகாசமுமான குணவிசேஷம்.—சக்தியாவது-ஜகத் ப்ரகிருதி பாவ மாதல், அகடிதகடநா ஸாமர்த்தியமாதல்.— பலமாவது-ஜகத்காரணத்வப்ரயுக்தஶ்ரம மன்றிக்கே யொழிகையாதல், ஸமஸ்தவஸ்துதாரண ஸாமர்த்தியமாதல்.— ஐஶ்வர்யமாவது- கர்த்துருத்வலக்ஷணமான ஸ்வாதந்திரியமாதல், ஸமஸ்தவஸ்து நியமன ஸாமர்த்தியமாதல்.— வீர்யமாவது-ஜகதுபாதாநமாகா னிர்க்கச்செய்தேயும் ஸ்வரூபவிகாரமன்றியிலேயொழியும்படியான அவிகாரதை.— தேஜஸ்ஸாவது-ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யமாதல், பராபிபவந ஸாமர்த்தியமாதல்.—

கிய தத்வத்ரய விஷயமான ஜ்ஞானமும், இவ்விலக்ஷண ஜ்ஞாநத்தால் எம்பெருமானை யொழிந்த இதர விஷயவைராக்யமும் ஆகிய இவற்றிற்கு இருப்பிடமாயும், த்யேயவஸ் துவை ஸதாஸாக்ஷாத்கரித்து அவனென்றே கிடக்கும் நெஞ்சுடையவரும், ஸர்வேஶ்வரனும் தானதில் புக்கமிழும்படி அகாதமாகிய, ஷாட்குண்ய பரிபூர்ண பரவாஸுதேவ விஷய பக்திக்குக்கடல் போலே யிருப்பவரும் தம்முடைய பிதாவான ஈஶ்வர முனிகளால் ஸ்ரீரங்கநாதரென்று திருநாமம் சாத்தப் பெற்றவருமாகிய ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்குத்தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

அவதாரிகை.— இந்தஶ்லோகத்தில் ஸ்ரீ மந்நாத முனிகளுடைய பகவதவதார விஷய ஜ்ஞாந ப்ரகர்ஷத்தை அருளிச்செய்து இன்னமவர்க்கடியே னென்கிறார்.

శ్లో॥ తస్మై నమో మధుజిదఙ్ఘ్రిసరోజతత్త్వ
జ్ఞానానురాగమహిమాతిశయాన్తసీమ్నే।
నాథాయ నాథమునయేఽత్ర పరత్ర చాపి
నిత్యం యదీయచరణౌ శరణం మదీయమ్॥

தஸ்மைநமோமதுஜிதங்க்ரிஸரோஜதத்வ
ஜ்ஞாநாநுராகமஹிமாதிஶயாந்தஸீம்நே,
நாதாயநாதமுனயேத்ரபரத்ரசாபி
நித்யம்யதீயசரணௌஶரணம்மதீயம்.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
అత్ర	அத்ர	இந்தலீலாவிபூதியிலும்
పరత్రచాపి	பரத்ரசாபி	ப்ராப்யமானநித்யவிபூதியிலும்
నిత్యం	நித்யம்	இவ்வாத்மதத்வமுள்ளகாலமத்தனையும்
(యదీయచరణౌ)		
(யதீயசரணௌ)		
యదీయ	யதீய	எந்நாதமுனிகளுடையனவாயுள்ள
చరణౌ	சரணௌ	திருவடிகள்
మదీయం	மதீயம்	அடியேனுடையவையான
శరణం	ஶரணம்	உபாயோ பேயங்களோ (அத்தன்மையானதிருவடிகளையுடையவரும்)
మధుజిదఙ్ఘ్రిసరోజతత్త్వజ్ఞానానురాగమహిమాతిశయాన్తసీమ్నే		
மதுஜிதங்க்ரி ஸரோஜதத்வஜ்ஞாநாநுராகமஹிமாதிஶயாந்தஸீம்நே		

మధుజిత్	மதுஜித்	விரோதிநிவர்த்தகனானஎம்பெருமானுடைய
అఙ్ఘ్రిసరోజ	அங்க்ரிஸரோஜ	விகாஸம்செவ்விகுளிர்ச்சிபரிமளமுதலியவற்றிற்குத்தாமரையையொருபடிபோலியாகச்சொல்லலாம்படியானதிருவடிகளில்
తత్త్వజ్ఞాన	தத்வஜ்ஞாந	அவதாரவிஷய ஜ்ஞானமும் ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரிய விஷயஜ்ஞானமும்
అనురాగ	அநுராக	அநுபவித்தாலல்லது நிற்க வொண்ணாத ப்ரேமமும் ஆகியஇவற்றினுடைய
మహిమ	மஹிம	மஹத்வத்தின்
అతిశయ	அதிசய	உத்கர்ஷத்தினுடைய
అన్తసీమ్నే	அந்தஸீம்நே	முடிவே எல்லையாயிருப்பவரும்
నాథాయ	நாதாய	நமக்கு ஸ்வாமியும் இத்தர்ஶனத்திற்கு நாதனென்று மஹாத்மாக்களாலேகொண்டாடப்பட்டவருமான
తస్మై	தஸ்மை	அப்படிப்பட்ட
నాథమునయే	நாதமுநயே	ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்பொருட்டு
నమః	நமஃ	தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— ஆஶ்ரித விரோதி நிவர்த்தகனான எம்பெருமானுடைய தாமரைமலர்போலழகியதும், போக்யமுமான திருவடியே மோக்ஷத்திற்கு உபாயமும், அதுவே மோக்ஷதசையில் அநுபவிக்கத் தக்க உபேயமு மென்றும், (அன்றிக்கே) அவதாரவிஷயமாயும், ஆஶ்ரித பாரதந்த்ரிய விஷய மாயுமுள்ள தத்வஜ்ஞானம் அவனை யனுபவித்தாலல்லது நிற்கவொண்ணாத ப்ரேமம் ஆகிய இவற்றினுடைய மஹிமாதிஶயத்திற்கு எல்லையாயிருப்பவரும், நமக்குஸ்வாமியாயும், இத்தர்ஶநத்திற்கு நாதனென்று மஹாத்மாக்களாலே கொண்டாடப் பட்டவரும், யோகத்தினாலே ஸர்வஸாக்ஷாத்காரமுள்ள வருமாக எவர் இருக்கின்றாரோ, எவருடைய திருவடிகளே இஹத்திலும் பரத்திலும் நமது ஆத்மதத்வமுள்ள காலமத்தனையும்நமக்குச்சரணமாகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு அடியேன் தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

அவதாரிகை.— ஆஶ்ரிதரை ஒருக்காலும் நழுவவிடாத அச்யுதவிஷயஜ்ஞாநபக்திகள் தம்மளவில் பர்யவஸியாதே, பகவத்விஷயத்திற்கு அபூமியான லீலாவிபூதியெங்கும் வெள்ளமிடும் படியான, ஸ்ரீமந்நாத முனிகளுடைய ஜ்ஞாநபக்தி ப்ரக்ருஷ்டதையைச் சொல்லி, பின்னையுமவர்க்கு அடியேனென்கிறார்.

శ్లో॥ భూయోనమోఽపరిమితాచ్యుతభక్తితత్త్వ
జ్ఞానామృతాబ్ధిపరివాహశుభైర్వచోభిః।
లోకేఽవతీర్ణపరమార్థసమగ్రభక్తి
యోగాయనాథమునయేయమినాంవరాయ॥

பூயோநமோபரிமிதாச்யுத பக்திதத்வ
ஜ்ஞாநாம்ருதாப்திபரிவாஹஶுபைர்வசோபி:,
லோகேவதீர்ணபரமார்த்தஸமக்ரபக்தி
யோகாயநாதமுநயேயமிநாம்வராய.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(అపరిమితాచ్యుతభక్తితత్త్వ
జ్ఞానామృతాబ్ధిపరివాహశుభైః)
(அபரிமிதாச்யுத பக்திதத்வ
ஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி பரிவாஹஶுபை:)

అపరిమిత	அபரிமித	ஸம்ஸாரமெங்கும் வெள்ளமிடும்படி யெல்லையற்றுள்ள
అచ్యుత	அச்யுத	ஆஶ்ரிதரையொருக்காலும் நழுவவிடாத ஸ்வாமியின் விஷயமான
భక్తి	பக்தி	பக்தியும்
తత్త్వజ్ఞాన	தத்வஜ்ஞாந	தத்வஜ்ஞாநமுமாகிய
అమృతాబ్ధి	அம்ருதாப்தி	பாற்கடலினுடைய
పరివాహ	பரிவாஹ	வெளிப் பட்டாலன்றி நிற்கமாட்டாமலி ருக்கிற ப்ரவாஹரூபமாய்
శుభైః	ஶுபை:	சுருங்கச்சொல்லல் முதலிய வற்ருல் மங் களமாயிருக்கிற
వచోభిః	வசோபி:	ஸ்ரீஸூக்திகளால்
లోకే	லோகே	பகவத்பக்திக்கு மேட்டுமடையான ஸம் ஸாரத்திலே

(అవతీర్ణపరమార్థసమగ్రభక్తియోగాయ)
அவதீர்ணபரமார்த்தஸமக்ரபக்தியோகாய

అవతీర్ణ	அவதீர்ண	ஈஶ்வராவதாரம் போலே ஸ்வயம் ப்ர யோஜனமாக அவதரித்ததாய்
పరమార్థ	பரமார்த்த	பரமப்ரயோஜனரூபமாய்
సమగ్ర	ஸமக்ர	ஸம்பூர்ணமுமாயிருக்கிற

భక్తియోగాయ	பக்தியோகாய-பக்தியோகத்தை யுடையவரும்	
యమినాం	யமிநாம்	ஸர்வேஶ்வரனையல்ல தறியாத கரணங் களை யுடையவர்களுக்குள்
వరాయ	வராய	ஶ்ரேஷ்டருமான (அன்றிக்கே) ஆதரி த்து வரிக்கத்தக்கவருமான
నాథమునయే	நாதமுநயே	ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் பொருட்டு
భూయః	பூய:	பலமுறை
నమః	நம:	ப்ரணாமம் செய்கிறேன்.

தாத்பர்யம்.— ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் நின்றும் ஒருக்காலும் நழுவாதவனும் அன்றிக்கே கல்யாண குணங்களாலே குறைவற்றிருப்பவனுமான அச்சுதன் விஷயத்தில் உண்டாகிய மஹத்தானபக்தி தத்வஜ்ஞானங்களாகிய பாற்கடலானது உள்ளடங்காமல் மேலே பெருகியதுபோலே மதுரமான வாக்குகளாலே பரம ப்ரயோஜன ரூபமாயும், பரிபூர்ணமாயும் இருக்கிற பக்தியோகத்தை இவ்வுலகத்தில் பிரகாஶிப்பித்தவரும் ஸர்வேஶ்வரனையல்ல தறியாத கரணங்களை யுடையவர்களுக்குத் தலைவரும் (அன்றிக்கே) அவர்கள் ஆதரிக்கத்தக்க வருமான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு மேலு மேலும் தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன். ... ... (௩)

அவதாரிகை.— § பெரிய முதலியார் ஜ்ஞாநத்திற்கு லோகபரிக்ரஹமாத்ரமன்றிக்கே வேதவிதக்ரேஸரான பராஶராநுமதியாலே ப்ராமாணிகத்வ முண்டென்று சொல்லி, க்ருஷ்ண ப்ராவண்யத் தாலும், லோகத்திற்குத் தத்வஜ்ஞாந மஹாநிதியை உபகரித்தமையாலும், பெரியமுதலியாரோடு ஸ்வபாவைக்ய முடைய ஸ்ரீபராஶர பகவானைநமஸ்கரிக்கிறார்.

శ్లో॥ తత్త్వేనయశ్చిదచిదీశ్వరతత్స్వభావ
భోగాపవర్గతదుపాయగతీరుదారః।
సందర్శయన్నిరమిమీతపురాణరత్నం
తస్మైనమోమునివరాయపరాశరాయ॥ ౪

தத்வேநயஶ்சிதசிதீஶ்வரதத்ஸ்வபாவ
போகாபவர்கததுபாய கதீருதார:,
ஸந்தர்ஶயந்நிரமிமீத புராணரத்நம்
தஸ்மைநமோமுனிவராயபராஶராய.

§ பெரியமுதலியார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
ఉదారః	உதாரः	ப்ரதிப்ரயோஜநமன்றிக்கே தத்வஜ்ஞாந மஹாநிதியை யுபகரிப்பவரான
యః	யः	எந்தரிஷிஶ்ரேஷ்டர்
(చిదచిదీశ్వరతత్స్వభావ భోగాపవర్గ తదుపాయగతీః) (சித சிதீஶ்வர தத்ஸ்வபாவ போகாபவற்க ததுபாயகதீः)		
చిత్	சித்	பத்த முக்த நித்ய ரூபேண மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கிற சேதநதத்வ ஸ்வரூபமும்
అచిత్	அசித்	சுத்த ஸத்வ மிஶ்ர ஸத்வ ஸத்வ சூன்ய ரூபேண மூன்றுபடிப் பட்டிருக்கிறஅசேதநதத்வ ஸ்வரூபமும்
ఈశ్వర	ஈஶ்வர	இவ்விரண்டுக்கும் நியந்தாவான ஈஶ்வர தத்வ ஸ்வரூபமும்
తత్స్వభావ	தத்ஸ்வபாவ	அந்தத் தத்வத்திரயங்க ளுடைய ஸ்வபாவங்களும்
భోగ	போக	* இஹலோக பரலோகபோகங்களும்
అపవర్గ	அபவற்க	§ ஆத்ம ப்ராப்தி பகவத் ப்ராப்தி ரூப மோக்ஷங்களும்
తదుపాయ	ததுபாய	அவற்றை அடைகிறதற்குரிய கர்மஜ்ஞாநபக்திப்ரபத்திகளாகியஉபாயங்களும்
గతీః	கதீः	தூமார்ச்சிராதி மார்க்க விசேஷங்களும் என்னும் இவற்றை
తత్త్వేన	தத்வேந	யதார்த்தமாக
సందర్శయన్	ஸம்தர்ஶயன்	ஸம்சயவிபர்யயங்களறத் தாமுணர்ந்தவராய் உணர்ந்தவைகளை உள்ளபடி அறிவிப்பவராய்
పురాణరత్నం	புராணரத்நம்	ஸ்வரஸத்தை என்றுமொக்க ஒருவரால் அழிக்க வொண்ணாததாய் ரத்நம்போலே பொருளை விளக்குவதாய் ஸங்கரஹமாய் ஆபத் ரக்ஷகமுமாயுள்ள ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தை
నిరమీమత	நிரமிமீத	செய்தருளினரோ

* இஹலோக பரலோக போகங்களும் ஆத்மாநுபவமும்.
§ பரிபூர்ண பரப்ரஹ்மாநுபவரூப மோக்ஷமும்.

తస్మై	தஸ்மை	அப்படிப்பட்டவரும்
మునివరాయ	முநிவராய	ரிஷிஶ்ரேஷ்டரும்
పరాశరాయ	பராஶராய	பாராகிய பாஹ்யமதஸ்தர்களை ப்ரமாண பாணங்களாலே ஹிம்ஸித்துப் பரம வேதமார்க்கத்தை ஸ்தாபித்ததினாலே பராஶரரென்னுந் திருநாமம் பெற்றவருமான மஹரிஷியின் பொருட்டு
నమః	நமः	ப்ரணாமத்தை
కుర్వే	குர்வே	செய்கின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— * பத்த முக்த நித்ய ரூபத்தினாலே மூன்றுபடிப் பட்டிருக்கிற சேதநதத்வஸ்வரூபமும், § சுத்த ஸத்வ மிஶ்ரஸத்வ ஸத்வ சூந்ய ரூபத்தினாலே மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கிற அசேதன தத்வ ஸ்வரூபமும், இவ்விரண்டுக்கும் நியந்தாவான ஈஶ்வரதத்வ ஸ்வரூபமும், அந்தத் தத்வத்திரயங்களுடைய ஸ்வபாவங்களும், பிரஹ்மாதி பிபீலிகாந்தமான பத்தசேதந வர்க்கத்திற்குக் கர்ம்மாநுகுணமாக அநுபவிக்கத் தக்க சப்தாதி போகங்களும், ஆத்மப்ராப்தி பகவத்ப்ராப்தி ரூபமோக்ஷங்களும், அவற்றை அடைகிறதற்குரிய கர்மஜ்ஞானபக்தி ப்ரபத்திகளாகிய உபாயங்களும, தூமார்ச் சிராதிமார்க்க விசேஷங்களும் என்னும் இவை எல்லாவற்றையும் உள்ளபடி தெரிவிக்கத்திருவுள்ளம்பற்றி (புராபி, நவம், புராணம்) என்று பழமையாயிருந்த போதிலும், அநுபவிப்பாருக்கு ரஸவிசேஷங்களாலே அப்போதுக்கப்போது நூதநமாகத்தோன்றுவதாய், ரத்நம்போலே பொருளைவிளக்குவதாய் ஸங்க்ரஹமாய் ஆபத் ரக்ஷகமுமா யிருப்பதினாலே புராணரத்ந மென்று ப்ரஸித்தமாயுள்ள ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தை அருளிச்செய்தவரும், ஸம்ஸாரிகள்பக்கல் ப்ரார்த்தனை யாதல், பிரயோஜனத்தை யாதல், நினையாமலே இவர்கள் அநர்த்த பரிஹாரத்தையே பிரயோஜனமாக நினைத்து உபகரித்தல்லது நிற்கமாட்டாத மேகம்போலே தத்வஜ்ஞான மஹாநிதியை உபகரித்தவரும், பராகிய பாஹ்யமதஸ்தர்களை ப்ரமாணபாணங்களாலே ஹிம்

* பத்தர் - கர்மவஶ்யரான ப்ரஹ்மாதி பிபீலிகாந்த சேதநர்.— முக்தர் - கர்மபந்தமற்றுப் பரமபதத்தைப் பெற்று ப்ரஹ்மாநுபவம் பண்ணுமவர்.— நித்யர் - அநந்தகருடாதி நித்யஸூரிகள்.

§ ஶுத்தஸத்வமாவது - நித்யவிபூதி.— மிஶ்ரஸத்வமாவது-ப்ரகிருதி.— ஸத்வஶூந்யமாவது- காலம்.

ஸித்துப் பரமவேத மார்க்கத்தை ஸ்தாபித்ததினுலே (பராஸரர்) என்னுந் திருநாமம் பெற்றவருமான மஹரிஷியின் பொருட்டுத் தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன். ... ... (௪)

அவதாரிகை.— இந்தஜ்ஞாநம் ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடமான ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையை அருளிச்செய்கையாலும், ஸ்ரீமந்நாத முனிகளுக்கு ஆழ்வார்திருவடிகள்ஜ்ஞாநோத்பாதக மாகையாலும், இந்தமஹோபகாரங்களைநினைத்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே சரணம் புகுகிறார்.... *

ஶ్లో॥ మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతి
స్సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్।
ఆద్యస్య నః కులపతే ర్వకుళాభిరామం
శ్రీమ త్తదఙ్ఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా॥

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதி
ஸ்ஸர்வம்யதேவநியமேநமதன்வயாநும்,
ஆத்யஸ்யநஃகுலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நு

பதம்.		ப்ரதிபதம்,
మదన్వయానాం	மதந்வயாநாம்	வித்யையாலும், ஜன்மத்தாலும் என் வம்ஸ ஸம்பந்திகளுக்கு
యదేవ	யதேவ	எந்த ஸ்ரீபாதயுகளமே
నియమేన	நியமேந	எக்காலத்திலும் (ம்
మాతా	மாதா	ப்ரியத்தையேவேண்டியிருக்கும்மாதாவு
పితా	பிதா	நலத்தை வேண்டுவோனுகிய தந்தையும்
యువతయః	யுவதயஃ	மனத்திற்கு இனியரான ஸ்திரீகளும் (ம்
తనయాః	தநயாஃ	பக்குவதசையில்பாதுகாக்கும்புத்ரர்களு
విభూతిః	விபூதிஃ	இவ்வெல்லா வற்றையும் நன்ருக்கும் செல்வமும்
సర్వం	ஸர்வம்	மற்றெல்லாநலமும் ஆகின்றனவோ
ఆద్యస్య	ஆத்யஸ்ய	ப்ரதமாசார்யரும்
నః కులపతేః	நஃ குலபதேஃ	ஸ்திரீகளுக்குப் பர்த்ரு குலமே குலமாகிருப்போல ஸ்ரீமந்நாதமுனிஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களான நம்முடையகுலத்திற்குக் கோத்ரமுனிவருமான நம்மாழ்வாருடையனவாயும்
వకుళాభిరామం	வகுளாபிராமம்-	திருமகிழ் மாலையாலே அழகுள்ளனவாயும்
శ్రీమత్	ஸ்ரீமத்	ஸ்ரீவைஷ்ணவ தேஜஸ்ஸோடு நித்யமும் கூடினவையாயும்
తత్	தத்	பேசிமுடிக்க வொண்ணுத மஹிமையுள்ளனவாயும் விளங்கு கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட
అఙ్ఘ్రియుగళం	அங்கிரியுகளம்-	திருவடியிணையை
మూర్ధ్నా	மூர்த்நு	ஸிரஸினுலே
ప్రణమామి	ப்ரணமாமி	தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— ஸ்திரீகளுக்குப்பர்த்ருகுலமே குலமாகிருப்போல ஸ்ரீ மந்நாத முனி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களான நம்முடைய குலத் திற்குக் கோத்ர ரிஷியும், பூர்வாசார்யர்களுக்கு முந்தினவருமான நம்மாழ்வாருடையனவாயும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தேஜஸோடு நித்யமுங் கூடினவையாயும் திருமகிழ்மாலையாலே அழகுள்ளனவாயும், இஹத்திலும், பரத்திலும் நமக்கும், நம்முடைய குலத்தாருக்கும், ப்ரியத்தையே வேண்டியிருக்கும் மாதாவும், நலத்தைவேண்டுவோனுகியதந்தையும், மனத்துக்கு இனியரான ஸ்திரீகளும், பக்குவதசையில்பாதுகாக்கும்புத்திரர்களும், இவ்வெல்லா வற்றையும் நன்ருக்கும் செல்வமும், மற்றெல்லாநலங்களுமாவனவாயுள்ள திருவடிகளிரண்டையும், ஸிரஸ்ஸினுலே தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.... ... ... (௫)

அவதாரிகை.— இப்படி உபகாரகர்களான ஆழ்வாராதிகளை ஸ்துதித்து ப்ரதமோபகாரகனுயும் ஸ்துதிப்ரியனுயுமுள்ள ஸ்ரீயப்பதியைஸ் துதிப்பது ஆசார்யர் களுக்கு ப்ரியமாகையால் ஸ்தோத்ரத்தில் மேற் சொல்லப்புகுகிற உபாயோபேயங்களை ஸங்கிரஹித்துக்கொண்டு பகவத்ஸ்தோத்திரத்திலே இழிகிறார். ... ... *

శ్లో॥ యన్మూర్ధ్ని మే శ్రుతిశిరస్సు చ భాతి యస్మి
న్నస్మన్మనోరథపథస్సకలస్సమేతి।
స్తోష్యామి నః కులధనం కులదైవతం త
త్పాదారవిన్దమరవిన్దవిలోచనస్య॥

யன்மூர்த்நிமேச்ருதிசிரஸ்ஸுசபாதியஸ்மின்
அஸ்மன்மநோரதபதஸ்ஸகலஸ்ஸமேதி,

ஸ்தோஷ்யாமிநஃகுலதநம்குலதைவதந்தத்
பாதாரவிந்தமரவிந்தவிலோசநஸ்ய

	பதம்.	ப்ரதிபதம்,
యత్	யத்	எந்தத் திருவடியிணை
మే	மே	நீசனான என்னுடைய
మూర్ధ్ని	மூர்த்நி	சிரஸிலும்
శ్రుతిశిరస్సు చ	ஶ்ருதிஶிரஸ் (ஸு-ச	நித்யங்களும் நிர்த்தோஷங்களு மாகிய வேதாந்தங்களிலும்
భాతి	பாதி	ஸௌலப்யத்தினாலேவேற்றுமை யில்லாமல் விளங்கு கின்றவோ
యస్మిన్	யஸ்மின்	எந்தத் திருவடியில்
సకలః	ஸகலஃ	ஸமஸ்தமாயுள்ள

(అస్మన్మనోరథపథః)

(அஸ்மந்மனோரதபதஃ)

అస్మత్	அஸ்மத்	நம்முடைய
మనోరథపథః	மனோரதபதஃ	ஆசையின்வழியானது
సమేతి	ஸமேதி	அழகிதாகச் சேருகின்றதோ
నఃకులధనం	நஃ குலதநம்	நம் குலத்திற்கு அயத்நஸித்த தநமாயும்
కులదైవతం	குலதைவதம்	நம் குலத்தாருக்கு ஆஶ்ரயிக்கத் தக்க தைவமுமாய்
అరవిన్దవిలోచ (నస్య	அரவிந்தவிலோ) (சநஸ்ய	ஸு-ஶரிபோக்யமான திருக்கண்களி னழகையுடைய ஸர்வேஶ்வர னுடையதுமாய்
తత్	தத்	அப்படிப்பட்ட பெருமை யுடையதான
పాదారవిన్దం	பாதாரவிந்தம்	திருவடித்தாமரையை
స్తోష్యామి	ஸ்தோஷ்யாமி	ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— எந்தத்திருவடித்தாமரை நித்யங்களும் நிர்த்தோஷங்களுமான வேதாந்தங்களில் விளங்குவது போல நீசனான அடியேனுடைய ஶிரஸிலும் ஸௌலப்ய குணத்தினாலே அந்த காரத்தில் தீபம் போல விளங்கா நிற்கின்றதோ, இம்மை மறுமைக் குரிய நம்முடைய மனோரதங்களெல்லாம் எதில் அழகியதாய்ச் சேருகின்றதோ அப்படிப்பட்டதாயும், அயத்நஸித்தமாய் ஆபத்தில் ரக்ஷகமாய் நித்ய போக்யமுமாகிய குலதனமாயும், இத்தனத்தைத் தருமதாய் நம்குலத்தாருக்குவகுத்ததைவமாயும் விளங்குகின்ற, ருசிஜனகமாய், ஸு-ஶரி போக்ய மான

திருக்கண்களி னழகை யுடைய ஸர்வேஶ்வரனது பாதார விந்தத்தை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன். ... ... (௩)

அவதாரிகை.— விதி சிவ ஸநகாதிகள் கரையிலே நின்று அழுந்து கிறவிஷயத்தைப் பரிச்சேதித்துப் புகழ இழிந்தேனெனத் தம்மைக்ஷேபித்து, யுத்தத்திலே உத்யுக்தனான அர்ஜு-னன் நிவ்ருத்தனானாப் போலே ஸ்தோத்ரத்தில் நின்றும் நிவ்ருத்தராகிறார். ... ... ❋

శ్లో॥ తత్త్వేనయస్యమహిమార్ణవశీకరాణుః
శక్యోనమాతుమపిశర్వపితామహాద్యైః।
కర్తుంతదీయమహిమస్తుతిముద్యతాయ
మహ్యంనమోఽస్తుకవయేనిరపత్రపాయ॥

தத்வேநயஸ்யமஹிமார்ணவஶீகராணுஃ
சக்யோநமாதுமபிஶர்வபிதாமஹாத்யைஃ,
கர்தும்ததீயமஹிமஸ்துதிமுத்யதாய
மஹ்யம்நமோஸ்துகவயேநிரபத்ரபாய

	பதம்.	ப்ரதிபதம்,
యస్య	யஸ்ய	அநந்தகுணகளுக ப்ரஸித்தனான எந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய

(మహిమార్ణవశీకరాణుః)

(மஹிமார்ணவஶீகராணுஃ)

మహిమార్ణవ	மஹிமார்ணவ	-குண ஸமுத்ரத்தினுடைய
శీకరాణుః	ஶீகராணுஃ	திவலையில் அத்யல்பமான அம்ஶமும்

(శర్వపితామహాద్యైరపి)

(ஶர்வபிதாமஹாத்யைரபி)

శర్వ	ஶர்வ	ஜ்ஞானாதிகனான ருத்ரனும்
పితామహ	பிதாமஹ	அவனையோதுவித்த ப்ரஹ்மாவும்
ఆద్యైరపి	ஆத்யைரபி	பிரஹ்ம பாவனையே யுள்ள ஸநகாதியர்களும் ஆகிய இவர்களாலும்
తత్త్వేన	தத்வேந	ஸ்வரூபரூபாதிகளிருந்தபடியே
మాతుం	மாதும்	மனத்தினாலும் மொழியினாலும் பரிச்சேதிக்கவும்
నశక్యః	நஶக்யஃ	சக்யமன்றோ

(తదీయమహిమస్తుతిం)

(ததீயமஹிமஸ்துதிம்)

తదీయమహిమ	ததியமஹிம	அப்படிப் பட்ட ஸர்வேஶ்வரனது பெருமையினுடைய
స్తుతిం	ஸ்துதிம்	ஸ்தோத்திரத்தை
కర్తుం	கர்தும்	செய்வதற்கு
ఉద్యతాయ	உத்யதாய	உத்யோகித்தவனும்
నిరపత్రపాయ	நிரபத்ரபாய	நாம் புகழுகை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு நிறக்கேடாமென்றுநாணமில்லாதவனும்
కవయే	கவயே	ஏகாம்ஶத்தையும்ஸ்துதிக்கச்சக்தியற்றிருக்கச்செய்தேயும் அதை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸ்துதிக்க மனோரதித்தவனும்
మహ్యం	மஹ்யம்	ஸாஹஸம்செய்யத்துணிந்தவனும் ஆன எனக்கு
నమః	நமஃ	நமஸ்காரம்
అస్తు	அஸ்து	ஆகக்கடவது.

தாத்பர்யம்.— எல்லா நூற்பொருள்களையும் உணர்ந்தருத்திரனுக்கும், அவனுக்கு ஆசார்யனுய்க்கர்மப்ரஹ்மபாவனையுள்ளபிரஹ்மாவுக்கும், பிரஹ்மபாவனையொன்றுமேயுள்ள ஸநகாதியர்களுக்கும், மற்றெல்லாருக்கும் ஹிதத்தைச்சொல்லும் வேதங்களுக்கும், எவனுடைய பெருமையின்கடற்றிவலையணுவும் உள்ளபடி மனத்தினுலும் வாக்கினுலும் அளவிடக் கூடாததோ, அந்த எம்பெருமானுடைய மஹிமையை உள்ளவும் சொல்லிவிடுகையன்றிக்கே இல்லாததையும் சொல்லி ஸ்துதிக்கத்தொடங்கினவனும், நாம்புகழுகை ஸர்வேஶ்வரனுக்குநிறக்கேடாமென்று நாணமில்லாதவனும், ஏகாம்சத்தையும் ஸ்துதிக்கச் சக்தியற்றிருக்கச்செய்தேயும் அதைஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸ்துதிக்கமனோரதித்து ஸாஹஸம் செய்யத்துணிந்தவனு மாகிய எனக்கு நமஸ்காரம். ... (எ)

அவதாரிகை.— ஜ்ஞானுதிகரும் தந்தம் ஜ்ஞான சக்தியாதிகளளவும் புகழ்ந்தார்கள் நாம் ஸ்துதிப் பிரியனுகையால் உமக்கும் அவ்வளவு புகழுகைக்கு விரோத மில்லை என்று ஈச்வரன் தானே மூட்ட ஸமாஹிதராகிருர். ... ... *

శ్లో॥ యద్వాశ్రమావధియథామతివాప్యశక్తః
స్తౌమ్యేవమేవఖలుతేపిసదాస్తువన్తః।
వేదాశ్చతుర్ముఖముఖాశ్చమహార్ణవాన్తః
కోమజ్జతోరణుకులాచలయోర్విశేషః॥

யத்வாஶ்ரமாவதியதாமதிவாப்யஶக்தஃ
ஸ்தௌம்யேவமேவகலுதேபிஸதாஸ்துவந்தஃ,
வேதாஶ்சதுர்முகமுகாஶ்சமஹார்ணவாந்தஃ
கோமஜ்ஜதோரணுகுலாசலயோர்விஶேஷஃ.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
యద్వా	யத்வா	முன்பு ஸ்தோத்திரஞ் செய்யச் சக்தனல்லேனென்று நான் நிவருத்தனேன் அங்கனன்றிக்கே
అశక్తోపి	அஶக்தோபி	உள்ளபடியறிகைக்கும் சொல்லுகைக்கும் அஶக்தனேயாகிலும்
శ్రమావధి	ஶ்ரமாவதி	இளைப்பெல்லையாகவாதல்
యథామతివా	யதாமதிவா	ஜ்ஞானமெல்லையாகவாதல்
స్తౌమి	ஸ்தௌமி	ஸ்துதிக்கின்றேன்
తేపి	தேபி	த்யாஜ்யோபாதேயங்களைப்பிரிக்கைக்கும்த்யாஜ்யத்தைவிட்டு உபாதேயத்திலே அவகாஹிக்கைக்குமடியான ஜ்ஞாநசக்திகளால்மிகுந்துள்ள
సదా స్తువన్తః	ஸதாஸ்துவந்தஃ	- ஸர்வகாலத்திலும் ஸ்துதிசெய்கின்ற
వేదాః	வேதாஃ	வேதங்களும்
చతుర్ముఖము (ఖాశ్చ	சதுர்முகமு (காஶ்ச	த்விபரார்த்தகாலாவதிகரான ப்ர்ஹ்மருத்திரர்களும் அதிகாரா வஸாநத்தளவும்ஸ்துதிக்கின்ற ஸநகாதிகளும்
ఏవమేవఖలు	ஏவமேவகலு	ஜ்ஞாந ஶக்தியாதிக ளினளவேயன்றோஸ்துதிக்கின்றனர் (ஆகையால் எனக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ளபடிபேசமாட்டாமையிலே வாசியில்லை எதுபோலே யென்னில்)
మహార్ణవాన్తః	மஹார்ணவாந்தஃ	பெருங்கடலினுள்ளே
మజ్జతోః	மஜ்ஜதோஃ	அமிழாநிற்கின்ற
అణుకులాచల (యోః	அணுகுலாச (லயோஃ	அணுவுக்கும் குலபர்வதத்திற்கும்
విశేషః	விஶேஷஃ	ஒன்றுக்கொன்று அதிசயமானது
కః	கஃ	எது (இல்லை)

தாத்பர்யம்.— அடியேன் எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபாதிகளை உள்ளபடி அறிகைக்கும் சொல்லுகைக்கும் அஶக்தனேயாகிலும் இளைப்

பெல்லையாகவாதல், ஜ்ஞான மெல்லையாகவாதல், ஸ்துதிக்கின்றேன். த்யாஜ்யோபாதேயங்களைப் பிரிக்கைக்கும் த்யாஜ்யத்தைவிட்டு உபாதேயத்திலே அவகாஹிக்கைக்கும் அடியான ஜ்ஞானசக்திகளால் மிகுந்துள்ளவையாய் ஸர்வகாலத்திலும் ஸ்துதிசெய்கின்ற வேதங்களும், த்விபரார்த்தகாலம் ஆயுளுள்ள பிரஹ்மருத்ரர்களும் அதிகாராவஸாநத்தளவும் ஸ்துதிக்கின்ற ஸநகாதியர்களும் ஜ்ஞான சக்திகளினளவேயன்றோ ஸ்துதிக்கின்றனர் ஆகையால் எனக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ளபடி பேசமாட்டாமையிலே வாசியில்லை எதுபோலே என்னில் பெருங் கடலிநடுவில் அமிழாநிற்கின்ற அணுவினோடு குலாசலத்திற்கு என்ன விசேஷமிருக்கின்றது. ... ... (அ)

அவதாரிகை.— ப்ரஹ்மாதிகளினும் எனக்கு ஸ்தோத்ரத்தி லிழிகைக்கு அதிக ஹேது உண்டென்கிறார். ... ... *

శ్లో॥ కిఞ్చైష శక్త్యతిశయేన న తేఽనుకంప్యః
స్తోతాపి తు స్తుతికృతేన పరిశ్రమేణ।
తత్ర శ్రమస్తు సులభో మమ మన్దబుద్ధే
రిత్యుద్యమోఽయముచితో మమ చాబ్జనేత్ర॥

கிஞ்சைஷசக்த்யதிசயேநநதேனுகம்ப்ய:
ஸ்தோதாபிதுஸ்துதிக்ருதேநபரிச்ரமேண,
தத்ரச்ரமஸ்துஸுலபோமமமந்தபுத்தே:
இத்யுத்யமோயமுசிதோமமசாப்ஜநேத்ர.

பதம்.		ப்ரதிபதம்,
కించ	கிஞ்ச	பின்னும்
ఏషః	ஏஷ:	உன்விஷயத்தில் ஆபிமுக்யத்தினாலே ஸம்ஸாரிகளில் விலக்ஷணனாகி
స్తోతా	ஸ்தோதா	வாய் பெற்றதற்குப்பயனிது வென்று உன்னை ஸ்துதிப்பவன்
శక్త్యతిశయేన	சக்த்யதிசயேந	ஸாமர்த்யாதி சயத்தினாலே (நம்மைஸ் துதிக்கமிக்கவல்லவனென்பதினால்)
తే	தே	உனக்கு
నానుకంప్యః	நாநுகம்ப்ய:	தயைசெய்யத்தக்க பாத்திரனல்லன்
అపితు	அபிது	எதனாலெ நீ கருணைசெய்வதெனின்

(ரு)

స్తుతికృతేన	ஸ்துதிக்ருதேந-	உன்னைஸ்துதிக்கையிலே மிகுந்தவிருப்பங்கொண்டு அதுக்கீடான சக்தியில்லாமையாலே புகழவுந் தவிரவு மாட்டாமையினால்உண்டாகின்ற
పరిశ్రమేణ	பரிஶ்ரமேண	இளைப்பாலே (நீஇரங்குவது)
తత్ర	தத்ர	அர்த்தம் இப்படியாய் நின்ற விடத்தில்
మన్దబుద్ధేః	மந்தபுத்தே:	அல்பபுத்தியுடையேனாகிய
మమతు	மமது	எனக்கே
శ్రమః	ஶ்ரம:	ஶ்ரமம்
సులభః	ஸுலப:	குறைவற உண்டா யிருக்கின்றது
ఇతి	இதி	இந்தக் காரணத்தால்
అబ్జనేత్ర	அப்ஜநேத்ர	நிர்விக்நமாக ஸ்தோத்திரத்தைத் தலைக்கட்டும்படி கடாக்ஷிக்கவல்ல அழகிய திருக்கண்களையுடையவனே (நீகடாக்ஷித்தருளினால்)
అయం	அயம்	இந்த
ఉద్యమః	உத்யம:	ஸ்தோத்திரத்தொடக்கமானது
మమచ	மமச	எனக்கே
ఉచితః	உசித:	தக்கது.

தாத்பர்யம்.— ஓப்ரபுவே! வாய்பெற்றதர்க்கு ப்ரயோஜனமிதுவென்று உன்னை ஸ்துதிப்பவனை இவன்ஸ்துதிக்க வல்லவனென்று நீதயை பண்ணுகிறதில்லை பின்னை எதனாலேயென்றால் உன்னை ஸ்துதிக்கையிலே அதிக விருப்புக் கொண்டு அதர்க்கீடான சக்தி யில்லாமையாலே புகழவுந்தவிரவுமாட்டாமையால் அவன் படுமிளைப்பைக்கண்டு நீ தயை பண்ணுகின்றாய் இப்படியாகுமிடத்தில் அல்பஜ்ஞானமுடைய அடியேனுக்கே ஶ்ரமம் குறைவற உண்டாயிருக்கின்றதுஇந்தக்காரணத்தால் நிர்விக்நமாகஸ்தோத்திரத்தைத் தலைக்கட்டும்படி கடாக்ஷிக்கவல்ல அழகிய திருக்கண்களையுடையவனே! நீகடாக்ஷித்தருளினால் இந்த ஸ்தோத்திரத்தொடக்க மானது எனக்கேதக்கது. ... ... (கூ)

அவதாரிகை.— இப்படி ஸ்தோத்ராக்ஷேபஸமாதானத்தைப்பண்ணி, ஈஶ்வரனுடைய சரண்யதைக்குறுப்பான பகவத்பரத்வத்தை, மேலஞ்சுஶ்லோகத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். ... ... *

இதில், முதல்ஶ்லோகத்தாலே, ஸத்ப்ரஹ்மாதிஸாமான்யவாசிசப்தங்களாலே ஜகத்காரணமாக ப்ரதி பாதிக்கப்படுகிறான் நாராயண

னென்று, கதிஸாமான்யந்யாயத்தாலேகாரணவாக்யவிஷயமான பரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.... ... ... ❋

శ్లో॥ నావేక్షసే యది తతో భువనాన్యమూని
నాలం ప్రభో భవితుమేవ కుతః ప్రవృత్తిః।
ఏవం నిసర్గసుహృది త్వయి సర్వజన్తోః
స్వామిన్న చిత్రమిదమాశ్రితవత్సలత్వమ్॥

நாவேக்ஷஸேயதிததோபுவநாந்யமூநி
நாலம்ப்ரபோபவிதுமேவகுதஃப்ரவ்ருத்திஃ,
எவம்நிஸர்கஸுஹ்ருதித்வயிஸர்வஜந்தோஃ
ஸ்வாமின்னசித்ரமிதமாஶ்ரிதவத்ஸலத்வம்

பதம்.		பிரதிபதம்.
నావేక్షసే యది	நாவேக்ஷஸே (யதி	அசித் கல்பரான சேதனரைப் பற்றி ஆதியில்நீ ஸங்கற்பிக்காவிட்டால்
తతః	ததஃ	பின்பு
అమూని	அமூநி	போகமோக்ஷங்களை ஸாதித்துக் கொள்ளுகைக்கு உபயுக்தங்களாகிய
భువనాని	புவநாநி	பதினன்கு லோகங்களும்
భవితుమేవ	பவிதுமேவ	உண்டாவதற்கே
నాలం	நாலம்	ஶக்தி உள்ளன அல்ல
ప్రవృత్తిః	ப்ரவ்ருத்திஃ	இவ்வுலகங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்தி யானது
కుతః	குதஃ	உன்கடாக்ஷபலமன்றி வேறு எதனல் உண்டாகும்
ప్రభో	ப்ரபோ	ஜகத் காரணத்வத்தினல் வந்த ஐஶ்வர்ய முள்ளவனே
సర్వజంతోః	ஸர்வஜந்தோஃ	ப்ரஹ்மாதி ஸர்வஜந்துவுக்கும்
ఏవం	எவம்	இப்படி காணகளேபரங்களைக் கொடுத்துக் குறைதீர்த்த
నిసర్గసుహృది	நிஸர்கஸுஹ்ருதி-	அகாரணஸுஹ்ருத்தான
త్వయి	த்வயி	உன்பக்கல்
స్వామిన్	ஸ்வாமின்	ஸர்வஶேஷியான ஸ்ரீயப்பதியே
ఇదం	இதம்	உன் ஸ்தோத்திரத்தைச்சொல்லவல்லனும்படி செய்ய
(ఆశ్రితవత్సలత్వం) (ஆஶ்ரிதவத்ஸலத்வம்)		
ఆశ్రిత	ஆஶ்ரித	என்பக்கல் உண்டான
వత్సలత్వం	வத்ஸலத்வம்	வாச்சல்யமானது
నచిత్రం	நசித்ரம்	உனக்காச்சரியமோ

தாத்பர்யம்.— அநாதிகாலம் பண்ணிப்போந்த அபராதங்களைப் பாராதே அவற்றின் துர்க்கதியைப்பார்த்துக்ருபாபரதந்த்ரனகி அசித்கல்பரான சேதனரைப்பற்றி ஆதியில் நீ சங்கற்பிக்கா விட்டால் போகமோக்ஷங்களை ஸாதித்துக் கொள்ளுகைக்கு உபயுக்தங்களாகிய பதினன்குலோகங்களும் உண்டாகவேமாட்டா. ஓஜகத்காரணத்வத்தினல்வந்த ஐஶ்வர்யமுள்ளவனே! உன்சங்கற்பமொழிய உண்டாகமாட்டாத இவ்வுலகங்களுக்கு ப்ரவிர்த்தி நிவர்த்தி முதலியவை உன்கடாக்ஷபலமன்றி வேறு எதனல் உண்டாகும். தன்னையொழிந்த ஸகல சேதனசேதனங்களையும் அநந்யார்ஹ ஶேஷமாக உடையவனே! ப்ரஹ்மாதி ஸ்தாவராந்தமான ஸர்வஜந்துவுக்கும்கரணகளேபரங்களைக்கொடுத்துக் குறைதீர்த்த அகாரணஸுஹ்ருத்தான உன்பக்கல் அவாங்மன ஸகோசரமான உன் ஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லத்தக்கவனுகும்படி யென்விஷயத்தில்உண்டான வாச்சல்யமானது ஆச்சர்யமோ. ... ... (க0)

அவதாரிகை.— கீழ்கதி ஸாமான்யந்யாயத்தாலே, நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றது, இதில், விசேஷவாசியான சிவசம்ப்வாதிவாக்யங்களாலும் ப்ரதிபாதிக்கப் படுகிறன் நாராயணனேயென்று ஸர்வவேதாந்தவ்யாக்யாநமாய், அநந்யபரமான நாராயணனுவாக ஸித்தமானபகவத்பரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.... ... ... ❋

శ్లో॥ స్వాభావికానవధికాతిశయేశితృత్వం
నారాయణ త్వయి న మృష్యతి వైదికః కః।
బ్రహ్మా శివశ్శతమఖః పరమస్స్వరాడి
త్యేతేఽపి యస్య మహిమార్ణవవిప్రుషస్తే॥

ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிசயேசித்ருத்வம்
நாராயணத்வயிநம்ருஷ்யதிவைதிகஃகஃ,
ப்ரஹ்மாசிவஶ்ஶதமகஃபரமஸ்வராடித
யேதேபியஸ்யமஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்
నారాయణ	நாராயண	ஸர்வாதாரபூதனாய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய், ஸர்வஸ்மாத்பரனாய், ஸர்வஸுலபனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய், ஸர்வருக்கும்ஶேஷியாய், ப்ராப்ய ப்ராபக பூதனான ஸ்ரீயப்பதியே
త్వయి	த்வயி	ஸர்வாதிகனான உன்பக்கல்

(స్వాభావికానవధికాతిశయేశితృత్వం)
(ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயேஶித்ருத்வம்)

స్వాభావిక	ஸ்வாபாவிக	ஸ்வபாவஸித்தமாய்
అనవధికాతిశ (యే	அநவதிகாதி (ஶய	நிரவதிகமான அதிஶயத்தை உடையதான
ఈశితృత్వం	ஈசித்ருத்வம்	உபயவிபூதி ஸாம்ராஜ்யத்தை
వైదికః	வைதிகः	வேதார்த்தத்தை அறிந்த
కః	கः	எவன்
నమృష్యతి	நம்ருஷ்யதி	பொறுதே யொழிகின்றான்
బ్రహ్మా	ப்ரஹ்மா	சதுர்முகனும்
శివః	சிவः	ருத்ரனும்
శతమఖః	ஶதமகः	இந்திரனும்
పరమః	பரமः	ப்ரஹ்மாதிகளினும் உயர்ந்த
స్వరాట్	ஸ்வராட்	முக்தாத்மாவும்
ఇతి	இதி	ஈஶ்வரரென ப்ரமாணங்களால் புகழப் (படுகின்ற
ఏతేపి	ஏதேபி	இவர்களும்
యస్య	யஸ்ய	ஸர்வவேதாந்தப்ரஸித்தனான
తే	தே	உன்னுடைய

(మహిమార్ణవవిప్రుషః)
(மஹிமார்ணவ விப்ருஷः)

మహిమార్ణవ	மஹிமார்ணவ-	கடல்போன்ற மஹிமையிலே
విప్రుషః	விப்ருஷः	ஒரு பிந்துமாத்ரமே யான மஹிமையுடையவரா கின்றார்களோ

தாத்பர்யம்.— ஸர்வாதாரபூதனாய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய், ஸர்வஸ்மாத்பரனாய், ஸர்வஸுலபனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய், ஸர்வருக்கும் ஶேஷியாய், ப்ராப்யப்ராபகபூதனான ஓ ஸ்ரீயப்பதியே! பிரமனும் சிவனும், இந்திரனும், கர்மபந்த மில்லாமையினாலும், யாவும் அறியவல்லபேரறிவு உடைமையினாலும் பிரஹ்மாதிகளினும் உயர்ந்தமுக்தாத்மாவும் இவர்கள் எல்லாரும் எந்த உன்னுடைய கடல்போன்ற மஹிமையிலேஒருசிறுதுளியைப்போன்றமஹிமையுடையவராகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட மஹிமையுடையவனாய், வேதாந்தங்களில் ஸர்வாதிகனாகத் துணிந்து சொல்லப்படுமவனாய், இவ்வாத்மாவுக்குவகுத்தவனுமாயிருக்கிற உன்பக்கல் ஸ்பாவ ஸித்தமாய்த் தனக்கு மேற்பட்ட யாதொரு அதிசயமில்லாதபடி எல்லாவற்றிலு முயர்ந்ததான உன்னுடைய உபய விபூதி ஸாம்ராஜ்யத்தை வேதத்தின் பொருளை அறிந்திருக்கிற எவன்பொறுதே யொழிகின்றான். ... ... (கக)

அவதாரிகை.— பாஹ்யமதஸ்தர்களுக்கும் ஸம்சயிக்கத்தகாதவைகளாய்த்தனித்தனியே பூர்ணமாய் அஸாதாரணங்களான ஸ்ரீயப்பதித்வாதிசிந்ஹங்களினாலே பகவத்பரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார். ... ... *

శ్లో॥ కశ్శ్రీశ్శ్రియః పరమసత్త్వసమాశ్రయః కః
కః పుణ్డరీకనయనః పురుషోత్తమః కః।
కస్యాయుతాయుతశతైకకలాంశకాంశే
విశ్వం విచిత్రచిదచిత్ప్రవిభాగవృత్తమ్॥

கஶ்ரீஶ்ரியःபரமஸத்வஸமாஶ்ரயःகः
கःபுண்டரீகநயநःபுருஷோத்தமःகः,
கஸ்யாயுதாயுதஶதைககலாம்சகாம்சே
விஶ்வம்விசித்ரசிதசித்ப்ரவிபாகவ்ருத்தம்

	பதம்.	ப்ரதிபதம்,
శ్రియః	ஸ்ரீயः	நித்யமுக்த பிரஹ்மசிவேந்திராதி ஸகலசேதனருந் தந்த முடைய ஸ்வரூப ஸ்தித்யாதிகளுக் காகப் பற்றவேண்டிய மேன்மை யுடைய பெரியபிராட்டியாருக்கும்
శ్రీః	ஸ்ரீः	தன்னுடை ஸ்வரூபஸ்தித்யாதி களுக்காக ஆஶ்ரயிக்கத் தக்க மேன்மையுடையவன்
కః	கः	உன்னைக்காட்டிலும் எவனுளன்
పరమసత్త్వస (మాశ్రయః	பரமஸத்வஸ (மாஶ்ரயः	சுத்த ஸ்த்வ ஸ்வரூபமான விக்ரஹாதிகளையுடையவன்

మహిష్ఠఫలప్ర(దానైః	மஹிஷ்டபல (ப்ரதாநை:	தன்னையாராதித்ததினாலே லோகமடங்கஈஸ்வரரென்றுகொண்டாடும்படியானபதங்களைக்கொடுக்கையாலும்
ప్రజాపశుపతీ	ப்ராஜாபசுபதீ	ப்ரஹ்ம ருத்திரர்களை
అన్యః	அந்ய:	உன்னைக்காட்டிலும்வேறாயிருக்கும்
కః	க:	எவன்
పరిపాతి	பரிபாதி	ரக்ஷிக்கின்றான்
స్వశిరోధృతేన	ஸ்வஶிரோத்ரு(தேந	தன்சிரஸ்ஸினாலேதரிக்கப்பட்டிருக்கிற
కస్య	கஸ்ய	எவனுடைய
పాదోదకేన	பாதோதகேந	ஸ்ரீபாததீர்த்தமானகங்கையினாலே
సః	ஸ:	அந்த சிவன்
శివః	ஶிவ:	பரிசுத்தனானான்.

தாத்பர்யம்.— பிரமன்மதுகைடபர்களால் வேதங்களைப்பறிகொடுத்தபோது அவனையும், லோககுருவும் பிதாவுமானப்ரஹ்மாவின் தலையைத் துர்மானத்தினாலறுத்துப் பாதகனான பசுபதியையும் ப்ரஹ்மகபாலவிமோசனாதிகளாலே ரக்ஷித்துத் தலையறுப்புண்டப்ரஹ்மாவையும் ஜீவிக்கும்படிபண்ணி, அந்த காஸுரன், வ்ருகன், த்ரிபுராதிகள், ஹிரண்யராவணாதிகள் இவர் முதலான அஸுராளாலே நேரிட்ட பீடையையும் போக்கி இவர்களுக்குத்தன்னையாராதித்ததினாலே லோகமடங்கஈஸ்வரரென்று கொண்டாடும் படியான பதங்களையும், ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரத்தொழிலையும், உயர்ந்த ஐஸ்வர்யத்தையுங்கொடுத்து ரக்ஷித்தவன் உன்னைக்காட்டிலும் எவனுளன்? உன்னினும் வேறு எவனுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமான கங்கையை ஶிரஸில் தரித்து அந்த ச்சிவன் பரிசுத்தனானான்.... ... ... (கரு)

அவதாரிகை.— ப்ரமாணாநுகூல தர்க்க ரூபந்யாயத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன பரத்வத்தை முடிக்கிறார்... ... ... *

శ్లో॥ కస్యోదరే హరవిరించిముఖః ప్రపంచ
కో రక్షతీమమజనిష్ట చ కస్య నాభేః।
క్రాంత్వా నిగీర్య పునరుద్గిరతి త్వదన్యః
కః కేన వైష పరవానితి శక్యశంకః॥

கஸ்யோதரேஹரவிரிஞ்சிமுக:ப்ரபஞ்ச:
கோரக்ஷதீமமஜநிஷ்டசகஸ்யநாபே:,

க்ராந்த்வாநிகீர்யபுநருத்கிரதித்வதந்ய:
க:கேநவைஷபரவாநிதிஶக்யஶங்க:.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
హరవిరించిము(ఖః	ஹரவிரிஞ்சி(முக:	ப்ரஹ்மருத்ராதியான
ప్రపంచః	ப்ரபஞ்ச:	ப்ரபஞ்சமானது (மஹாப்ரளயத்திலே
కస్య	கஸ்ய	யாருடைய
ఉదరే	உதரே	வயிற்றிலே அடங்கியிருக்கிறது
ఇమమ్	இமம்	இந்த ப்ரபஞ்சத்தை
కః	க:	எவன்
రక్షతి	ரக்ஷதி	ரக்ஷிக்கின்றான்
కస్య	கஸ்ய	எவனுடைய
నాభేః	நாபே:	நாபியினின்று
అజనిష్టచ	அஜநிஷ்ட_ச	உண்டாயிற்று
త్వదన్యః	த்வதந்ய:	உன்னினும் அந்யனான
కః	க:	எவன்
క్రాంత్వా	க்ராந்த்வா	திரிவிக்ரமனாக அளந்து
నిగీర్య	நிகீர்ய	ப்ரளயத்தில் விழுங்கி
పునః	புந:	மீளவும்
ఉద్గిరతి	உத்கிரதி	உமிழ்கிறான்
కేనవా	கேநவா	நின்னினும் வேறு எவனாலே
ఏషః	ஏஷ:	இந்த ப்ரபஞ்சமானது
పరవానితి	பரவாநிதி	பராதீனமாயிருக்கிறதென்று
శక్యశంకః	ஶக்யஶங்க:	ஸந்தேஹிக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றது.

தாத்பர்யம்.— பிரமன் சிவன் முதலான சேதநர்களும் அவர்களுக்கு போக்ய போகோபகரண போகஸ்தானங்களாகப் பரிணமித்திருக்கிற அசேதநங்களுமாயுள்ள இந்த ப்ரபஞ்ச மெல்லாம் மஹா ப்ரளயத்தில் எவன்வயிற்றில் அடங்கியிருக்கின்றன. மஹாப்ரளயத்திலே அவிபக்தமாய்க்கிடக்கும் ப்ரபஞ்சம் யாருடைய குக்ஷியினின்றும் உத்பன்னமாயிற்று. எவன் இதைரக்ஷிக்கின்றான். எவன் இவ்வுலகத்தை அளந்தும் விழுங்கியும் உமிழ்கின்றான். இப்படி உனக்கே சேஷபூதமான சேதநாசேதநரூப ப்ரபஞ்சமானது உன்னைக்காட்டிலும் வேறு எவனுக்காவது ஸ்வாதீனமென்று ஸந்தேஹிக்க இடமிருக்கின்றதா. ... ... (கச)

அவதாரிகை.— இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் த்ரட ப்ரமாண ஸித்தனாயிருக்க ஆஸுரப்ரகிருதிகளான சிலர் அவனை இழக்கிறார்களே என்று அவர்களிழவுக்கு வெறுக்கிறார்.... ... ... *

ஶ్లో॥ త్వాంశీలరూపచరితైఃపరమప్రకృష్ట
సత్త్వేనసాత్త్వికతయాప్రబలైశ్చశాస్త్రైః।
ప్రఖ్యాతదైవపరమార్థవిదాంమతైశ్చ
నైవాసురప్రకృతయఃప్రభవంతిబోద్ధుమ్॥

த்வாம்சீலரூபசரிதை:பரமப்ரக்ருஷ்ட
ஸத்வேநஸாத்விகதயாப்ரபலைஶ்சசாஸ்த்ரை:,
ப்ரக்யாததைவபரமார்த்தவிதாம்மதைஶ்ச
நைவாஸுரப்ரக்ருதய:ப்ரபவந்திபோத்தும்

பதம். ப்ரதிபதம்.

(శీలరూపచరితైః)
(ஶீலரூபசரிதை:)

శీల	ஶீல	ஸௌஶீல்யகுணம்
రూప	ரூப	அப்ராக்ருதமானதிவ்யமங்களவிக்ரஹம்
చరితైః	சரிதை:	அதிமாநுஷ சரித்திரங்கள் ஆகிய இவைகளாலும்

(పరమప్రకృష్టసత్త్వేన)
(பரமப்ரக்ர்ஷ்டஸத்வேந)

పరమప్రకృష్ట	பரமப்ரக்ர்ஷ்ட	- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலவாமல் ஶ்ரேஷ்டமாய்
సత్త్వేన	ஸத்வேந	சுத்தஸத்வமயமான நித்யவிபூதி யோகத்தாலும்
సాత్త్వికతయా	ஸாத்விகதயா	ஸாத்விககற்பத்தில் சொல்லுகையாலே
ప్రబలైః	ப்ரபலை:	ப்ரபலங்களான
శాస్త్రైశ్చ	ஶாஸ்த்ரைஶ்ச-ஶாஸ்த்ரங்களாலும்	

(ప్రఖ్యాతదైవపరమార్థవిదాం)
(ப்ரக்யாததைவபரமார்த்தவிதாம்)

ప్రఖ్యాత	ப்ரக்யாத	ப்ரஸித்தமான
దైవపరమార్థ	தைவபரமார்த்த-தேவதாபாரமார்த்யத்தை	

విదాం	விதாம்	அறிந்தவர்களான பராசராதிகளுடைய
మతైశ్చ	மதைஶ்ச	ஸித்தாந்தங்களாலும்
ఆసురప్రకృతయః	ஆஸுரப்ராக்ருதய:	தாமஸஸ்வபாவராகியசிலர்
త్వాం	த்வாம்	ஸர்வாதிகனாய் இவ்வாத்மாக்களுக்கு வகுத்தசேஷியான உன்னை
బోద్ధుమేవ	போத்துமேவ	அறிந்துகொள்ளுகைக்கே
నప్రభవంతి	நப்ரபவந்தி	ஸமர்த்தரல்லர்

தாத்பர்யம்.— ஓ ஶ்ரீயப்பதியே! ஸர்வாதிகனாயிருந்தும் தாழ்ந்தவரோடு இடை விடாமல் கலந்திருக்கை யாகிற ஸௌஶீல்ய குணத்தினாலும், அப்ராகிருத திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தினாலும், அதிமாநுஷசரித்திரங்களாலும், சுத்த ஸத்வமயமான நித்ய விபூதி யோகத்தாலும், வேதத்தில் ஸாத்விகருக்கு ஹிதத்தைச் சொல்லுகின்ற ஜ்ஞான பாகத்தாலும், ஸாத்விக கற்பத்தில் சொல்லுகையாலே ப்ரபலங்களான ஶாஸ்திரங்களாலும். ப்ரஸித்தமான பரதேவதாபாரமார்த்யத்தை அறிந்திருக்கின்ற ஶ்ரீ பராசராதிகளுடைய மதங்களாலும், ஆஸுர ப்ரகிருதிகளான சில நிர்ப்பாக்யர்கள் உன்னை அறியமாட்டார்கள். ... ... (௧௫)

அவதாரிகை.— உன்னை ஸத்ப்ரகிருதிகளான சில மஹாத்மாக்கள் காணப் பெறுகிறார்களென்று அதைத் தம்பேறாக நினைத்து ஆநந்திக்கிறார். ... ... *

ஶ్లో॥ ఉల్లంఘితత్రివిధసీమసమాతిశాయి
సంభావనంతవపరిబ్రఢిమస్వభావం।
మాయాబలేనభవతాపినిగూహ్యమానం
పశ్యన్తికేచిదనిశంత్వదనన్యభావాః॥

உல்லங்கிதத்ரிவிதஸீமஸமாதிசாயி
ஸம்பாவனந்தவபரிப்ரடிமஸ்வபாவம்-
மாயாபலேநபவதாபிநிகூஹ்யமானம்
பச்யந்திகேசிதநிசம்த்வதநந்யபாவா:

பதம். ப்ரதிபதம்.

ఉల్లంఘితత్రివిధసీమసమాతిశాయిసంభావనం	உல்லங்கிதத்ரிவிதஸீமஸமாதிஶாயிஸம்பாவநம்	த்ரிவித பரிச்சேத மற்றதாய் ஸமாநாதிகவஸ்து உண்டென்கிற நினைவையுங்கடந்துள்ள

తవ	தவ	உன்னுடைய
పరిబ్రఢిమస్వభావం	பரிப்ரடிமஸ்வபாவம்	ப்ரபுத்வத்தை
మాయాబలేన	மாயாபலேந	உன் ஸ்வரூபத்தை மறைக்கும் ப்ரகிருதிபலத்தாலும்
భవతా	பவதா	உன்னாலும்
నిగూహ్యమానమపి	நிகூஹ்யமாநமபி	மறைக்கப்பட்டதே யாகிலும்
త్వదనన్యభావాః	த்வதநந்யபாவாः	உன்னையொழிய வேறுசேஷியையும் உபாயோபேயங்களையும் அறியாத
కేచిత్	கேசித்	ஸத்ப்ரக்ருதிகளானசிலமஹாத்மாக்கள்
అనిశం	அநிஶம்	ஸர்வகாலத்திலும்
పశ్యంతి	பஶ்யந்தி	உள்ளபடி காண்கிறார்கள்.

தாத்பர்யம்.— ஸர்வதேசவ்யாபி யாகையாலே தேசத்தினால் பரிச்சேதிக்கக்கூடாததாய், நித்யமாகையாலே காலத்தினால் பரிச் சேதிக்கக் கூடாததாய்த் தனக்குச் சமமான வஸ்து யில்லாமையாலே வஸ்துவினால் பரிச்சேதிக்கக் கூடாததுமாய், ஸமாநாதி கரஹிதமான உன்னுடைய ப்ரபுத்வ மானது திவ்ய விக்ரஹத்தை இதரஸஜாதிய மாக்கும் உன்னுடைய ஆச்சரிய சக்தி யோகத்தாலும் உன்னாலும் மறைக்கப்பட்டதே யாகிலும் அதை உன்னை யொழிய வேறு நினைவில்லாதவர்களாய், உன்னையொழிய உபாயோபேயங்களை யறியாதவர்களாயுள்ள ஸத்ப்ரகிருதிகளாகிய சில மஹாத்மாக்கள் ஸர்வ காலத்திலும் உள்ளபடி காணுகின்றார்கள். ... ... (கசு)

அவதாரிகை.— கீழ் ஸர்வேஶ்வரனென்று ப்ரதிபாதித்த ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குச் சேஷபூதமான வஸ்துக்களை விஸ்தரித்தருளிச் செய்கிறார். ... ... *

శ్లో। యదండమండాంతరగోచరఞ్చయత్
దశోత్తరాణ్యావరణానియానిచ।
గుణాఃప్రధానంపురుషఃపరంపదం
పరాత్పరంబ్రహ్మచతేవిభూతయః॥

யதண்டமண்டாந்தரகோசரஞ்சயத்
தஶோத்தராண்யாவரணாநியாநிச-

குணாःப்ரதாநம்புருஷःபரம்பதம்
பராத்பரம்ப்ரஹ்மசதேவிபூதய:-

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
యత్	யத்	எந்த
అండమ్	அண்டம்	பதினான்குலோகங்களடங்கிய அண்டஸமூகம்
యచ్చ	யச்ச	எந்த
అండాంతరగోచరం	அண்டாந்தரகோசரம்	அண்டாதிப த்ரிலோகேஶ்வர திக்பால நரபதி ப்ரமுகமாய் ஸ்தாவர ஜங்கம ஸ்வரூபமாய் அண்டத்துளடங்கியவை
యానిచ	யாநிச	எந்த
దశోత్తరాణి	தஶோத்தராணி	மேன்மேலும் தஶகுணிதங்களான * அண்டாவரணங்கள்
గుణాః	குணாः	ஸத்வாதி குணங்கள்
ప్రధానం	ப்ரதாநம்	விகாரமடையாத ப்ரகிருதிப்ரதேஶம்
పురుషః	புருஷः	பத்த சேதநவர்க்கம்
పరంపదమ్	பரம்பதம்	பரமபதம்
పరాత్పరమ్	பராத்பரம்	ப்ரஹ்மாதிகளினும் முக்தரினும் பரரான நித்யர்
బ్రహ్మచ	ப்ரஹ்மச	சுத்த ஸத்வமயமாய்ப் பரஞ்சோதிர்மயமாய் ஸௌந்தர்யாதி கல்யாண குணோபேதமான திவ்யமங்கள விக்ரஹம் ஆகிய அவை எல்லாம்
తే	தே	உனக்கு
విభూతయః	விபூதய:	சேஷவஸ்துவாகாநின்றன.

தாத்பர்யம்.— ஓ ஸ்ரீ யப்பதியே! பதினான்கு லோகங்களடங்கிய அண்டஸமூகமும் அண்டாதிபதிகளும் திரிலோ கேஶ்வரரும் திக்பாலகர்களும் நரபதிகளும் ஸ்தாவரஜங்கம ஸ்வரூபமாய் அவ்வண்டத்துள்ளடங்கிய வஸ்துக்களும் மென்மேலும் பதின்மடங்கு அதிகமான அண்டத்தின் ஸப்தாவரணங்களும் ஸத்வாதி குணங்களும் ப்ரகிருதியும் பத்த சேதந ஸமஷ்டியும் பரமபதமும் ப்ரஹ்மாதிகளினும் முக்தரினும் விலக்ஷணரான நித்யரும் சுத்த ஸத்வமயமாய் பரஞ்சோதி ஸ்வரூப

---

* அண்டாவரணங்களாவன அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், அஹங்காரம், மஹத்தத்வம், கார்யோன் முகமான ப்ரகிருத்யம்சம்.

மாய் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதி கல்யாண குணோ பேதமான திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் உனக்கே சரீரமாக நின்று சேஷ பூதங்களாகின்றன. ... ... (௧௭)

அவதாரிகை.— கீழ்ஸ்ரண்யனுடைய உத்கர்ஷம் சொல்லி இதில் உபயவிபூதி நாதனை நம்மால் கிட்டலாமோ வென்று கூசாதபடி ஆஶ்ரிதருக்கு இழியுந்துறையான கல்யாணகுணங்களிலே பன்னிரண்டு குணங்களை அருளிச் செய்கிறார். ... ... *

శ్లో॥ వశీ వదాన్యో గుణవానృజుశ్శుచి
ర్మృదుర్దయాళుర్మధురస్స్థిరస్సమః।
కృతీ కృతజ్ఞస్త్వమసి స్వభావత
స్సమస్తకల్యాణగుణామృతోదధిః॥

வசீவதான்யோகுணவான்ருஜுஶ்ஶுசிஃ
ம்ருதுர்தயாளுர்மதுரஸ்திரஸ்ஸமஃ,
க்ருதீக்ருதஜ்ஞஸ்த்வமஸிஸ்வபாவதஃ
ஸமஸ்தகல்யாணகுணம்ருதோததிஃ.

பதம்,		ப்ரதிபதம்.
వశీ	வஶீ	ஸகலத்தையும்தன்வசத்திலே நடத்தி வர்த்திப்பவனும் (அன்றிக்கே) அநுகூலர் விஷயத்திலேதாழ நிற்பவனும்
వదాన్యః	வதாந்யஃ	ப்ரியவசநத்தோடு தன்னையும் தன்னுடைமையையும் ஆஶ்ரிதருக்குக் கொடுப்பவனும்
గుణవాన్	குணவான்	தான் உயர்ந்தவனாயிருந்தும் தாழ்ந்தவரோடு கலந்திருக்கையாகிற ஸௌசீல்ய குணமுடையவனும்
ఋజుః	ருஜுஃ	ஆஶ்ரிதர் விஷயத்தில் மனோவாக்காயங்களாலே ஏகரூபனும் (அன்றிக்கே)ஆஶ்ரிதருடைய இச்சைக்கு அநுகுணமாக வர்த்திப்பவனும்
శుచిః	ஶுசிஃ	ப்ரதிப்ரயோஜன மன்றிக்கே உபகரிக்கும் பாவசுத்தியை யுடையவனும் (அன்றிக்கே) நித்யஸம்ஸாரியைத் தன்ஸம்பந்தத்தாலே நித்யஸூரிகளோடொரு கோவையாக்கவல்ல பாவநனும்

మృదుః	ம்ருதுஃ	ஆஶ்ரிதர் விஶ்லேஷத்தில் ஆற்றமாட்டாதவனும்
దయాళుః	தயாளுஃ	ஆஶ்ரிதர் துக்கத்தை ஸஹிக்காதவனும்
మధురః	மதுரஃ	ஆஶ்ரிதருக்கு போக்யவஸ்துவும்
స్థిరః	ஸ்திரஃ	ஆஶ்ரித ரக்ஷணத்தில் நிலையுடையவனும்(அன்றிக்கே)ஆஶ்ரிதாபராதங்களால் அவிக்ருதனாயிருப்பவனும்
సమః	ஸமஃ	ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் ஜாதிகுணமுதலிய பேதத்தைப்பாராமல் ஸர்வ பூதங்களுக்கும் ஸமனும்
కృతీ	க்ருதீ	ஆஶ்ரிதருடைய கார்யத்தைத்தானே முடிக்குமவனும்
కృతజ్ఞః	க்ருதஜ்ஞஃ	ஆஶ்ரிதர் விஷயத்தில் தான் எல்லா உபகாரத்தைச் செய்தும் அவர்கள் செய்த அல்போபகாரத்தையே பெரிதாக நினைத் திருப்பவனும், (அன்றிக்கே) அவர்கள் திறத்தில் தான்செய்யப் பெறுதகுறையைநினைத் திருப்ப வனுமான
త్వమ్	த்வம்	நீ
స్వభావతః	ஸ்வபாவதஃ	ஸஹஜமாகவே

(సమస్తకల్యాణగుణామృతోదధిః)
(ஸமஸ்தகல்யாண குணம்ருதோததிஃ)

సమస్త	ஸமஸ்த	அஶேஷமாயிருக்கிர
కల్యాణగుణ	கல்யாணகுண	கல்யாணகுணங்களுக்கு
అమృతోదధిః	அம்ருதோததிஃ-	அம்ருத ஸாகரம்போலே அநுபவிக்கவிழிந்தாருக்குக்கரைகாண வொண்ணாதவனும்பரமபோக்யமாகவும்
అసి	அஸி	ஆகின்றாய்

தாத்பர்யம்.— ஸகலத்தையும் தன்வசத்திலேவைத்து நடத்துகிறவனும், (அன்றிக்கே) அநுகூலர் விஷயத்தில் தாழநிற்பவனும், ப்ரியவசனத்தோடு தன்னையும் தன்னுடைமையையும் ஆஶ்ரிதருக்குக் கொடுப்பவனும், தான் ஸர்வாதிகனாயிருந்தும், தாழ்ந்தவரோடு கலந்திருக்கையாகிற ஸௌசீல்ய குண முடையவனும், ஆஶ்ரிதர் விஷயதகில் மனோவாக்காயங்களாலே ஏகரூபனும் (அன்றிக்கே) ஆஶ்ரிதருடைய இச்சைக்கு அநுகுணமாக யிருப்பவனும், ப்ரதிப்ரயோஜந மன்றிக்கே

உபகரிக்கும் பாவசுத்தியுடையவனும், (அன்றிக்கே) நித்யஸம்ஸாரியைத் தன்ஸம்பந்தத்தாலே நித்யஸூரிகளோடொரு கோவையாக்கவல்லபாவனனும், ஆஶ்ரிதர்விஶ்லேஷத்தில் ஆற்றமாட்டாதவனும், ஆஶ்ரிதர்துக்கத்தை ஸஹிக்காதவனும், ஆஶ்ரிதருக்கு உபாயதசையிலும் போகதசையிலும் போக்யவஸ்துவா யிருப்பவனும், அந்தரங்கர் விலக்கிலும் ஆஶ்ரிதரைக் கைவிடாமல் ரக்ஷிப்பவனும், (அன்றிக்கே) ஆஶ்ரிதாபராதங்களால் அவிக்ருதனு யிருப்பவனும், ஆஶ்ரயிக்கு மிடத்தில் ஜாதி குண முதலிய பேதத்தைப் பாராமல் ஸர்வஸமனும், ஆஶ்ரிதருடைய கார்யத்தை யெல்லாம் தானேமுடிக்குமவனும், ஆஶ்ரிதர்விஷயத்தில் தான் எல்லா உபகாரத்தைச் செய்தும் அவர்கள்செய்த அல்போபகாரத்தையே பெரிதாக நினைத்திருப்பவனும், (அன்றிக்கே) அவர்கள் திறத்தில் தான்செய்யப் பெருத குறைவை நினைத் திருப்பவனுமான நீ ஸஹஜமாகவே ஸகலமான கல்யாண குணங்களுக்கும் ஆஶ்ரயமான க்ஷீரஸாகரம் போலே அநுபவிக்க விழுந்தாருக்குக் கரைகாணவொண்ணுதவனும், நிரதிஶயபோக்யமாகவும் ஆகின்றாய். ... (கஅ)

அவதாரிகை.— இக்குணங்களுக்கு ஸங்க்யை யில்லாதது போல ஓரோகுணங்களுக்கு அவதியில்லை என்கிறார். ... ... ⁕

ஶ்லோ॥ ఉపర్యుపర్యబ్జభువోऽపి పూరుషాన్
ప్రకల్ప్య తే యే శతమిత్యనుక్రమాత్।
గిరస్త్వదేకైకగుణావధీప్సయా
సదా స్థితా నోద్యమతోऽతిశేరతే॥

உபர்யுபர்யப்ஜபுவோபிபூருஷான்
ப்ரகல்ப்யதேயேஶதமித்யனுக்ரமாத்,
கிரஸ்த்வதேகைககுணாவதீப்ஸயா
ஸதாஸ்திதாநோத்யமதோதிசேரதே.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
అబ్జభువోऽపి	அப்ஜபுவோபி	சதுர்முகனுக்கும்
ఉపర్యుపరి	உபர்யுபரி	மேலேமேலே
తే యే శతమితి	தேயேசதமிதி	தேயே சதமென்று வேதத்தில்சொல்லு (கிற
అనుక్రమాత్	அநுக்ரமாத்	க்ரமத்தாலே
పూరుషాన్	பூருஷான்	மநுஷ்யகந்தர்வாதியாகப்ரஹ்மாவினளவாக புருஷர்களை

ప్రకల్ప్య	ப்ரகல்ப்ய	கற்பித்து
(త్వదేకైకగుణావధీప్సయా)		
(த்வதேகைககுணாவதீப்ஸயா)		
త్వత్	த்வத்	தேவரீருடைய
ఏకైకగుణ	ஏகைககுண	ஓராநந்தகுணத்தினது
అవధీప్సయా	அவதீப்ஸயா	எல்லைகாணவேண்டுமென்கிறஇச்சையா (லே
సదా స్థితాః	ஸதாஸ்திதாஃ	ஸர்வகாலத்திலும் இருக்கிற
వేదగిరః	வேதகிரஃ	வேதங்கள்
ఉద్యమతః	உத்யமதஃ	ஆநந்த குணத்தின் எல்லையைக்காணத்தொடங்குவதில் நின்றும்
నాతిశేరతే	நாதிசேரதே	இன்னும் ஒழிகிறதில்லை.

தாத்பர்யம் — ஓகல்யாணகுணநிதியே! உனது அநந்தகல்யாணகுணங்களில் ஆநந்தகுணமொன்றினுடையஎல்லையைக்காண்கையிலே இச்சையாலே நித்யங்களான வேதங்கள் சதுர்முகனை மனுஷ்யகோடியிலே நிறுத்தி அவனுக்கு மேலும் மேலும்மனுஷ்யகந்தர்வாதி ப்ரஹ்மாவினளவாகப் புருஷர்களைக்கற்பித்து ஒருவருடைய ஆநந்தகுணத்தினும் ஒருவருடைய ஆநந்த குணத்தை ஶதகுணம் அதிகமாகக் கற்பித்துச்சொல்லிஇவ்வாறு ஸ்துதித்தும் ஆநந்த குணத்தினுடைய எல்லையைக்காணமாட்டாமல் இன்னும் உத்யோக தசையிலேயே யிருக்கின்றன. ... (ககூ)

அவதாரிகை.— கீழ்ச்சொன்ன குணங்களுக்குப் போக்தாவான ஆஶ்ரிதர் பெருமையை அருளிச் செய்கிறார். ... ... ⁕

ஶ்லோ॥ త్వదాశ్రితానాం జగదుద్భవస్థితి
ప్రణాశసంసారవిమోచనాదయః।
భవంతి లీలా విధయశ్చ వైదికా
స్త్వదీయగంభీరమనోऽనుసారిణః॥

த்வதாஶ்ரிதாநாம்ஜகதுத்பவஸ்திதி
ப்ரணாசஸம்ஸாரவிமோசனாதயஃ
பவந்திலீலாவிதயஶ்சவைதிகா
ஸ்த்வதீயகம்பீரமனோனுஸாரிணஃ.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
త్వదాశ్రితా (నాం	த்வதாஶ்ரிதா (நாம்	தேவரீரை ஆஶ்ரயித்திருக்கிற ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும், ஸநகாதிகளுக்கும் முக்தருக்கும்

(జగదుద్భవస్థితిప్రణాశసంసారవిమోచనాదయః)

(ஜகதுத்பவஸ்திதிப்ரணாஶஸம்ஸாரவிமோசநாதய:)

జగత్	ஜகத்	லோகங்களுடைய
ఉద్భవ	உத்பவ	ஸ்ருஷ்டி.
స్థితి	ஸ்திதி	ரக்ஷணம்
ప్రణాశ	ப்ராணஶ	ஸம்ஹாரம்
సంసారవిమో(చన	ஸம்ஸாரவி(மோசந	ஜ்ஞானோப தேஶாதிகளடியாக ஸம்ஸாரத்தைவிடுவித்தல்
ఆదయః	ஆதய:	அநேக சரீராந்த: ப்ரவேசம் ஆகிய இவைஎல்லாம்(செய்யப்பார்த்தால்)
లీలాః	லீலா:	லீலையாக
భవంతి	பவந்தி	ஆகாநின்றது (அன்றிக்கே) இந்தஜகத்தைஸ்ருஷ்டித்தல் ரக்ஷித்தல் ஸம்ஹரித்தல் ஸம்ஸாரத்தைவிடுவித்தல்முதலிய உன் லீலைகளெல்லாம் உன்னாஶ்ரிதர் நிமித்தமே உண்டாகின்றன
వైదికాః	வைதிகா:	வேதோக்தங்களாயுள்ள
విధయశ్చ	விதயஶ்ச	விதிகளும்

(త్వదీయగంభీరమనోనుసారిణః)

(த்வதீயகம்பீரமனோநுஸாரிண:)

త్వదీయ	த்வதீய	உன்னை ஆஶ்ரயித்த அநந்யப்ரயோஜனர்களுடைய
గంభీర	கம்பீர	கம்பீரமான
మనోనుసారిణః	மனோநுஸாரி(ண:	மநஸ்ஸைப்பின் செல்லாநின்றன (அன்றிக்கே) வேதவிதிகளும் உன்னுடையகம்பீரமான மநஸ்ஸை அனுஸரித்திருக்கின்றன.

தாத்பர்யம்.— தேவரீரை ஆஶ்ரயித்திருக்கிர ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களை உபதேச க்ரமத்தாலே பெற்று ஸம்ஸார விமோசநத்தையும் பண்ணச்சக்தரான பின்பு அநந்ய ப்ரயோஜநராய் உன்னை யாஶ்ரயிக்கு மவர்கள் அவற்றைச் செய்யப் பார்த்தால் லீலையாகா நின்றது. அன்றிக்கே, சேதநர்களுக்குக் கரணகளே பரங்களைக்கொடுத்தல் இரக்ஷித்தல் முதலான உன் திவ்ய லீலைகளும் இச்சேதநர் முமுக்ஷுக்களாய் உன்னை அடைந்துய்யும் வகையாக அடியார்களுக்

காகவே உண்டாகின்றன. வேத விதிகள் உன்னை அநந்ய ப்ரயோஜனராய் ஆஶ்ரயித்திருக்கிற வர்களுடைய கம்பீரமானமநத்தை அநுஸரித்திருக்கின்றன, ... (உ௰)

அவதாரிகை.— இதுக்கு முன்பு ப்ராப்யமான எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபம் சொல்லி, இதில் ப்ராப்தாவானசேதந ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது.... ... ... *

శ్లో॥ నమోనమో వాఙ్మనసాతిభూమయే
నమోనమో వాఙ్మనసైకభూమయే।
నమోనమోనన్తమహావిభూతయే
నమోనమోనన్తదయైకసిన్ధవే॥

நமோநமோவாங்மனஸாதிபூமயே
நமோநமோவாங்மனஸைகபூமயே
நமோநமோநந்தமஹாவிபூதயே
நமோநமோநந்ததயைகஸிந்தவே.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
వాఙ్మనసాతి(భూమయే	வாங்மநஸாதி(பூமயே	ஜ்ஞானாதிகரும் ஸ்வயத்நத்தாலறியப்புக்கால் அவர்களுடையவாக்குக்கும் மனத்துக்கும்விஷயமாகாதஉனக்கு
నమోనమః	நமோநம:	மேலுமேலுந்தண்டம்ஸமர்ப்பிக்கிறேன்
వాఙ్మనసైక(భూమయే	வாங்மனஸை(கபூமயே	நீகாட்டக் காண்பாருடைய வாக்குக்கும்மனத்துக்கும்நிலமானஉனக்கு
నమోనమః	நமோநம:	மேலுமேலுந்தண்டம்ஸமர்ப்பிக்கிறேன்
అనన్తమహావి(భూతయే	அநந்தமஹா(விபூதயே	அபரிச் சேத்யமான உபய விபூதியுடையனுன உனக்கு
నమోనమః	நமோநம:	மேலுமேலுந்தண்டம்ஸமர்ப்பிக்கிறேன்
అనన్తదయైక(సిన్ధవే	அநந்ததயைக(ஸிந்தவே	உன்னை வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் விஷயமாகச்செய்யும் பரமதயைக்கு ஒரு கடல்போன்ற உனக்கு
నమోనమః	நமோநம:	மேலுமேலுந்தண்டம்ஸமர்ப்பிக்கிறேன்

தாத்பர்யம்.— எத்தனையேனும் ஜ்ஞாநாதிகரும் ஸ்வயத்னத்தால் அறியப்புக்கால் அவர்களுக்கு வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாதவனாய், நீகாட்டக் கர்ண்பாருடைய வாக்குக்கும்மனத்திற்கும் நிலமாயிருக்கி

றவனாய், இவ்வளவென்று பரிச்சேதிக்க வொண்ணாத உபயவிபூதி ஸாம்ராஜ்யத்தை யுடையவனாய், உன்னைவாங்மனஸுக்களுக்கு விஷயமாம்படிப் பண்ணும் பரம தயைக்கு ஒரு கடல் போன்றவனுமான உனக்கு மேலும் மேலும் தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன். ... ... (௨௧)

அவதாரிகை.— தம்முடைய அதிகாரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு ப்ரஸ்துதமான ப்ரபத்தியை ப்ரயோகிக்கிறார். ... ... *

శ్లో॥ నధర్మనిష్ఠోస్మి నచాత్మవేదీ
నభక్తిమాంస్త్వచ్చరణారవిన్దే।
అకిఞ్చనోనన్యగతిశ్శరణ్య
త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే।

நதர்மநிஷ்டோஸ்மிநசாத்மவேதீ
நபக்திமாம்ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தே
அகிஞ்சனோனன்யகதிஶ்ஶரண்ய
த்வத்பாதமூலம்சரணம்ப்ரபத்யே.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
నధర్మనిష్ఠోస్మి	நதர்மநிஷ்டோ(ஸ்மி	உன்திருவடிகளைப்பெறுகைக்குஹேதுவாகவேண்டும்படியானகர்மயோகத்தில்நிஷ்டையுடையேனல்லேன்
నచాత్మవేదీ	நசாத்மவேதீ	ஜ்ஞாநயோகமுடையேனல்லேன்
త్వచ్చరణార(విన్దే	த்வச்சரணா(விந்தே	இவ்வாத்மாவுக்கு நாதனாயுள்ள உன்னுடையநிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளில்
నభక్తిమాన్	நபக்திமான்	அநவரதபக்தியுடையேனல்லேன்
అకించనః	அகிஞ்சநः	இவை இல்லையென்று அநுதாபம் இவைஉண்டாவதற்குறுப்பானஆத்மகுணம்அதிகாரம்சக்திவாஞ்சைமுதலானவற்றையுடையேனல்லேன்
అనన్యగతిః	அநந்யகதிः	உன்னைவிடவேறுகதியுடையேனல்லேன்
శరణ్య	ஶரண்ய	தம்பக்கல்கைம்முதலில்லாதார்க்குச்சரணவரணார்ஹனான ஸ்வாமியே
త్వత్పాదమూ(లమ్	த்வத்பாதமூ(லம்	தேவர்திருவடிகளை
శరణంప్రపద్యే	ஶரணம்ப்ரப(த்யே	விரோதிநிவிர்த்தி பூர்வகமான கைங்கர்யஸித்திக்கு உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேன்

தாத்பர்யம்.— உன் திருவடிகளை ப்ராபிக்கைக்கு ஹேதுவான கர்மயோகத் தில் நிஷ்டையுடையே னல்லேன்-கர்மயோகாநுஷ்டானத்தாலேக்ஷீணபாபனானவனுக்கன்றோ ஆத்மதர்சனம் கைக்கூடுவது. அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞான யோகமுடையேனல்லேன்-இவ்வாத்மாவுக்கு நாதனாயுள்ள உன்னுடைய நிரதிசய போக்யமான திருவடிகளில் பக்தியோகமுடையேனல்லேன்- இவற்றில் ஒன்று மில்லையென்றும் அநுதாபம், இவை யுண்டாகைக் குறுப்பான ஆத்ம குணம் அதிகாரம், சக்தி வாஞ்சாதிகள், இவற்றையுடையே னல்லேன், இப்படிநம்மைக்கிட்டுகைக்குக்கைம் முதலில்லையாகில் புறம்பே ரக்ஷகராயிருப்பார் பக்கலிலே போனாலோவென்னில் (உன்னைவிட்டொன்று மாற்றகிற்கின்றிலேன்) என்கிறபடியே அடியேனுக்குப் புறம்பொருபுகலில்லை. ஓ ஸர்வஶரண்யனான ஸ்வாமியே! தேவர் திருவடிகளை விரோதி நிவிர்த்தி பூர்வகமானகைங்கர்ய ஸித்திக்கி உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேன்... ... (௨௨)

அவதாரிகை.— அநுகூலங்களில்லையென்று வெறுக்க வேண்டா-உண்டான யோக்யதையும் அழிக்க வற்றான நிஷித்தாநுஷ்டானமில்லையாகில் நன்மைகளை உண்டாக்கிப் புருஷார்த்தங்களைத்தருகிறோமென்று பகவதபிப்ராயமாக ப்ரதிகூலங்களாலே பூர்ணனென்கிறார். ... *

శ్లో॥ ననిన్దితంకర్మతదస్తిలోకే
సహస్రశోయన్నమయావ్యధాయి।
సోహంవిపాకావసరేముకున్ద
క్రన్దామిసమ్ప్రత్యగతిస్తవాగ్రే॥

நநிந்திதம்கர்மததஸ்திலோகே
ஸஹஸ்ரசோயன்னமயாவ்யதாயி,
ஸோஹம்விபாகாவஸரேமுகுந்த
க்ரந்தாமிஸம்ப்ரத்யகதிஸ்தவாக்ரே.

பதம்.		ப்ராதிபதம்.
సహస్రశః	ஸஹஸ்ரஶः	ஆயிரம் விதமாக
యత్	யத்	எந்த
నిన్దితంకర్మ	நிந்திதம்கர்ம	அதிபாதக மஹாபாதகாதி துஷ்கர்மமானது
మయా	மயா	என்னாலே
నవ్యధాయి	நவ்யதாயி	பண்ணப்படாதது

తత్	தத்	அந்தப்பாதகமானது
లోకే	லோகே	சாஸ்திரத்திலும்
నాస్తి	நாஸ்தி	இல்லை
సోహం	ஸோஹம்	அப்படி நிஷித்தங்களை அநுஷ்டித்து ப்ராயச்சித்தத்திலும் இழியாதிருக்கிறநான்
విపాకావసరే	விபாகாவஸரே-அவை பக்வமாய்ப்பலத்தைத்தர உபக்ரமித்த தசையிலே	
ముకుంద	முகுந்த	ஓ முக்திபூமிப்ரதனான ஸ்வாமியே
అగతిః	அகதிः	வேறுகதி யில்லாதவனாகி
తవ	தவ	தேவரீருடைய
అగ్రే	அக்ரே	முன்பே
సంప్రతి	ஸம்ப்ரதி	இப்பொழுது
క్రందామి	க்ரந்தாமி	கூப்பிடாநின்றேன்.

தாத்பர்யம்.—பலமுறை என்னால் பண்ணப்படாதவையான அதிபாதக மஹாபாதகம் முதலானதுஷ் கர்மங்கள் ஶாஸ்திரத்திலுமில்லை. அப்படி நிஷித்தங்களை அநுஷ்டித்து ப்ராயச்சித்தங்களிலும் இழியாதே தப்பச்செய்தோ மென்கிற அநுதாபமு மின்றிக்கே இருக்கிற நான் அந்தப்பாபங்கள்பரிபாகத்தை அடைந்துகோரமானபலத்தைத்தர உபக்ரமித்த போது ஓ முகுந்தனே! உன்னை விட வேறு கதியில்லாதவனாகி இந்த ஸமயத்திலே உன் முன்பே கூப்பிடா நின்றேன்.... (உரு)

அவதாரிகை.— எனக்குத் தேவரைலபிக்கை பெறுப் பேறுறைப் போலே யன்றோ தேவருடைய க்ருபைக்கும் என்னுடைய லாபமென்கிறார்.

శ్లో॥ నిమజ్జతోనన్తభవార్ణవాన్త
శ్చిరాయమేకూలమివాసిలబ్ధః।
త్వయాపిలబ్ధంభగవన్నిదానీ
మనుత్తమంపాత్రమిదందయాయాః॥

நிமஜ்ஜதோநந்தபவார்ணவாந்த
ஶ்சிராயமேகூலமிவாஸிலப்தः,
த்வயாபிலப்தம்பகவந்நிதானீ
மனுத்தமம்பாத்ரமிதம்தயாயாः.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
అనంత	அநந்த	த்ரிவிதபரிச்சேதரஹிதனே
భవార్ణవాంతః	பவார்ணவா(ந்தः	கரைகாண வொண்ணாத ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே
చిరాయ	சிராய	அநாதிகாலமெல்லாம்
నిమజ్జతః	நிமஜ்ஜதः	அழுந்துகிறவனாய்
మే	மே	அழுந்து கையொழிய பரிஹாரமறியாத எனக்கு
కూలమివ	கூலமிவ	கரையைப்போலே
లబ్ధోసి	லப்தோஸி	நீ அகப்பட்டாய்
భగవన్	பகவன்	ஜ்ஞானாதிகுணபரிபூர்ணனே
దయాయాః	தயாயாः	ரக்ஷ்யவிஷயமுண்டாகில் தான் உண்டாவதான தேவர்தயைக்கு
అనుత్తమమ్	அநுத்தமம்	உத்தமோத்தமான
పాత్రం	பாத்ரம்	பாத்ரமாக
ఇదం	இதம்	இவ்வஸ்துவானது
త్వయాపి	த்வயாபி	தேவரீராலும்
ఇదానీం	இதாநீம்	இப்போது
లబ్ధమ్	லப்தம்	அடையப்பட்டது.

தாத்பர்யம்.— ஓ அநந்தனே! (ஆவாரார் துணையென்றலை நீர்க்கடலுள்ளழுந்தும்) என்கிறபடியே ஸம்ஸாரஸமுத்திரத் திலே அநாதிகாலமெல்லாம் அழுந்துகிறவனாய் அழுந்துகை யொழியப்பரிஹாரமறியாத வெனக்குக் கரையகப்பட்டதுபோலே நீஅகப்பட்டாய். ஓ ஜ்ஞானாதி குண பரிபூர்ணனே! ரக்ஷ்ய விஷயமுண்டாகில் தான் உண்டாவதான தேவர்தயைக்கு உத்தமோத்தம பாத்திரமாக இந்தவஸ்துவானது தேவராலும் லபிக்கப்பட்டது. ... ... (உச)

அவதாரிகை,— என்னுடைய அநர்த்தத்தைப் பரிஹரிக்கச் சொல்லுகின்றேனல்லேன் ஆஶ்ரிதருக்கு விஷயங்களால்வரும் பரிபவம் ரக்ஷகனை தேவருக்குத் தேஜோஹானி என்று அதைப்பரிஹரிக்கச் சொல்லுகின்றேனென்கிறார். ... ... *

శ్లో॥ అభూతపూర్వంమమభావికింవా
సర్వంసహేమేసహజంహిదుఃఖం।
కిన్తుత్వదగ్రేశరణాగతానాం
పరాభవోనాథనతేనురూపః॥

அபூதபூர்வம்மமபாவிகிம்வா
ஸர்வம்ஸஹேமேஸஹஜம்ஹிதுஃகம்,
கிந்துத்வதக்ரேசரணாகதானாம்
பராபவோநாதநதேநுரூபஃ.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
మమ	மம	நரககர்ப்பவாஸஜனனமரணக்லேசாதிகளுக்காஶ்ரயியாய்ப்போந்தஎனக்கு
అభూతపూర్వం	-அபூதபூர்வம்	முன்பு அநுபவிக்காததாய்
భావి	பாவி	இனி அநுபவிக்கவேண்டியதான துக்கமானது
కింవా	கிம்வா	ஒன்றுண்டோ
సర్వం	ஸர்வம்	ஸமஸ்ததுக்கத்தையும்
సహే	ஸஹே	ஸஹித்துக்கொள்ளுகிறேன்
మే	மே	கர்மியான எனக்கு
దుఃఖం	துக்கம்	கர்மபலமானதுக்கமானது
సహజంహి	ஸஹஜம்ஹி	ஸஹஜமன்றோ
కింతు	கிந்து	ஆனால் பொறுக்கவொண்ணாத தொன்றுண்டு (அதாவது)
త్వదగ్రే	த்வதக்ரே	ஸர்வஶேஷியான உன்முன்பே
శరణాగతా (నాం	ஶரணாகதா (நாம்	உன்பக்கல்ந்யஸ்தபராராயிருக்குமவர்களுக்கு
పరాభవః	பராபவஃ	சப்தாதிவிஷயப்ராவண்யத்தால் வந்தபரிபவம்
నాథ	நாத	ஸர்வேஶ்வரனே
తే	தே	ஸர்வ பாபங்களையும் போக்குகிறேனென்று சரமஶ்லோகத்திலருளிச்செய்த தேவருக்கு
నానురూపః	நாநுரூபஃ	அநுரூபமன்று

தாத்பர்யம்.— நரககர்ப்பவாஸ ஜனனமரண க்லேசங்களுக்கே ஆஶ்ரயமான அடியேனுக்கு முன்பு அநுபவியாததாய் இனி அநுபவிக்க வேண்டியதான துக்கமொன்றுண்டோ அநாதிகாலம் கர்மியான எனக்குக் கர்ம்பலமான துஃகமும் ஸஹஜ மன்றோ இவைகளை யெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் பொறுக்க வொண்ணாத தொன்றுண்டு அதாவது ஸர்வஶேஷியாய், யெங்கும் ஸன்னிஹிதனான தேவர் முன்பே உன்பக்கல் ஶரணாகதரா யிருக்குமவர்கள் சப்தாதி விஷயப்ராவண்யத்தால் பரிபவப் படும்படி விட்டிருப்பது ஓநாதனே! உனக்கு அநுரூபமன்று. உடமை நோவு படுவது உடையவனுக்குத் தகுதியோ.

அவதாரிகை.— தேவரீர் அடியேனை ரக்ஷியாமையால் வந்த தேஜோஹானியையும் பாராதே என்னைக் கைவிட்ட போதிலும் அகதிகனான நான் உன்னை விடுவதில்லை யென்று தம்முடைய மஹா விஶ்வாஸத்தை வெளியிடுகிறார் ... ... *

శ్లో॥ నిరాసకస్యాపి న తావదుత్సహే
మహేశ హాతుం తవ పాదపఙ్కజమ్।
రుషా నిరస్తోఽపి శిశుస్తనన్ధయో
న జాతు మాతుశ్చరణౌ జిహాసతి॥

நிராஸகஸ்யாபிநதாவதுத்ஸஹே
மஹேசஹாதும்தவபாதபங்கஜம்,
ருஷாநிரஸ்த்தோபிசிசுஸ்த்தநந்தயோ
நஜாதுமாதுஶ்சரணௌஜிஹாஸதி

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
నిరాసకస్యాపి	நிராஸகஸ்யாபி	ரக்ஷணம் ஸ்வரூபமாயிருக்கிற தேவர் நிஷ்கருணராய்நிரஸித்தபோதிலும்
తవ	தவ	தேவருடைய
పాదపంకజం	பாதபங்கஜம்	ரக்ஷகமுமாய்ப்ராப்தமுமாய்ப் போக்யமுமான திருவடிகளை
హాతుం	ஹாதும்	விட்டு ஜீவிக்க
నోత్సహే తా (వత్	நோத்ஸஹே (தாவத்	ஸமர்த்தனல்லேன் (அஃதென்போல [வெனில்)
మహేశ	மஹேச	ஓநிருபாதிக நிர்வாஹகனே!
స్తనంధయః	ஸ்தநந்தயஃ	ஸ்தந்யத்தையே தாரகமாக வுடைய
శిశుః	ஶிஶுஃ	சிசுவானது
రుషా	ருஷா	கோபத்தினாலே
నిరస్తోఽపి	நிரஸ்தோபி	தள்ளப்பட்டாலும்
జాతు	ஜாது	கோபித்த போதோடு ஆதரித்த போதோடுவாசியற
మాతుః	மாதுஃ	தாயாருடைய
చరణౌ	சரணௌ	கால்களை

జిహాసతి	ஜிஹாஸதி	கட்டிக்கொள்ளுமத்தனையொழியவிட சம்மதிப்பதில்லை

தாத்பர்யம்.— ரக்ஷணம் ஸ்வரூபமா யிருக்கிற தேவர் நிராஸகராக ப்ரஸங்கமில்லை; இப்படிப்பட்ட தேவர் நிஷ்கருணராய் என்னைத் தள்ளிவிட்ட போதிலும், தேவருடையரக்ஷகமாய் ப்ராப்தமுமாய்ப்போக்ய முமான திருவடிகளை விட்டு ஜீவிக்கஸமர்த்தனல்லேன்; தேவர்ரக்ஷகரன்றியிலே யொழிந்தாலும் புறம்பு போக்கில்லை; ஓநிருபாதிக நிர்வாஹகனே! நிருபாதிகமான பரிவும் ஸம்பந்தமும் புறம்பே யுண்டாய்த்தேவரைவிட்டுப்போய் உஜ்ஜீவிக்கவோ (அரிசினத்தா லீன்றதாயகற்றிடினும் மற்றவள் தன்னருள் நினைந்தேயழுங்குழவியதுபோன்றிருந்தேன்) என்கிறபடியே ஸ்தந்யத்தையே தாரகமாக வுடைய சிசுவானது தாயாலே கோபத்தினால் தள்ளப்பட்டதே யாகிலும் கோபித்த போதும் ஆதரித்த போதும் பேத மில்லாமல் அந்த மாதாவினது காலையே கட்டிக்கொள்ளுமத்தனையொழியப் புறம்புபோகப்பார்க்குமோ... ... (௨௬)

அவதாரிகை.— எனக்கு வேறுகதி யில்லாமைபற்றியே உன்னை விடாமலிருப்பதன்று; உன்னுடைய போக்யதை யிலேயழுந்தின மனஸ்ஸூம் வேறொன்றில் போகமாட்டாதென்கிறார். ... ... ❋

శ్లో॥ తవామృతస్యన్దిని పాదపఙ్కజే
నివేశితాత్మా కథమన్యదిచ్ఛతి।
స్థితేऽరవిన్దే మకరన్దనిర్భరే
మధువ్రతో నేక్షురకం హి వీక్షతే॥

தவாம்ருதஸ்யந்தினி பாதபங்கஜே
நிவேசிதாத்மாகதமந்யதிச்சதி,
ஸ்திதேரவிந்தேமகரந்தநிர்ப்பரே
மதுவ்ரதோநேக்ஷுரகம்ஹிவீக்ஷதே.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
తవ	தவ	தேவருடைய
అమృతస్యన్దిని	அம்ருதஸ்யந் (தினி	மோக்ஷப்ரதமாய் (ளிலே
పాదపఙ్కజే	பாதபங்கஜே	ப்ராப்தமாய்ப்போக்யமுமானதிருவடிக
నివేశితాత్మా	நிவேஶிதாத்மா	தேவருடைய நிர்ஹேதுகமான ப்ரஸாதத்தாலே நிவேசிக்கப்பட்ட மனஸ்ஸானது
అన్యత్	அந்யத்	உன்னைத்தவிரவேறுவிஷயத்தை
కథమిచ్ఛతి	கதமிச்சதி	எப்படி இச்சிக்கும் (அஃதென்போலவெனின்)
మకరన్దనిర్భరే	மகரந்தநிர்ப்பரே	மதுவாலே பூர்ணமாய்
అరవిన్దే	அரவிந்தே	ம்ருதுவானஸ்பர்சத்தையுடைய செந்தாமரையானது
స్థితే సతి	ஸ்திதேஸ்தி	இருக்குமளவில்
మధువ్రతః	மதுவ்ரதः	மதுவேஜீவனமானவண்டானது
ఇక్షురకం	இக்ஷுரகம்	கிட்டுகையே அரிதாய்க்கிட்டினால்நாக்குநனைக்கப் போராதே யிருக்கிற முள்ளிப்பூவை
నవీక్షతే హి	நவீக்ஷதேஹி	தான்சென்றுபணியா தொழிகையன்றிக்கேகண்ணாலும் பாராதன்றோ

தாத்பர்யம்.—ப்ராப்தமாய் போக்யமுமான தேவருடையதேனே மலரும் திருப்பாதத்திலே தேவருடைய நிர்ஹேதுகமான ப்ரஸாதத்தாலே நிவேசிக்கப்பட்ட மனஸ்ஸானது அபோக்யமுமாய் அப்ராப்தமுமானஹேயவிஷயத்தை எப்படி இச்சிக்கும்;(அஃதென்போலவெனின்) போக்தாவுக்கு ஸ்பர்சமாய்மதுவாலே பூர்ணமான செந்தாமரையானது போக்தாக்களை யெதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் மதுவே ஜீவநமாக உடைய வண்டானது கிட்டுகையே அரிதாய்க்கிட்டினால் நாக்குநனைக்கப்போராதே யிருக்கிற முள்ளிப் பூவிலே சென்று பணியுமோ அன்றிக்கே, கண்ணால் தான் பார்க்குமோ. ... ... (௨௭)

அவதாரிகை.— விரோதி நிவர்த்திக்கும் அபிமத ஸித்திக்கும் நீர் பண்ணின ப்ரபத்தியொன்றுமே அமையுமோவென்ன, மனோவாக்காயங்கள் மூன்றாலும் பண்ணின ப்ரபத்தி யெல்லாம் வேண்டுமோ காயிகமான அஞ்சலி யொன்றுமே, அமையாதோ வென்கிறார்... ... ❋

శ్లో॥ త్వదఙ్ఘ్రిముద్దిశ్య కదాపి కేనచిత్
యథా తథా వాపి సకృత్కృతోఽఞ్జలిః।
తదైవ ముష్ణాత్యశుభాన్యశేషతః
శుభాని పుష్ణాతి న జాతు హీయతే॥

த்வதங்க்ரிமுத்திஶ்யகதாபிகேநசித்
யதாததாவாபிஸக்ருத்க்ருதோஞ்ஜலிঃ,
ததைவமுஷ்ணாத்யசுபான்யசேஷதঃ
சுபானிபுஷ்ணாதிநஜாதுஹீயதே.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
త్వదంఘ్రిం	த்வதங்கிரிம்	நிருபாதிக சேஷியான உன்னுடைய நிரதிசயபோக்யமாய்ஸர்வஸுலப மானதிருவடிகளை
ఉద్దిశ్య	உத்திஶ்ய	உத்தேசித்து
కదాపి	கதாபி	எப்போதாகிலும் இச்சைபிறந்தபோது
కేనచిత్	கேநசித்	த்ரைவர்ணிகத்வாதி நிர்பந்த மில்லாமல் எவனாலே யாவது
యథాతథా (వాపి	யதாததாவாபி	இந்த க்ரமமாகவும்இந்த நியமத்தோடும் இந்தப்பலத்திற் காகச் செய்யவேண்டு மென்கிற தில்லாமல் எவ்விதமாயாவது
సకృత్కృతః	ஸக்ர்த்கிருதః	எந்நாளும்செய்யவேண்டுவ தில்லாமல் ஒருதரம் செய்யப்பட்டதாய்
అంజలిః	அஞ்சலிః	ஸர்வேஶ்வரனை உன்னையும் சடக்கென வசப்படுததுவதான அஞ்சலிமுத்ரை
తదైవ	ததைவ	தேசாந்தர காலாந்தர தேஹாந்தரங்களில் பலப்ரதானம் பண்ணுகை யாகிற விளம்பமில்லாமல் அப்போதே
అశుభాని	அசுபாநி	ஸகல பாபங்களையும்
అశేషతః	அஶேஷதஃ	குவியலாக
ముష్ణాతి	முஷ்ணாதி	களவுசெய்தாப்போலேஇவைபோன வழிதெரியாதபடி போக்குகிறது
శుభాని	ஶுபாநி	இஷ்டங்களான பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திதேசவிசேஷப்ராப்தி முதலானவையும்
పుష్ణాతి	புஷ்ணாதி	போஷிக்கின்றது

న జాతు హీయతే-நஜாது ஹீயதே-இத்தனையுங் கொடுத்தாலும் தான்குறைகிறதில்லை

தாத்பர்யம்.—நிருபாதிகசேஷியான உன்னுடையபோக்யமானதிருவடியை உத்தேசித்து, இச்சைபிறந்தபோது காலமாய் த்ரைவர்ணிகத்வாதி நிர்பந்தமன்றிக்கே எந்தச்சேதநனாலேயாவது ஒருநியமாதிகளுமில்லாலாமல் எப்படியாவது, எந்நாளும் செய்ய வேண்டுவதில்லாமல் ஒரோதரம் செய்யப்பட்டதாய் ஸர்வேஶ்வரனை உன்னையும் சடக்கென வச

ப்படுத்துவதான அஞ்சலி என்னும் முத்ரையானது தேசாந்தர காலாந்தர தேஹாந்தரங்களில் பலப்ரதானம் பண்ணுகையாகிற விளம்ப மில்லாமல், அப்பொழுதேதான் ஒன்றுமே ஸர்வ ப்ராயச்சித்தமாய் நின்று எல்லாப்பாபங்களையும் களவு செய்தாப்போலே இவைபோனவழி தெரியாதபடி போக்குகிறது இப்படி விரோதியைப்போக்குவ தன்றிக்கே இஷ்டங்களான பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்தி தேஶ விசேஷ ப்ராப்தி, பகவல்லாபதத்பலமான கைங்கரியங்களையும் கொடுத்தும் தான் ஒருக்காலும் குறையாதிருக்கின்றது.... ... ... (௨௮)

அவதாரிகை.— ஆயாஸாத்மகமான அஞ்சலி தான் வேண்டுமோ' விரோதி நிவ்ருத்தி பூர்வகமாய்ப் பரமபதத்தைத்தாமானஸ ப்ரபத்தியே அமையுமென்கிறார்... ... ... *

ப்ரபத்தி பலமான பரபக்தியை அருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம்.

శ్లో॥ ఉదీర్ణసంసారదవాశుశుక్షణిం
క్షణేన నిర్వాప్య పరాం చ నిర్వృతిం।
ప్రయచ్ఛతి త్వచ్చరణారుణాంబుజ
ద్వయానురాగామృతసింధుశీకరః॥

உதீர்ணஸம்ஸாரதவாசுசுக்ஷணிம்
க்ஷணேநநிர்வ்யாப்யபராஞ்சனிர்வ்ருதிம,
ப்ரயச்சதித்வச்சரணாருணாம்புஜ
த்வயானுராகாம்ருதஸிந்துசீகரஃ.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
(త్వచ్చరణారుణాంబుజద్వయానురాగామృతసింధుశీకరః)		
(தவச்சரணாருணாம்புஜத்வயாநுராகாம்ருதஸிந்துஶீகரஃ)		(ய
త్వత్	த்வத்	ப்ராப்தனாய்ஸுலபனுமான உன்னுடை
చరణారుణా	சரணாருணம்	சிவந்தனவாய் மென்மைகுளிர்ச்சிபரிமளங்க ளுள்ளனவாய் போக்யமுமான திருவடியிணையில்
(అంబుజద్వయ	(புஜத்வய	
అనురాగ	அநுராக	அத்யவஸாயாத்மக ப்ரபத்தி ரூபருசியாகிற (அன்றிக்கே) ப்ரபத்திபலமாய், கைங்கர்யோப காணமான பக்தியாகிற
అమృతసింధు	அம்ரதஸிந்து	அமிர்தஸாகரத்திலே

శీకరః	ஶீகர:	ஒருதிவலை

(ఉదీర్ణసంసారదవాశుశుక్షణిం)
(உதீர்ணஸம்ஸாரதவாசுசுக்ஷணிம்)

ఉదీర్ణ	உதீர்ண	கிளர்ந்தெரிகிற
సంసార	ஸம்ஸார	ஸம்ஸாரமாகிற
దవాశుశుక్షణిం	தவாசுசுக்ஷணிம்-காட்டுத்தீயை	
క్షణేన	க்ஷணேந	க்ஷணப்பொழுதில்
నిర్వాప్య	நிர்வாப்ய	அவித்து
పరాం	பராம்	மஹோன்னதமான
నిర్వృతించ	நிர்வ்ருதிம்ச	மோக்ஷஸுகத்தையும்
ప్రయచ్ఛతి	ப்ரயச்சதி	கொடாநிற்கின்றன.

தாத்பர்யம்.— ப்ராப்தனுய் ஸுலபனுன உன்னுடைய நிரதிசய போக்யமான திருவடிகளில் அநுராகமாகிற அமிர்த ஸாகரத்திலே ஒரு திவலை ஆத்மாவை அஸத்கல்பமாக்கவல்லதாய்க் கிளர்ந்தெரிகிற ஸம்ஸாரமென்னுங் காட்டுத் தீயை அப்போதே அவித்து ஒருதேச விசேஷத்திலே ஆநந்த நிர்ப்பரனு யிருக்குமிருப்பை த்தாரா நிற்கிறது.... (௨௯)

அவதாரிகை.— இப்படி விளம்பஹேதுவல்லாத ஸித்தோபாயத்தைப் பரிக்ரஹித்தவ ராகையாலே த்வரையுண்டாகிக்கண்ணாலேகாண்பதெப்பொழுதோ வென்கிறார்.... ... ... *

శ్లో॥ విలాసవిక్రాన్తపరావరాలయం
నమస్యదార్తిక్షపణే కృతక్షణమ్।
ధనంమదీయంతవపాదపఙ్కజం
కదానుసాక్షాత్కరవాణిచక్షుషా॥
விலாசவிக்ராந்தபராவராலயம்
நமஸ்யதார்த்திக்ஷபணேக்ருதக்ஷணம்,
தனம்மதீயந்தவபாதபங்கஜம்
கதானுஸாக்ஷாத்கரவாணிசக்ஷுஷா.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.

(విలాసవిక్రాంతపరావరాలయం)
(விலாஸவிக்ராந்தபராவராலயம்)

విలాసవిక్రాన్త	விலாஸவிக்(ராந்த	லீலையாகஆக்ரமிக்கப்பட்டவையான
(పరావరాల(యం	பராவராலயம்	தேவலோகத்தையும்மனுஷ்யாதிலோகத்தையுமுடையனவாய்

నమస్యదార్తిక్షపణే)
(நமஸ்யதார்த்திக்ஷபணே)

నమస్యత్	நமஸ்யத்	ஆஶ்ரிதர்களுடைய
ఆర్తిక్షపణే	ஆர்த்திக்ஷபணே- ஆர்த்திகளைப்போக்குகையிலே	
కృతక్షణం	க்ருதக்ஷணம்	ஸமயம்பார்த்துக்கொண்டிருப்பனவாய்
మదీయంధనం	மதீயம்தநம்	எனக்கு ப்ராப்யமுமாய் ப்ராபகமுமான நிதியாயுள்ள
తవ	தவ	தேவருடைய
పాదపంకజం	பாதபங்கஜம்	போக்யமான திருவடிகளை
కదాను	கதாநு	எப்பொழுதோ
చక్షుషా	சக்ஷுஷா	விடாய்த்தகண்களாலே
సాక్షాత్కర(వాణి	ஸாக்ஷாத்கர(வாணி	காணப்போகுறேன்.

தாத்பர்யம்.— த்ரிவிக்ரமனுயவ தரித்தகாலத்தில் உத்கிர்ஷ்டரான தேவதைகளுடைய லோகங்களையும் தாழ்ந்தவரான மனிதர் முதலானவர்களுடைய லோகங்களையும் லீலையாக அளந்து விமுகரா யிருப்பவர் தலையிலும் தானே மேல்விழுந்துசென்று வஸிஷ்ட சண்டாளவிபாகமின்றிக்கே திவ்யதூளி தானம் பண்ணித் தன்னை வணங்கினவர்களுடைய ஆர்த்திகளைப் போக்குகையில் ஸமயம்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவையாய் எனக்கு மஹா நிதியாய் போக்யமாய் ஸுலபமுமா யுள்ள உனது திருவடிகளைக் கண்டுவிடாய்த் தீறவேணு மென்றிருக்கிற கண்களாலே எப்பொழுதோ காணப்போகிறேன்.... ... ... (௩௰)

அவதாரிகை.— இதில் கண்ணாலே காணு மளவும் ஸஹிக்கமாட்டேன் உன் திருவடிகளாலே யென்தலையை அலங்கரிக்க வேண்டுமென்கிறார். ... ... *

శ్లో॥ కదా పునః శంఖరథాఙ్గకల్పక
ధ్వజారవిన్దాఙ్కుశవజ్రలాఞ్ఛనమ్।
త్రివిక్రమ త్వచ్చరణామ్బుజద్వయం
మదీయమూర్ధానమలఙ్కరిష్యతి॥

கதாபுனஶ்ஶங்கரதாங்ககல்பக
த்வஜாரவிந்தாங்குசவஜ்ரலாஞ்சனம்,
த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணம்புஜத்வயம்
மதீயமூர்த்தானமலங்கரிஷ்யதி.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
త్రివిక్రమ	த்ரிவிக்ரம	எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை அமர்த்தியருளினமஹோபகாரகனே

(శంఖరథాంగకల్పకధ్వజారవిందాంకుశవజ్రలాంఛనం)
(ஶங்கரதாங்ககல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குஶவஜ்ரலாஞ்சநம்)

శంఖ	சங்க	சங்கம்
రథాంగ	ரதாங்க	சக்ரம்
కల్పక	கல்பக	கல்பவிருக்ஷம்
ధ్వజ	த்வஜ	த்வஜம்
అరవింద	அரவிந்த	பத்மம்
అంకుశ	அங்குஶ	அங்குசம்
వజ్ర	வஜ்ர	வஜ்ராயுதம்
లాంఛనం	லாஞ்சநம்	ஆகிய இவை முதலாய் உபய விபூதி ஸாம்ராஜ்யத்திற்கு ஸூசகங்களாயுள்ள திவ்யரேகைகளை அடையாளமாக உடைய
త్వచ్చరణాం	த்வச்சரணம்	தேவருடைய போக்யமான திருவடிகளிரண்டும்
(భుజద్వయం	(புஜத்வயம்	
మదీయమూ (ర్ధానం	மதீயமூர்த்தா (நம்	இதுக்குப்ராப்தனன எனதுஶிரஸ்ஸை
కదాపునః	கதாபுநః	எப்பொழுதோ
అలంకరిష్యతి	அலங்கரிஷ்யதி-அலங்கரிக்கப்போகிறது.	

தாத்பர்யம்.— ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஐஶ்வர்ய ஸூசகமாய் என் தலைக்கு ஆபரணமான சங்கசக்ராதி திவ்யரேகைகளாலே அழகிதாய் குணகுண நிரூபணம பண்ணுதே திருவடிகளில் வைலக்ஷண்யமும் பாராதே எல்லார் தலையிலும் திரிவிக்ரமனுன உன்னுலே வைக்கப் பட்டதாய் நிரதிசய போக்யமான உன்திருவடிகள் இதுக்குப்ராப்தனன என் தலையை எப்பொழுதோ அலங்கரிக்கப் போகிறது. ... ... (௩௧)

அவதாரிகை.— இந்த ஶ்லோகம் முதல் (பவந்தமேவ) என்கிற ஶ்லோகத்தளவும் பதினஞ்சு ஶ்லோகங்களாலே அவயவா பாணுயுத ம

ஹிஷீபரிஜந பரிச்சேதங்களோடே சேர்த்தி யழகை அநுபவித்து, அவ்வநுபவத்தா லுண்டான ப்ரீதி மூலமான கைங்கரியத்தாலே உன்னை உகப்பிப்ப தெப்போ தென்கின்றார்... ... ... *

இதில் திருவடிகளைத் தலையிலே வைக்கவமையுமோ வென்ன, அவ்வளவு போராதென்று ஸாமான்யசோபையை அநுபவிக்கின்றார்.

శ్లో॥ విరాజమానోజ్జ్వలపీతవాససం
స్మితాతసీసూనసమామలచ్ఛవిం।
నిమగ్ననాభింతనుమధ్యమున్నతం
విశాలవక్షస్థలశోభిలక్షణమ్॥

விராஜமானேஜ்வலபீதவாஸஸம்
ஸ்மிதாதஸீஸூன ஸமாமலச்சவிம்,
நிமக்னநாபிம்தனுமத்யமுன்னதம்
விசாலவக்ஷஸ்தலசோபிலக்ஷணம்.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.

(విరాజమానోజ్జ్వలపీతవాససం)
(விராஜமானோஜ்வலபீதவாஸஸம்)

విరాజమాన	விராஜமாந	கறுத்த்திருமேனி ஸம்பந்தத்தால் அழகியதாய்
ఉజ్జ్వల	உஜ்வல	திருவரைபூத்தாப்போலேதன்னுடைய ரூபத்தால் உஜ்வலமாய்
పీత	பீத	பொன்னிறமான
వాససం	வாஸஸம்	வஸ்திரத்தையுடையவனும்

(స్మితాతసీసూనసమామలచ్ఛవిం)
(ஸ்மிதாதஸீஸூநஸமாமலச்சவிம்)

స్మిత	ஸ்மித	அலர்ந்திருக்கின்ற
అతసీసూన	அதஸீஸூந	காயாம்பூவோடே
సమ	ஸம	ஸரியாய்
అమలచ్ఛవిం	அமலச்சவிம்	நிர்மலமான காந்தியுடையவனும்
నిమగ్ననాభిం	நிமக்நநாபிம்	ஸௌந்தர்யவெள்ளம் சுழித்தாப்போலிருக்கிற திருநாபியுடையவனும்
తనుమధ్యం	தநுமத்யம்	சிற்றிடை யுடையவனும்
ఉన్నతం	உந்நதம்	மஹோந்நதனுயிருப்பவனும்

(విశాలవక్షస్థలశోభిలక్షణం)

(விசாலவக்ஷஸ்தல சோபிலக்ஷணம்)

విశాల	விசால	விசாலமான
వక్షస్థల	வக்ஷஸ்தல	திருமார்பிலே
శోభి	ஶோபி	விளங்காநின்ற [னை
లక్షణం	லக்ஷணம்	ஸ்ரீவத்ஸ சிந்ஹமுடையவனுமான உன்

தாத்பர்யம்.— நீலமேகம்போலக் கறுத்த திருமேனி ஸம்பந்தத்தினலே யழகிதாய்த்திருவனாபூத்தாப்போல விளங்குவதுமாய், ஐஶ்வர்ய ஸூசகமுமாயுள்ள திவ்யபீதாம்பரத்தையுடையவனுய், அலருகின்றபோதே செவ்வியையுடைத்தான காயாம்பூப்போலே யிருக்கிற திருமேனியுடையவனுய், ஸௌந்தர்யவெள்ளஞ்சுழித்தாற்போலேயிருக்கின்றதிருநாபியையுடையவனுய், சிற்றிடையுடையவனுய், இவ்வடிவாலும் உடையாலும், அழகாலும், ஸர்வாதிகனு யிருக்கிற விருப்புத் தோற்றும்படி மஹோந்நதனுய், விசாலமான திருமார்பிலே விளங்கா நிற்பதான ஸ்ரீவத்ஸ சிந்ஹமுடையவனுயுமுள்ள உன்னை. ... ... (௩௨)

அவதாரிகை.— இதில் திருத்தோள்களில் சௌர்யவீர்யாதிகளையுமழகையு மநுபவிக்கின்ருர். .. .. *

శ్లో॥ చకాసతం జ్యాకిణకర్కశైః శుభైః
చతుర్భిరాజానువిలమ్బిభిర్భుజైః।
ప్రియావతంసోత్పలకర్ణభూషణ
శ్లథాలకాబన్ధవిమర్దశంసిభిః॥

சகாஸதம்ஜ்யாகிணகர்க்கசைஶ்ஶுபைঃ
சதுர்ப்பிராஜாநுவிளம்பிபிர்ப்புஜைঃ,
ப்ரியாவதம்ஸோத்பலகர்ணபூஷண
ஶ்லதாலகாபந்தவிமர்த்தசம்ஸிபிঃ.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(జ్యాకిణకర్కశైః)

(ஜ்யாகிணகர்க்கஶை:)

జ్యాకిణ	ஜ்யாகிண	ஸ்ரீஶார்ங்கத்தின் நாணித் தழும் பாலே
కర్కశైః	கர்கஶைঃ	கடினங்களாய்
శుభైః	ஶுபைঃ	ஆஶ்ரிதருக்குமங்களகரங்களாய்

ఆజానువిలమ్బిభిః	ஆஜாநுவிளம்பிபிঃ	மஹாபுருஷ லக்ஷணமாக முழங்காலளவு நீண்டனவாய்

(ప్రియావతంసోత్పలకర్ణభూషణశ్లథాలకాబంధవిమర్దశంసిభిః)

(ப்ரியாவதம்ஸோத்பலகர்ணபூஷணஶ்லதாளகாபந்தவிமர்தசம்ஸிபிঃ)

ప్రియా	ப்ரியா	பிராட்டியினது
వతంసోత్పల	வதம்ஸோத்பல-	திருச்செவிமலரான உத்பலம்
కర్ణభూషణ	கர்ணபூஷண	கர்ணுபரணங்கள்
శ్లథాళకాబన్ధ	ஶ்லதாளகாபந்த-	ஸ்பர்சத்தாலேதத்காலத்தில்கிஞ்சிதாகுஞ்சிதமான திருக்குழற்கற்றை
విమర్ద	விமர்த	ஆகிய இவற்றின் ஸம்மர்தத்தை
శంసిభిః	சம்ஸிபிঃ	கோட்சொல்லுமவையாய்
చతుర్భిః	சதுர்பிঃ	நான்கான
భుజైః	புஜைঃ	திருத்தோள்களினலே
చకాసతం	சகாஸதம்	விளங்காநிற்பவனுன் உன்னை.

தாத்பர்யம்.— ஆஶ்ரித விரோதிகளை யழியச்செய்யும்போது, ஸ்ரீஶார்ங்க மென்னும் திவ்ய தனுஸினுடைய நாணித்தழும்பை யுடையனவாய் - ஆஶ்ரிதஸமிர்த்தியே ப்ரயோஜநமாக உபகரிக்கையாலேசுபங்களாய், மஹா புருஷ லக்ஷணமாக முழங்காலளவு நீண்டவையாய், பிராட்டியணையும் போது திருச்செவிமலரானகரு நெய்தல்களும் கர்ணுபரணங் களும் அவிழ்ந்திருக்கிற பின்னல்களும் உறுத்தினது தோற்றும்படி ஸுகுமாரங் களுமான நான்கு திருத் தோள்களாலே ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற உன்னை. (௩௩)

அவதாரிகை.— திருத்தோள் களுக்குப் பிறகுதிருக் கழுத்தையும் அதன்பிறகுதிருமுகத்தில்ஸாமான்ய சோபையையும்அநுபவிக்கின்ருர்.

శ్లో॥ ఉదగ్రపీనాంసవిలమ్బికుణ్డలా
లకావలీబంధురకమ్బుకంధరమ్।
ముఖశ్రియాన్యక్కృతపూర్ణనిర్మలా
మృతాంశుబింబామ్బురుహోజ్జ్వలశ్రియమ్॥

உதக்ரபீனும்ஸவிளம்பிகுண்டலா
லகாவளீபந்துரகம்புகந்தரம்
முகஶ்ரியான்யக்ருதபூர்ணநிர்ம்மலா
ம்ருதாம்சுபிம்பாம்புருஹோஜ்வலஶ்ரியம்,

பதம்.		ப்ரதிபதம்.

(ఉదగ్రపీనాంసవిళంబికుణ్డలాలకావళీబంధురకంబుకంధరం)

(உதக்ரபீநாம்ஸவிளம்பிகுண்டலாளகாவலீபந்துரகம்புகந்தரம்)

ఉదగ్ర	உதக்ர	உயர்ந்தவையாய்
పీన	பீந	பெருத்தவையுமான
అంస	அம்ஸ	திருத்தோள்களிலே
విళంబి	விளம்பி	தாழ்ந்துதொங்குகின்ற
కుండల	குண்டல	திருக்குண்டலங்கள்
అళకావళీ	அளகாவலீ	அவ்வளவு தாழ்ந்திருக்கிற திருக்குழற்கற்றை ஆகிய இவற்றாலே
బంధుర	பந்துர	சுந்தரமாய்
కంబుకంధరం	கம்புகந்தரம்	மூன்று ரேகைகளைப்பெற்றுச் சங்கம் போன்றதிருக்கழுத்தையுடையவனாய்
ముఖశ్రియా	முகஶ்ரியா	முககாந்தியாலே

(న్యక్కృతపూర్ణనిర్మలామృతాంశుబింబాంబురుహోజ్జ్వలశ్రియం)

(ந்யக்க்ர்தபூர்ணநிர்மலாம்ருதாம்ஶுபிம்பாம்புருஹோஜ்வலஶ்ரீயம்)

న్యక్కృత	ந்யக்க்ர்த	தோற்பிக்கப்பட்டவையான
పూర్ణనిర్మలామృతాంశు బింబ	பூர்ணநிர்மலா ம்ருதாம்ஶு பிம்ப	கலைகளாலே நிறைந்தும் களங்கமற்றதுமான சந்திரமண்டலம்
అంబురుహోజ్జ్వలశ్రియం	அம்புருஹோ ஜ்வலஶ்ரீயம்	அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூவினழகு ஆகியஇவற்றையுடையவனைஉன்னை

தாத்பர்யம்.— உயர்ந்து பெருத்திருக்கின்ற திருத்தோளி னளவுந்தாழ்ந்து இரண்டாதித்யர்கள் ஆபரண வுருவங் கொண்டு அலங்கரிக்கிறாப் போலுள்ள திருக்குண்டலங்க ளாலும், திருத்தோளளவு வரத்தாழ்ந்த பின்னிட்ட கேஶ பாரங்களாலும் அழகிதாய் மூன்றுரேகைகளைப் பெற்றுச் சங்கம் போன்ற திருக்கழுத்தை யுடையவனாய்த் தன்னுடைய பேரொளியினாலே பூர்ணசந்திரனுடைய ஒளியையும், அப்போதலர்ந்த தாமரைப் பூவினழகையும் தோற்பிக்குந் திருமுகத்தையுடைய உன்னை. ... ... (௫௪)

அவதாரிகை.— இதில் திருமுகத்தில் அவயவ ஸௌந்தர்யத்தினுடைய சேர்த்தியை யநுபவிக்கின்றார்... ... ... *

శ్లో॥ ప్రబుద్ధముగ్ధామ్బుజచారులోచనం
సవిభ్రమభ్రూలతముజ్జ్వలాధరమ్।
శుచిస్మితం కోమలగండమున్నసం
లలాటపర్యంతవిలమ్బితాలకమ్॥

ப்ரபுத்தமுக்தாம்புஜசாருலோசனம்
ஸவிப்ரமப்ரூலதமுஜ்வலாதரம்
சுசிஸ்மிதம்கோமலகண்டமுன்னஸம்
லலாடபர்யந்தவிலம்பிதாலகம்

பதம்.		பிரதிபதம்.

(ప్రబుద్ధముగ్ధాంబుజచారులోచనం)

(ப்ரபுத்தமுக்தாம்புஜசாருலோசநம்)

ప్రబుద్ధ	ப்ரபுத்த	அலர்ந்ததாகி
ముగ్ధ	முக்த	செவ்வியுடையதான
అంబుజ	அம்புஜ	தாமரைப்பூப்போலே
చారు	சாரு	ஸுந்தரமான
లోచనం	லோசநம்	திருக்கண்களையுடையவனாய்
సవిభ్రమభ్రూ (లతం	ஸவிப்ரமப்ரூ (லதம்	ஆஶ்ரிதர்பக்கல் ஆதரமெல்லாந்தோற்றும்படி. நெறித்திருக்கும் புருவத்தை யுடையவனாய்
ఉజ్జ్వలాధరం	உஜ்வலாதரம்	மிக்கவழகமைந்த திருவதரத்தையுடையவனாய்
శుచిస్మితం	ஶுசிஸ்மிதம்	வெளுத்ததிருமுறுவலையுடையவனாய்
కోమలగండం	கோமளகண் (டம்	ஸுகுமாரமான கபோலங்களை யுடையவனாய்
ఉన్నసం	உந்நஸம்	உயர்ந்தநாஸிகையுடையவனாய்

(లలాటపర్యంతవిళంబితాళకం)

(லலாடபர்யந்தவிளம்பிதாளகம்)

లలాటపర్యంత	லலாடபர்யந்த	திருநெற்றியளவும்
విళంబిత	விளம்பித	தாழந்திருக்கின்ற
అళకం	அளகம்	முன்னெற்றி மயிர்களை யுடையவனாயுள்ள உன்னை.

தாத்பர்யம்.— ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே யலர்வதாய், அலரத்தொடங்கின வளவா யிருக்கையாலே அழகிதாய்த் தாமரைமலர்போன்

ற திருக்கண்களை யுடையவனுய், ஆஶ்ரிதர் பக்கல் ஆதரமெல்லாந் தோற்றும் படி நெறித் திருக்கும் புருவத்தை யுடையவனுய், மிக்க வழகை யுடைய திருவதரத்தை யுடையவனுய், வெளுத்த திருமுறுவலும், அநுபவிப்பார்க்கு ஆகர்ஷகமாய், ஸுகுமாரமான கபோலங்களு முடையவனுய், திருநெற்றி யளவும் தாழ்ந்து சுருண்டிருண்ட திருக் குழலை யுடைய உன்னை. ... ... (௩௫)

அவதாரிகை.— இதில் ஆபரணு யுதாதிக ளுடைய சேர்த்தி யழகை யனுபவிக்கின்ருர் ... ... *

ஶ்லோ॥ స్ఫురత్కిరీటాంగదహారకంఠికా
మణీంద్రకాఞ్చీగుణనూపురాదిభిః।
రథాంగశంఖాసిగదాధనుర్వరైః
లసత్తులస్యా వనమాలయోజ్వలమ్॥

ஸ்புரத்கிரீடாங்கதஹாரகண்டிகா
மணீந்த்ரகாஞ்சீகுண நூபுராதிபிஃ
ரதாங்கசங்காஸிகதாதனுர்வரைஃ
லஸத்துலஸ்யாவனமாலயோஜ்வலம்.

பதம். பிரதிபதம்.

[స్ఫురత్కిరీటాంగదహారకంఠికామణీంద్రకాంచీగుణనూపురాదిభిః)
(ஸ்புரத்கிரீடாங்கதஹாரகண்டிகா மணீந்த்ரகாஞ்சீகுண நூபுராதிபிஃ)

స్ఫురత్కిరీట	ஸ்புரத்கிரீட	திருமுடியிலே விளங்காநின்ற திவ்யகிரீ[டம்
అంగద	அங்கத	திருத்தோள்வளைகள்
హార	ஹார	திவ்யஹாரம்
కంఠికా	கண்டிகா	திருக்கழுத்திலே விளங்காநின்ற முத்துத்திருக்கட்டுவடம்
మణీంద్ర	மணீந்த்ர	ஸ்ரீகௌஸ்துபம்
కాంచీగుణ	காஞ்சீகுண	அரைநூற்பட்டிகை
నూపుర	நூபுர	திருச்சிலம்புகள்
ఆదిభిః	ஆதிபிஃ	இவைமுதலானபல திவ்யாபரணங்களா[லும்

(రథాంగశంఖాసిగదాధనుర్వరైః)
(ரதாங்கசங்காஸிகதாதநுர்வரைஃ)

రథాంగ	ரதாங்க	திருச்சக்ரம்
శంఖ	சங்க	சங்கம்

అసి	அஸி	நாந்தகம்
గదా	கதா	கதை
ధనుర్వరైః	தநுர்வரைஃ	சார்ங்கமென்னும் தநுஸ்ஸு இவைமுதலான திவ்யாயுதங்களாலும்
లసత్తులస్యా	லஸத்துளஸ்யா-திருத்துழாயினுலே அழகிதான	
వనమాలయా	வநமாலயா	வநமாலையாலே
ఉజ్వలం	உஜ்வலம்	விளங்காநின்றுள்ள உன்னை.

தாத்பர்யம்.— உபய விபூதி நாதத்வமாகிற ஐஶ்வர்யத்திற் கநுரூபமாய்த் திருமுடியிலே விளங்காநின்ற திருவபிஷேகத்தாலும், ஸர்வாஶ்ரயமான திருத்தோள்களைப்பற்றி விளங்காநின்ற திருத்தோள்வளைகளாலும், திவ்யஹாரத்தாலும், திருக்கழுத்திலே விளங்கா நின்ற முத்துக் கண்டிகையாலும், நினக்கும் போக்யமான ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தினுலும திருவரையிலே விளங்கா நின்ற அரைநூற் பட்டிகைடாலும், திருவடிகளைப் பற்றி விளங்கா நின்ற திருச்சிலம்புகளாலும், இன்னம் பலதிவ்யாபரணங்களாலும், இவ் வாபரணங்களோடு விகற்பிக்கலாம்படி சோபாவஹமான சங்க சக்ரகதாஶார்ங்காதி திவ்யாயுதங்களாலும் ஸர்வைஶ்வர்ய ஸூசகமாய், திருவடிகளளவும் தாழ்ந்து திருத்துழாயினுலே அழகியதான வநமாலையாலும் விளங்காநின்ற உன்னை... ... (௩௬)

அவதாரிகை.— மேலிரண்டு ஶ்லோகங்களாலே பிராட்டி யோடு சேர்த்தியை யநுபவிக்கின்ருர். ... ... *

இதில் முதல் ஶ்லோகத்தாலே பிராட்டியி னுடைய மேன்மையையும், இவள் பக்கல் ஈஶ்வரனுக் குண்டானவ்யா மோஹத்தையும் அருளிச்செய்கின்ருர். ... ... *

ஶ్లో॥ చకర్థ యస్యాభవనంభుజాంతరం
తవప్రియంధామయదీయజన్మభూః।
జగత్సమస్తంయదపాంగసంశ్రయం
యదర్థమమ్భోధిరమంథ్యబంధిచ॥

சகர்த்தயஸ்யாபவனம்புஜாந்தரம்
தவப்ரியம்தாமயதீயஜன்மபூஃ
ஜகத்ஸமஸ்தம்யதபாங்கஸம்ஶ்ரயம்
யதர்த்தமம்போதிரமந்த்யபந்திச.

பதம். ப்ரதிபதம்.

తవ	தவ	தேவருடைய
భుజాంతరం	புஜாந்தரம்	திருமார்பை

యస్యాః	யஸ்யாः	எந்தப் பிராட்டிக்கு
భవనం	பவநம்	கோயில்கட்டடமாக
చకర్థ	சகர்த்த	பண்ணியருளிற்றோ
యదీయ జన్మభూః	யதீயஜந்மபூः	யாவளொருத்தி அவதரித்த திருப்பாற் கடல்
తవ	தவ	தேவருக்கு
ప్రియంధామ	ப்ரியந்தாம	இனிதமருமிடமாயிற்றோ
జగత్సమస్తం	ஜகத்ஸமஸ்தம்	இவ்வுபய விபூதியும்
యదపాంగసంశ్రయం	யதபாங்கஸம்ஶ்ரயம்	யாவளொருத்தியினதுமந்த கடாக்ஷத்தைப்பற்றியுண்டாயிருக்கின்றன்றோ
యదర్థం	யதர்த்தம்	யாவளொருத்தியைப்பெறுகைக்கு
అంభోధిః	அம்போதிः	கடலானது
అమంథి	அமந்தி	கடையப்பட்டதோ
అబంధిచ	அபந்திச	கட்டவும் பட்டதோ

தாத்பர்யம் — எந்தப் பெரிய பிராட்டி யாருக்குத் தேவரீருடைய திருமார்பைக் கோயிற் கட்டடமாகப்பண்ணியருளிற்றோ? யாவளொருத்தி அவதரித்த திருப்பாற் கடல் தேவருக்கு இனிதமருமிடமாய்ற்றோ? இவ் வுபய விபூதியும் யாவளொருத்தி யினது கடாக்ஷலே சத்தைப்பற்றியுண்டாயிருக்கின்றதோ? யாவளொருத்தியைப் பெறுகைக்குக் கடலைக்கடைந் தருளிற்றோ? யாவளொருத்தியினுடையபிரிவாற்றாமை யாலே கடலைக் கட்டி யருளிற்றோ... ... ... (௫௭)

அவதாரிகை.— இதில் பிராட்டியினது நிரதிஶய போக்யதையையும் உனக்கேற்குங்கோல மலர்ப்பாவை என்கிறபடியே அவனுக்கேயாயிருக்கிற இருப்பையு மனுபவிக்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ స్వవైశ్వరూప్యేణ సదానుభూతయా
ప్యపూర్వవద్విస్మయమాదధానయా।
గుణేనరూపేణవిలాసచేష్టితైః
సదాతవైవోచితయాతవశ్రియా॥

ஸ்வவைஶ்வரூப்யேண ஸதாநுபூதயா
ப்யபூர்வவத்விஸ்மயமாததாநயா,
குணேநரூபேணவிலாஸசேஷ்டிதைः
ஸதாதவைவோசிதயாதவஶ்ரியா.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
స్వవైశ్వరూప్యేణ	ஸ்வவைஶ்வரூப்யேண	ஸர்வவிக்ரஹத்தாலும்
సదా	ஸதா	ஸர்வகாலத்திலும்
అనుభూతయాపి	அநுபூதயாபி	அநுபவிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும்
అపూర్వవత్	அபூர்வவத்	நித்யாபூர்வம்போலே
విస్మయం	விஸ்மயம்	ஆச்சரியத்தை
ఆదధానయా	ஆததாநயா	பண்ணுநிற்பவளாய்
గుణేన	குணேந	சீலாதிகுணங்களாலும்
రూపేణ	ரூபேண	வடிவழகாலும்
విలాసచేష్టితైః	விலாஸ சேஷ்டிதைः	திருவிளையாட்டுக்களாலும் அவதாரம் முதலானவ்யாபாரங்களாலும்
సదా	ஸதா	பரவ்யூஹ விபவாதி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும்
తవైవ	தவைவ	நினக்கே
ఉచితయా	உசிதயா	தகுதியாயிருப்பவளாய்
తవ	தவ	நினக்கு
శ్రియా	ஶ்ரியா	அநந்யார்ஹையாயும் திவ்யஸம்பத்தாயுமிருப்பவளாய்

தாத்பர்யம்.— ஸர்வ ஶக்தியான நீ ஸர்வ விக்ரஹத்தாலும், ஸர்வகாலமும், ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும், அநுபவியா நின்றாலும், பரிச்சேதிக்கப் போகாத போக்யதை யுடையவளாகையாலே நித்யம் அபூர்வமாய் ஆச்சரியம்பண்ணுமவளாய், வடிவழகாலும், சீலாதிகுணங்களாலும், திவ்யலீலைகளாலும், அவதாரம் முதலான திவ்ய சேஷ்டிதங்களாலும், பரவ்யூஹவிபவாதி ஸர்வாவஸ்தை களிலும், நினக்கேதகுந்தவளாயும், நினக்கே திவ்ய ஸம்பத்துமாயிருப்பவளாய். ... ... (௫௮)

அவதாரிகை.— இதில் பர்யங்க வித்யையில் சொல்லுகிறபடியே திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிற சேர்த்தியை அநுபவிக்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ తయాసహాసీనమనంతభోగిని
ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలైకధామని।
ఫణామణివ్రాతమయూఖమండల
ప్రకాశమానోదరదివ్యధామని॥

தயாஸஹாஸீநமநந்தபோகினி
ப்ரக்ருஷ்ட்விஜ்ஞானபலைகதாமனி,
பணாமணிவ்ராதமயூகமண்டல
ப்ரகாசமாநோதரதிவ்யதாமநி.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
(ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలైకధామని)		
(ப்ரக்ர்ஷ்டவிஜ்ஞாநபலைகதாமநி)		
ప్రకృష్ట	ப்ரக்ர்ஷ்ட	உத்தமமான
విజ్ఞానబల	விஜ்ஞாநபல	ஜ்ஞாநசக்திகளுக்கு
ఏకధామని	ஏகதாமநி	ஓரிருப்பிடமாய்
(ఫణామణివ్రాతమయూఖమండలప్రకాశమానోదరదివ్యధామని)		
(பணாமணிவ்ராதமயூகமண்டலப்ரகாஶமாநோதர திவ்யதாமநி)		
ఫణామణి	பணாமணி	தன்னுடையபணாரத்நங்களினது
వ్రాత	வ்ராத	ஸமூஹங்களினுடைய
మయూఖమండల	மயூகமண்டல	காந்திமண்டலத்தினலே
ప్రకాశమాన	ப்ரகாசமாந	ப்ரகாசியாநின்ற
ఉదర	உதர	நடுவிடமமைந்த
దివ్యధామని	திவ்யதாமநி	திவ்யாந்தப்புரத்தை யுடையவனுமான
అనంతభోగిని	அநந்தபோகிநி	திருவநந்தாழ்வான் மீது
తయాసహ	தயாஸஹ	அப்படிப்பட்ட பிராட்டியாரோடும்
ఆసీనం	ஆஸீநம்	வீற்றிருப்பவனாகிய உன்னை

தாத்பர்யம்.— ஸர்வேஶ்வரனும் உகந்தருளும்படியான ஜ்ஞாநஶக்திகளுக்கு ஆஶ்ரயமாய்த் தன்னுடைய பணாமணிகளின் ஒளியாலே மணிவிளக்குப் போலே ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் திவ்ய விமாநத்தை ப்ரகாசப்படுத்திக் கொண்டும் கைங்கர் யார்த்தமான அனேக குணங்களையுடைய னுகையாலே அநந்தனென்று ப்ரஸித்தனன ஸ்ரீஶேஷனுடைய மடியில் அப்படிப்பட்ட பிராட்டியோடு வீற்றிருப்பவனுமானஉன்னை.

அவதாரிகை.— இதில் திருவநந்தாழ்வானுடைய வ்ருத்தி விசேஷங்களை அநுபவிக்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ నివాసశయ్యాసనపాదుకాంశుకో
పధానవర్షాతపవారణాదిభిః।

శరీరభేదైస్తవశేషతాంగతైః
యథోచితం శేషఇతీరితే జనైః॥

நிவாஸசய்யாஸனபாதுகாம்சுகோ
பதானவர்ஷாதபவாரணதிபிஃ,
சரீரபேதைஸ்தவசேஷதாங்கதைஃ
யதோசிதம்சேஷஇதீரிதேஜனைஃ.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
(నివాసశయ్యాసనపాదుకాంశుకోపధానవర్షాతపవారణాదిభిః)		
(நிவாஸஶய்யாஸநபாதுகாம்ஶுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணதிபிஃ)		
నివాస	நிவாஸ	எழுந்தருளியிருக்கிற திருமாளிகை
శయ్యా	ஶய்யா	கண்வளர்ந்தருளுகைக்குப்படுக்கை
ఆసన	ஆஸந	சிங்காஸநம்
పాదుకా	பாதுகா	மரவடி
అంశుక	அம்ஶுக	திருப்பரிவட்டம்
ఉపధాన	உபதான	புல்கும் அணை
వర్షాతపవారణ	வர்ஷாதபவா (ரண	மழையை வெயிலைப் போக்குவ தான சத்திரம்
ఆదిభిః	ஆதிபிஃ	ஆகிய இவை முதலாய
తవ	தவ	நினக்கு
శేషతాం	சேஷதாம்	கைங்கர்யத்தாலே அதிசயா வஹத்வத் [தை
గతైః	கதைஃ	அடைந்திருக்கிற
శరీరభేదైః	சரீரபேதைஃ	கைங்கர்யார்த்தமான அநேக சரீரங்களா [லே
యథోచితం	யதோசிதம்	உசிதப்படி
జనైః	ஜநைஃ	நித்யஸூரிகளாலே
శేషఇతి	சேஷ இதி	சேஷனென்று
ఈరితే	ஈரிதே	சொல்லப்பட்டவனை.

தாத்பர்யம்.— நினக்கு எழுந்தருளி யிருக்கிற திருமாளிகையாயும், கண்வளர்ந் தருளுகைக்குப் படுக்கையாயும், இருந்தால் சிங்காசநமாயும், நின்றல்-மரவடியாயும், திருப்பரி வட்டமாயும், புல்கும் அணையாயும், மழைக்கும் வெயிலுக்கும் குடையாயும், காலோசிதமான கைங்கர்யங்களுக்குத் தக்கவையாய் நினக்கே கைங்கர்யங்களாலே அதிசயத்தை விளக்கின்ற சரீர பேதங்களாலே ஶேஷத்வமே ஒருவடிவு

கொண்டாப்போ விருக்கையாலே நித்ய ஸூரிகளாலே சேஷனென்று கொண்டாடப்பட்டவனான திருவநந்தாழ்வான்மீது வீற்றிருப்பவனான உன்னை. ... ... (௬௰)

அவதாரிகை.— இதில் வாஹநத்வஜாதி ஸர்வவிர்த்திகளை யுடையவராய் ஈஶ்வரனுக்கு அபிமதராயிருக்கிற பெரிய திருவடியோடு சேர்த்தியை அநுபவிக்கின்றார்.... ... ... *

శ్లో॥ దాసస్సఖా వాహనమాసనం ధ్వజో
యస్తే వితానం వ్యజనం త్రయీమయః।
ఉపస్థితం తేన పురో గరుత్మతా
త్వదంఘ్రిసమ్మర్దకిణాఙ్కశోభినా॥

தாஸஸ்ஸகாவாஹநமாஸநம்த்வஜோ
யஸ்தேவிதாநம்வ்யஜநந்த்ரயீமய:,
உபஸ்திதம்தேநபுரோகருத்மதா
த்வங்க்ரிஸம்மர்த்தகிணாங்கசோபிநா.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
త్రయీమయః	த்ரயீமய:	வேதஸ்வரூபனை
యః	ய:	எந்தப்பெரியதிருவடி
తే	தே	உனக்கு
దాసః	தாஸ:	தாஸனும்
సఖా	ஸகா	தோழனும்
వాహనం	வாஹநம்	வாஹனமும்
ఆసనం	ஆஸநம்	சிங்காஸநமும்
ధ్వజః	த்வஜ:	கொடியும்
వితానం	விதாநம்	மேற்கட்டியும்
వ్యజనం	வ்யஜநம்	திருவாலவட்டமும் ஆகின்றானோ
తేన	தேந	அப்படிப்பட்டவனும்

(త్వదంఘ్రిసమ్మర్దకిణాంకశోభినా)

(த்வதங்க்ரிஸம்மர்த்தகிணாங்கசோபிநா)

త్వదంఘ్రి	த்வதங்க்ரி	நின்னுடைய திருவடிகளினது
సమ్మర్ద	ஸம்மர்த	நெருக்கத்தினாலுண்டான
కిణ	கிண	தழும்பாகிற
అంక	அம்க	சின்னத்தினாலே
శోభినా	சோபிநா	விளங்காநிற்பவனுமான
గరుత్మతా	கருத்மதா	பெரிய திருவடியாலே
పురః	புர:	திருமுன்பே நிலைக்கண்ணாடிபோலே
ఉపస్థితం	உபஸ்திதம்	ஸேவிக்கப்பட்டவனுமான உன்னை

தாத்பர்யம்,— தன்னுடைய வ்யாபாரங்க ளெல்லா வற்றாலும் நினக்கு அதிசயத்தைப் பண்ணும்தாஸனும், தோழனும், ஆஶ்ரிதருடைய ஆபத்துக்களிலே நின்னைக் கொண்டுவந்து சேர்க்கும் வாஹநமும், ஸிம்ஹாஸநமும், நீ இட்டுவதற்கு முன்னே எழுந்தருளுவதைத் தோற்றுவிக்கையாலே ஆஶ்ரிதருக்கு ப்ரீதி ஹேதுவான கொடியும், மேற்கட்டியும், நின்னை மேற்கொண்டு போம்போது சாமரங்கள் போலே திருச்சிறகாலே மெல்லியகாற்றை யுண்டாக்கி இளைப் பாற்றுபவனாயிருப்பவனும், வேதங்களை அவயவங்களாக உடையவனும், நின்னை மேற்கொண்டால் திருவடிகளாலே நெருக்கினதழும்பு தனக்குப்போக சின்ன மாகையாலே அதனாலே விளங்கா நிற்பவனு மானபெரிய திருவடியாலே திருமுன்பே நிலைக்கண்ணாடி போலே ஸேவிக்கப்பட்டவனுமான உன்னை. ... ... (௬௧)

அவதாரிகை.— இதில் உபயவிபூதிவிஷயமான தன்னுடைய ஸர்வபாரத்தையும், ஸர்வேஶ்வரன் இவன்பக்கலிலே வைத்துத்தானுமிவனிட்டவழக்கா யிருக்கும்படியான ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வானுடைய தாஸ்யஸாம்ராஜ்யத்தை யநுபவிக்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ త్వదీయభుక్తోజ్ఝితశేషభోజినా
త్వయా నిసృష్టాత్మభరేణ యద్యథా।
ప్రియేణ సేనాపతినా న్యవేది తత్
తథానుజానంతముదారవీక్షణైః॥

த்வதீயபுக்தோச்சிதசேஷபோஜிநா
த்வயாநிஸ்ருஷ்டாத்மபரேணயத்யதா,
ப்ரியேணஸேநாபதிநாந்யவேதிதத்
ததாநுஜாநந்தமுதாரவீக்ஷணை:.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(త్వదీయభుక్తోజ్ఝితశేషభోజినా)

(த்வதீயபுக்தோச்சிதசேஷபோஜிநா)

త్వదీయ	த்வதீய	உன்னுடையதாய்
భుక్తోజ్ఝిత	புக்தோச்சித	அமுதுசெய்து கைவாங்கின
శేష	செஷ	போஜநபாத்ர சேஷமுமாயுள்ள ப்ரஸாதத்தை
భోజినా	போஜிநா	புஜிப்பவனும்
త్వయా	த்வயா	உன்னாலே
నిసృష్టాత్మభరేణ	நிஸ்ரஷ்டாத்மபரேண	தன் பக்கலிலே வைக்கப்பட்ட உபயவிபூதி ரூபமான பாரத்தையுடையவனும்
ప్రియేణ	ப்ரியேண	இஷ்டனுமான
సేనాపతినా	ஸேநாபதிநா	ஸேநாபதியாழ்வானாலே
యత్	யத்	எந்தக்கார்யம்
యథా	யதா	யாதொருபடி
న్యవేది	ந்யவேதி	விண்ணப்பஞ்செய்யப்பட்டதோ
తత్	தத்	அந்தக்கார்யத்தை
తథా	ததா	அப்படிக்கே
ఉదారవీక్షణైః	உதாரவீக்ஷணைஃ	ஸௌஹார்தாநுக்ரஹ பூர்ணமான கடாக்ஷங்களாலே
అనుజానంతం	அநுஜாநந்தம்	அநுமதிபண்ணாநிற்பவனுமான உன்னை.

தாத்பாயம்.— நீ அமுதுசெய்து கைவாங்கினதாய் போஜநபாத்ர சேஷமான ப்ரஸாதத்தைப் புஜிப்பவனும், உன்னாலே தன் பக்கலிலே வைக்கப்பட்ட உபயவிபூதி ரூபமான பாரத்தையுடையவனும் இஷ்டனுமான ஸ்ரீ ஸேநாபதி யாழ்வானாலே எந்தக்கார்யம் எப்படி விண்ணப்பஞ் செய்யப்பட்டதோ, அந்தக்கார்யங்களை அப்படியே ஸௌஹார்தாநுக்ரஹ பூர்ணமான கடாக்ஷங்களாலே அநுமதிபண்ணா நிற்பவனுமான உன்னை. ... ... (௬௨)

அவதாரிகை.— இதில் நித்யஸூரிகளுடைய கைங்கர்ய ஸம்ருத்தியை அநுபவிக்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ హృతాఖిలక్లేశమలైస్స్వభావతః
సదానుకూల్యైకరసైస్తవోచితైః।
గృహీతతత్తత్పరిచారసాధనైః
నిషేవ్యమాణంసచివైర్యథోచితమ్॥

ஹதாகிலக்லேசமலைஸ்வபாவதஃ
ஸதாநுகூல்யைகரஸைஸ்தவோசிதைஃ,
க்ருஹீதத்தத்பரிசாரஸாதனைஃ
நிஷேவ்யமாணம்ஸசிவைர்யதோசிதம்.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(హృతాఖిలక్లేశమలైః)

(ஹதாகில க்லேஶமலைஃ)

హృత	ஹத	போக்கடிக்கப்பட்டவையான
అఖిల	அகில	ஸ்மஸ்தமாயுள்ள
క్లేశమలైః	க்லேசமலைஃ	அவித்யைமுதலான க்லேச மலங்களையுடையவர்களும்
స్వభావతః	ஸ்வபாவதஃ	இயற்கையாகவே
సదా	ஸதா	ஸர்வகாலமும்
ఆనుకూల్యైకరసైః	ஆநுகூல்யைகரஸைஃ	நின் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தையே போக்யமாகஉடையவர்களும்
తవ	தவ	நினக்கு
ఉచితైః	உசிதைஃ	ஸ்வரூபரூப குணங்களாலே உசிதமானவர்களும்

(గృహీతతత్తత్పరిచారసాధనైః)

(க்ரஹீததத்தத்பரிசாரஸாதனைஃ)

గృహీత	க்ரஹீத	க்ரஹித்துக்கொள்ளப்பட்வையான
తత్తత్	தத்தத்	அந்தந்த
పరిచారసాధనైః	பரிசாரஸாதனைஃ	கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமராதிகளை உடையவர்களுமான
సచివైః	ஸசிவைஃ	நித்யஸூரிகளாலே
యథోచితం	யதோசிதம்	ஸ்வரூபாநுரூபமாக
నిషేవ్యమాణం	நிஷேவ்யமாணம்	ஸேவிக்கப்பட்டவனுமாகிய உன்னை.

தாத்பர்யம்.— அவித்தை முதலான க்லேசமலங்களற்றவர்களாய் உன் திருவடிகளில் ஸ்வரூபோசித கைங்கர்யத்தையே போக்யமாக உடையவர்களாய், ஸ்வரூபரூபாதிகளாலே நினக்கு உசிதமானவர்களாய் கைங்கர்யோசிதமான சத்திரசாமராதிகளை ஆதராதிசயத்தாலே விடமாட்டாமையாலே தரித்திருப்பவர்களுமான நித்யஸூரிகளாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உன்னை, ... (௬௩)

அவதாரிகை.— இதில் பிராட்டியை நாநாரஸங்களாலே உகப்பிக்கும்படியை அநுபவிக்கவேண்டு மென்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ అపూర్వనానారసభావనిర్భర
ప్రబుద్ధయా ముగ్ధవిదగ్ధలీలయా।
క్షణాణువత్ క్షిప్తపరాదికాలయా
ప్రహర్షయంతం మహిషీం మహాభుజమ్॥

அபூர்வநாநாரஸபாவநிர்ப்பர
ப்ரபுத்தயாமுக்த்தவிதக்த்தலீலயா
க்ஷணாணுவத்க்ஷிப்தபராதிகாலயா
ப்ரஹர்ஷயந்தம்மஹிஷீம்மஹாபுஜம்.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(అపూర్వనానారసభావనిర్భరప్రబుద్ధయా)
(அபூர்வநாநாரஸபாவநிர்ப்பரப்ரபுத்தயா)

అపూర్వ	அபூர்வ	முன்புகண்டறியாதனபோ லிருப்பவை [யாய்
నానా	நாநா	வெகுவிதங்களாயுமுள்ள
రసభావ	ரஸபாவ	ஶ்ருங்காராதி ரஸங்களாலும் உத்ஸாஹாதிகளாலும்
నిర్భర	நிர்பர	அதிகமாய்
ప్రబుద్ధయా	ப்ரபுத்தயா	விர்த்தியடைந்திருப்பதும்

(క్షణాణువత్క్షిప్తపరాదికాలయా)
(க்ஷணாணுவத்க்ஷிப்தபராதிகாலயா)

క్షణాణువత్	க்ஷணாணுவத்	ஒருக்ஷணத்தில் ஏகதேசம்போலே
క్షిప్త	க்ஷிப்த	போகிடப்பட்ட
పరాదికాలయా-பராதிகாலயா		பரம் பரார்த்தம் என்னுங் காலத்தை உடையதும்

(ముగ్ధవిదగ్ధలీలయా)
(முக்தவிதக்தலீலயா)

ముగ్ధ	முக்த	அழகியதும்
విదగ్ధ	விதக்த	சாதுர்யமுள்ளதாயுமிருக்கிற
లీలయా	லீலயா	திருவிளையாட்டினலே
మహిషీం	மஹிஷீம்	பெரியபிராட்டியாரை
ప్రహర్షయంతం	ப்ரஹர்ஷயந்தம்-மிகவும் உகப்பிக்கிறவனும்	
మహాభుజం	மஹாபுஜம்	மஹாபுஜனுமான உன்னை

தாத்பர்யம்.— ப்ரதிக்ஷணமும்முன்புகண்டறியாதனபோலிருப்பவையாய், வெகுவிதங்களான ஶ்ருங்காராதி ரஸங்களாலும் உத்ஸாஹா

திகளாலும், பரிபூர்ணமாய், ஒருக்ஷணத்தில் சிறிய அம்சம் போலே ப்ரஹ்மாயுஷ் காலங்களையும் போக்குவனவாய், அற்புதமாயுள்ள திவ்ய லீலைகளாலே பெரியபிராட்டியாரை அணைத்து மிகவுமுகப்பிக்கு மவனை உன்னை. ... ... (சுசு)

அவதாரிகை — இதில் இப்படிபிராட்டியாரை உகப்பிக்கின்ற ரஸ பாவங்களுக்குஆஶ்யமானவடிவையும், குணங்களையுமநுஸந்திக்கின்றார்

శ్లో॥ అచింత్యదివ్యాద్భుతనిత్యయౌవన
స్వభావలావణ్యమయామృతోదధిమ్।
శ్రియశ్శ్రియం భక్తజనైకజీవితం
సమర్థమాపత్సఖమర్థికల్పకమ్॥

அசிந்த்யதிவ்யாத்புதநித்யயௌவந
ஸ்வபாவலாவண்யமயாம்ருதோததிம்,
ஶ்ரியஶ்ரியம்பக்தஜநைகஜீவிதம்
ஸமர்த்தமாபத்ஸகமர்த்திகல்பகம்.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(అచింత్యదివ్యాద్భుతనిత్యయౌవనస్వభావలావణ్యమయామృతోదధిం)
(அசிந்த்யதிவ்யாத்புதநித்யயௌவநஸ்பாவலாவண்யமயாமிர்தோததிம்)

అచింత్య	அசிந்த்ய	மனத்தினலும் அளவிடக் கூடாததாய்
దివ్య	திவ்ய	ப்ராகிருதிஸம்பந்தமற்றதாய்
అద్భుత	அத்புத	அறிந்தமட்டில் ஆச்சர்யமாய்
నిత్య	நித்ய	நித்யமுமான
యౌవన	யௌவந	யௌவநத்தையே
స్వభావ	ஸ்வபாவ	ஸ்வபாவமாக உடையானாய் [ள
లావణ్యమయ	லாவண்யமய	திவ்ய லாவண்யத்தாலே ப்ரசுரமுமாயுள்
అమృతోదధిం	அமிர்தோததிம்-அமிர்தஸாகரம்போன்றவனும்	
శ్రియః	ஶ்ரிய:	பெரியபிராட்டியார்க்கு
శ్రియం	ஶ்ரியம்	மங்களகாரணமானவனும்

(భక్తజనైకజీవితమ్)
(பக்தஜநைகஜீவிதம்)

భక్తజన	பக்தஜந	ஆஶ்ரிதஜநங்களுக்கு
ఏకజీవితం	ஏகஜீவிதம்	தாரகபோஷகபோக்யபூதனும்

సమర్థం	ஸமர்த்தம்	ஆஶ்ரிதருக்கு ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்கத்தன்னை அநுபவிக்கக்கொடுக்க வல்லவனும்
ఆపత్సఖం	ஆபத்ஸகம்	ஆபத்ஸகனும்
ఆర్తికల్పకం	அர்திக்ல்பகம்	அர்த்திகளுக்குக் கல்பக விருக்ஷத்தைப்போலப்பரமோதாரனுமானஉன்னை

தாத்பர்யம்.—மனத்தினாலும் சிந்திக்கக்கூடாததாய், ப்ரகிருதிஸம்பந்த மற்றதாய், ஆச்சர்யமாய், நித்யமாயு முள்ள யௌவநத்தையே ஸ்வபாவமாக உடையானாய், திவ்யலாவண்ய ப்ரசுரமான அமிர்தஸாகரம் போன்றவனும், பெரிய பிராட்டியாருக்கு மங்களகரனும், ஆஶ்ரிதருக்குத்தாரக போஷக போக்யங்களா விருப்பவனும, அன்றிக்கே, ஆஶ்ரிதர் களையே தனக்குத்தாரக போஷக போக்யங்க ளாக உடையவனும், நிரதிசய போக்யனான தன்னை, ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க அநுபவிக்கும்படி ஆஶ்ரிதருக்குக் கொடுக்க வல்லவனும், ஆபத்தில் தோழனைப் போன்றவனும், அர்த்திகளுக்குத் தன்னையே கொடுத்தருளும் கல்பவிருக்ஷமுமான உன்னை. ... ... (௫௫)

அவதாரிகை.— கீழ்ச் சொன்ன ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளால் பூர்ணனாய், நித்யவிபூதியிலே குறைவற வெழுந்தருளி யிருக்கின்ற நின்னைப் பாஹ்யமனோ ரதங்களைத் தவிர்ந்து நித்ய கைங்கர்யத்தாலே உகப்பிப்பதென்றென்கிறார். ... ... *

ஶ்லோ॥ భవన్తమేవానుచరన్నిరన్తరం
ప్రశాన్తనిశ్శేషమనోరథాన్తరః।
కదాహమైకాన్తికనిత్యకింకరః
ప్రహర్షయిష్యామిసనాథజీవితః॥

பவந்தமேவானுசரந்நிரந்தரம்
ப்ரசாந்தநிஶ்ஶேஷமநோரதாந்தரः,
கதாஹமைகாந்திகநித்யகிங்கரः
ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமிஸநாதஜீவிதः.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
భవన్తమేవ	பவந்தமேவ	கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூபரூப விபவங்களாலே பரிபூர்ணனான நின்னையே
నిరన్తరం	நிரந்தரம்	இடைவிடாமல்

అనుచరన్	அநுசரன்	அநுவர்த்தித்தவனாய்
ప్రశాన్తనిశ్శేష మనోరథాం తరః	ப்ரஶாந்தநிஶ்ஶேஷமநோரதாந்தரः	நின்னை யொழிந்த விஷயங்க ளில் மநோவ்யாபாரங்களை நிஶ்ஶேஷமாகத்தவிர்ந்தவனாய்
అహం	அஹம்	ருசியொழிய உபாயமில்லாதநான்
ఐకాంతికనిత్య కింకరః	ஐகாந்திக நித்யகிங்கரः	ஏகரூபமாய் ஆத்மதத்வமுள்ள காலமத்தனையுமநுஷ்டிக்கத்தக்கதுமான கைங்கர்யத்தையே ஸ்வரூபமாக உடையவனாய்
సనాథజీవితః	ஸநாதஜீவிதः	ஸபலமான ஸத்தையை உடையவனாய்
కదా	கதா	எப்பொழுது நின்னை
ప్రహర్షయిష్యామి	ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி	மிகவும் உகப்பிக்கக்கடவேன்,

தாத்பர்யம்.— இப்படி கீழ்ச் சொன்ன ஸ்வரூப ரூபகுண விபவங்களாலே பரிபூர்ண னான நின்னையே இடைவிடாமல் அநு ஸரித்துக் கொண்டு, நின்னை யொழிந்த விஷயங்களில் மனோவ்யாபாரங்களை நிஶ்ஶேஷமாக விட்டு, நின்னையல்லாத உபாயாந்தரங்களை அறியாதவனுமான நான், ஏக ரூபமாய், இவ்வாத்மதத்வ முள்ளகாலமத் தனையு மநுஷ்டிக்கத்தக்க கைங்கர்யங்களைப் பெற்று ப்ரயோஜநத்தோடு கூடிய ஸத்தையை உடையவனாகி, எப்பொழுதுநின்னைஉகப்பிக்கப்போகின்றேன்.

அவதாரிகை.— இதில் ப்ராப்யனான ஈஶ்வரனுடையவைலக்ஷண்யத்தையும், தம்முடைய பூர்வ விருத்தத்தையும் பார்த்து விதிஶிவஸநகாதிகளுடைய மனஸ்ஸுக்கும் எட்டாததாய், அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரான நித்ய ஸூரிகள் ஆசைப்படுமதான கைங்கர்யத்தை ஸம்ஸாரியானவனாசைப்படுகையாவதென்? ராஜான்னம் விஷ ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமாவதே என்றுவளவேழுலகில் ஆழ்வாரைப்போலேதம்மை நிந்திக்கின்றார்

ஶ்லோ॥ ధిగశుచిమవినీతంనిర్దయంమామలజ్జం
పరమపురుషయోహంయోగివర్యాగ్రగణ్యైః।
విధిశివసనకాద్యైర్ధ్యాతుమత్యన్తదూరం
తవపరిజనభావంకామయేకామవృత్తః॥

திகசுசிமவிநீதம்நிர்த்தயம்மாமலஜ்ஜம்
பாமபுருஷயோஹம்யோகிவர்யாக்ரகண்யைः,

விதிசிவஸநகாத்யைர்த்யாதுமத்யந்ததூரம்
தவபரிஜநபாவங்காமயேகாமவ்ருத்தః.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
అశుచిం	அஶுசிம்	அநாதியாகியதேஹ ஸம்பந்தத்தாலே அசுசியாய்
అవినీతం	அவிநீதம்	இவ்வாத்மாவுக்குத்தேஹ ஸம்பந்தம் அசுசி ஹேதுவென்றறிகைக் கடியான ஆசார்யஸேவை யில்லாமையாலே சிக்ஷிதனல்லாதவனாய்
నిర్దయం	நிர்தயம்	விலக்ஷணபோக்யமான பகவத் தத்வத்தைக்கிட்டித் தூஷிக்கப் பார்த்த நிர்தயனாய்
అలజ్జం	அலஜ்ஜம்	நித்யஸூரிஸேவ்யனான எம்பெருமானைநாமநுபவிக்கமேல்விழுகைஹாஸ்யமாகுமென்றுலஜ்ஜையில்லாதவனாய்
మాం	மாம்	இப்படிஹேயகுண பூர்ணனான என்னை
ధిక్	திக்	நிந்திக்கவேண்டும் (ஏனென்றால்)
పరమపురుష	பரமபுருஷ	ஓஸர்வாதிகனான புருஷோத்தமனே
కామవృత్తః	காமவ்ருத்தః	விஷயப்பரவணனாகி
యోఽహం	யோஹம்	நீசனென்று ப்ரஸித்தனான நான்

(యోగివర్యాగ్రగణ్యైః)
(யோகிவர்யாக்ரகண்யைः)

యోగివర్య	யோகிவர்ய	யோகிஶ்ரேஷ்டரில்
అగ్రగణ్యైః	அக்ரகண்யைः	ப்ரதமகண்யரான

(విధిశివసనకాద్యైః)
(விதிஶிவஸநகாத்யைः)

విధిశివ	விதிசிவ	கர்மபர்ஹ்ம பாவனையுள்ள பிரமனும்சிவனும்
సనకాద్యైః	ஸநகாத்யைः	ப்ரஹ்மபாவனையே யுள்ள ஸநகாதிகளும் ஆகிய இவர்களாலே
ధ్యాతుమపి	த்யாதுமபி	நினைக்கைக்கும்
అత్యన్తదూరం	அத்யந்ததூரம்	மிகவும் தூரமாயுள்ள
తవ	தவ	நின்னுடைய
పరిజనభావం	பரிஜநபாவம்	கைங்கர்யாம்ருதத்தை
కామయే	காமயே	பெற்றல்லதுதரிக்கமாட்டாமல் ஆசைப்படுகின்றேன்

தாத்பர்யம்.— அநாதி யான தேஹ ஸம்பந்தத்தாலே அசுசியாய், இவ்வாத்மாவுக்குத்தேஹ ஸம்பந்தம் அசுசி ஹேதுவென்றறிகைக் கடியான ஆசார்ய ஸேவை யில்லாமையாலே ஶிக்ஷிதனல்லாதவனாய், அமிழ்தத்தை விஷத்தாலே தூஷித்தாப் போலே விலக்ஷண போக்யமான பகவத் தத்வத்தைத் தன் ஸம்பந்தத் தாலே தூஷிக்கின்ற நிர்தயனாய், நித்ய ஸூரி ஸேவ்யனான ஸ்ரீயப்பதியை நீசனான நானநுபவிக்க மேல் விழுகைஹாஸ்யமாகுமென்று நாண மில்லாதவனுமான என்னை நிந்திக்கவேண்டும். (ஏனென்றால்) ஓ பரம புருஷனே! யோகிஶ்ரேஷ்டரில்ப்ரதமகண்யரான கர்ம பிர்ஹம பாவனையுள்ள பிரமன் சிவன் இருவர்களாலும், பிரஹ்ம பாவனையே யுள்ள ஸநகாதிகளாலும் மனத்தினால் நினைக்கைக்கும் மிகவும் தூரமாய், நித்யஸூரிகள் ஆதரிக்கத்தக்கதான நின்னுடைய கைங்கர்யா ம்ருதத்தை விஷய ப்ரவணனாய் நீசனான அடியேன் ஆசைப்படுகின்றேனன்றோ. ... ... (௫௭)

அவதாரிகை.— தம்முடைய அயோக்யதையையநுஸந்தித்து, அகலப் பார்த்தவர் ருசியின் மிகுதியாலே அகல மாட்டாதே கேவல கிருபையாலே நீ என் பாபத்தைப் போக்கி விஷயீ கரித் தருளவேண்டுமென்கிறார். ... ... *

శ్లో॥ అపరాధసహస్రభాజనం
పతితంభీమభవార్ణవోదరే।
అగతింశరణాగతంహరే
కృపయాకేవలమాత్మసాత్కురు॥

அபராதஸ்ஹஸ்ரபாஜநம்
பதிதம்பீமபவார்ணவோதரே,
அகதிம்சரணாகதம்ஹரே
க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு

பதம்.		ப்ரதிபதம்.

(అపరాధ సహస్రభాజనం)
(அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம்)

అపరాధసహస్ర	அபராதஸஹஸ்ர	அனேக மாயிரம் அபராதங்களுக்கு
భాజనం	பாஜநம்	இருப்பிடமாய்
భీమభవార్ణవోదరే	பீமபவார்ணவோதரே	பயங்கரமாய்த் துஸ்தரமான ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தின் நடுவில்

పతితం	பதிதம்	ஸ்வகர்மத்தால் தள்ளுண்டுவிழுந்தவனாய்
అగతిం	அகதிம்	உன்னையொழிய உபாயமற்றவனாய்
శరణాగతం	சரணாகதம்	சரண மடைந்தேனென்று முறையிடுகின்ற என்னை
హరే	ஹரே	ஆஶ்ரித பாபநிவர்த்தகனான ஸ்வாமியே
కృపయా కేవలం	க்ருபயாகேவலம்-ஸஹகாரமில்லாதக்ருபையாலே	
ఆత్మసాత్కురు	ஆத்மஸாத்குரு-நம்முடையவனென்று விஷயீ கரித்தருள வேண்டும்	

தாத்பர்யம்.— அநேகமாயிரம் அபராதங்களுக்கு ஓரிருப்பிடமாய் ஜ்ஞானிகளுக்குப் பயங்கரமான ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தி னடுவிலே ஸ்வகர்மத்தால் தள்ளுண்டு விழுந்தவனாய், உன்னை யொழிய உபாயாந்தர மற்றவனாய், சரண மடைந்தே னென்று முறை யிடுகின்ற என்னை ஓ ஆஶ்ரிதபாப நிவர்த்தகனான ஹரியே! கேவல கிருபையாலே நம்முடையவனென்று அங்கிகரித்தருள வேண்டும்.... ... ... (சஅ)

அவதாரிகை.— அபராதம் அதிகமான பின்பு சாஸ்திரிய மான ப்ராயச்சித்தங்களைச் செய்யாதே கேவலம் கிருபையாலே ரக்ஷித் தருள வேண்டுமென்று நம்மை நிர்ப்பந்திக்கின்றதென்னென்று ஸர்வேஶ்வரன் கேட்டருளச் சாஸ்திரியாநுஷ்டானத்துக்குஜ் ஞாநமேயில்லை வேறு கதி யில்லாமையாலே உன்னை விடமாட்டேன் ஆனபின்பு க்ருபாகார்யமான விஶேஷகடாக்ஷமே எனக்கு உஜ்ஜீவநஹேது என்னுகின்றார்.

ஶ்லோ॥ అవివేకఘనాంధదిఙ్ముఖే
బహుధాసంతతదుఃఖవర్షిణి।
భగవన్భవదుర్దినే పథః
స్ఖలితంమామవలోకయాచ్యుత॥
அவிவேககநாந்ததிங்முகே
பகுதாஸந்ததது:கவர்ஷிணி,
பகவந்பவதுர்த்திநேபத:
ஸ்கலிதம்மாமவலோகயாச்யுத.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(అవివేకఘనాంధదిఙ్ముఖే)
(அவிவேககநாந்ததிங்முகே)

అవివేక	அவிவேக	ஜீவபரவிவேகமில்லாமை, தேஹாத்ம விவேகமில்லாமை, த்யாஜ்யோபாதேய விவேகமில்லாமை, பந்தவிமோசந விவேகமில்லாமை ஆகிய இவையாகிய
ఘన	கந	மேகபடலங்களாலே
అంధ	அந்த	மறைக்கப்பட்ட
దిఙ్ముఖే	திங்முகே	உஜ்ஜீவநோபாய திக்குகளையுடையதாய்
బహుధా	பஹுதா	அநேகவிதமாக
సంతతదుఃఖవర్షిణి	ஸந்தததுக்கவர்ஷிணி	இடை விடாமல் துக்கத்தை வர்ஷிப்பதான
భవదుర్దినే	பவதுர்திநே	ஸம்ஸாரமாகியதுர்திநத்திலே
పథః	பத:	கர்ம ஜ்ஞாநத்யுபாய மார்க்கங்களினின்றும்
స్ఖలితం	ஸ்கலிதம்	நழுவினவனானே
మాం	மாம்	என்னை
భగవన్	பகவந்	ஓ ஜ்ஞாநசக்தியாதிகளால் பூர்ணனானவனே
అచ్యుత	அச்யுத	ஓ ஆஶ்ரிதரை ஒருவழியாலும் நசிக்கவிட்டுக்கொடாதவனே
అవలోకయ	அவலோகய	ஸகல க்லேஶமும் போம்படி கடாக்ஷித்தருளவேண்டும்

தாத்பர்யம்.— ஓ ஜ்ஞான சக்தியாதிகளால் பூர்ணனான ஸ்வாமியே ஜீவபர விவேகமில்லாமை, தேஹாத்ம விவேக மில்லாமை, த்யாஜ்யோபாதேய விவேக மில்லாமை, பந்தவிமோசந விவேக மில்லாமை, இவையாகிய மேகபடலங்களாலே மறைக்கப் பட்ட மனஸ்ஸை யுடையவனாகையாலே உஜ்ஜீவ நோபாயத்தில் திக்கு மாத்ரமும் தெரியாதபடி பண்ணுவதாய், இடைவிடாதே நாநாவிததுக்கத்தை வர்ஷிப்ப தான ஸம்ஸாரமென்னும் துர்தினத்திலே கர்மஜ்ஞான பக்தியாதி மார்க்கங்களி னின்றும்நழுவி யிருக்குமென்னை ஓ அச்சுதனே! ஸகலக்லேசமும் போம்படி கடாக்ஷித் தருளவேண்டும். ... ... (சக)

அவதாரிகை.— நின் க்ருபையாலல்லது, வேறு கதி எனக்கில்லாதது போல நின் க்ருபைக்கு நானல்லது விஷயமில்லை இதனையிழவாதே கொள்ளுதி என்கிறார். ... ... ✻

ஶ்லோ॥ నమృషాపరమార్థమేవమే
శృణువిజ్ఞాపనమేకమగ్రతః।

యదిమేనదయిష్యసేతతః
దయనీయస్తవనాథదుర్లభః॥

நம்ருஷாபரமார்த்தமேவமே
ஶ்ருணுவிஜ்ஞாபநமேகமக்ரத:,
யதிமேநதயிஷ்யஸேததோ
தயநீயஸ்தவநாததுர்ல்லப:.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
నమృషా	நம்ருஷா	லௌகிகர் பக்கலிலே இரக்கம் பிறக்கைக்குச்சொல்லும் வார்த்தையைப்போலே பொய்யன்று
పరమార్థమేవ	பரமார்த்தமேவ	நின்திருமுன்பேசெய்யுமிவ்விண்ணப்பமானது ஸத்யமே
ఏకం	ஏகம்	தனியாய் இதுக்குமேலாகச் சொல்லுவதொருவார்த்தையுமில்லை
మే	மே	இவ்விண்ணப்பத்தையே உஜ்ஜீவனோபாயமாகநினைத்திருக்கிறஎன்னுடைய
విజ్ఞాపనం	விஜ்ஞாபநம்	விண்ணப்பத்தை
అగ్రతశ్శృణు	அக்ரதஶ்ருணு	முற்படக்கேட்டருளவேண்டும்
మే	மே	நின்தயையினால் ரக்ஷ்யனான எனக்கு
నదయిష్యసే (యది	நதயிஷ்யஸே (யதி	தயைபண்ணுதொழிவாயாயின்
నాథ	நாத	ஸர்வேஶ்வரனே [ன்பு
తతః	தத:	நின்னைக்கிட்டினஇவ்வஸ்துதப்பினால் பி
తవ	தவ	ரக்ஷிக்கத்தக்கவஸ்துவைத் தேடுகின்ற உனக்கு
దయనీయః	தயநீய:	தயைபண்ணிரக்ஷிக்கத்தக்கவன்
దుర్లభః	துர்லப:	கிடைப்பதரிது

தாத்பர்யம்.— லௌகிகரிடத்திலே இரக்கம் பிறக்கைக்காகச் சொல்லும் வார்த்தையைப் போலே பொய்யன்று. ஸர்வஜ்ஞனான நின் திருமுன்பே செய்யுமிவ் விண்ணப்பமானது ஸத்யமே. இதற்கு மேலாகச்சொல்லுவதொருவார்த்தையுமில்லை இவ்விண்ணப்பமே உஜ்ஜீவனோபாய மென்றிருக்கும் அடியேனுடைய விண்ணப்பத்தின்மேல் கார்யம் செய்யினும் செய்யா தொழியினும் முற்படக் கேட்டருள வேண்டும்,

தயையினால் ரக்ஷியனான என் விஷயத்தில் நீ தயை பண்ணு விட்டால் நின்னைக்கிட்டின இவ்வஸ்துத்தப்பினால் பின்பு ஓநாதனே! ரக்ஷிக்கத்தக்க வஸ்துவைத்தேடுமவனான நினக்கு மஹாபராதியாய், நீயே ரக்ஷிக்கும்படி அகதியாய் நிற்கிறவஸ்துக் கிடைப்பதரிது.... ... (௫௰)

அவதாரிகை.— இப்படி தயை பண்ணத்தக்கவனான அடியேனுக்கும், தயாளுவான நினக்கும் முக்யமான இஸ் ஸம்பந்தம் நினது க்ருபையாலே யாயிற்று, ஆன பின்பு இதைக் கைவிடாதே ரக்ஷித் தருள வேண்டு மென்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ తదహంత్వదృతేననాథవాన్
మదృతేత్వందయనీయవాన్నచ।
విధినిర్మితమేతదన్వయం
భగవన్పాలయమాస్మజీహపః॥

ததஹம்த்வத்ருதேநநாதவான்
மத்ருதேத்வம்தயநீயவாந்நச
விதிநிர்ம்மிதமேததந்வயம்
பகவந்பாலயமாஸமஜீஹப:.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
తత్	தத்	ஆதலால் தயநீயர் நினக்குத் துர்லபமான பின்பு
అహం	அஹம்	அபராதியாய் அநுதாபம்பிறந்த நான்
త్వదృతే	த்வத்ருதே	என் துக்கத்தைப் பொறுக்க மாட்டாத நின்னை யொழிய
ననాథవాన్	நநாதவான்	நாதனுடையேனல்லேன்
మదృతే	மத்ருதே	நின்தயையினால்ரக்ஷியனான என்னையொ
త్వం	த்வம்	நீ [ழிய
దయనీయవాన్నచ	தயநீயவாந்நச	தயை பண்ணத்தக்கவஸ்துவை உடையாயல்லை
విధినిర్మితం	விதிநிர்மிதம்	நின்னுடைய கேவல க்ருபையாலேவந்த தாய்
ఏతదన్వయం	ஏததந்வயம்	ஒருவரையொழியவொருவருக்குச் செல்லாத இம்முக்யஸம்பந்தத்தை
భగవన్	பகவன்	ஷாட்குண்யபூர்ணனே!

పాలయ   பாலய   ரக்ஷித்தருளவேண்டும்
మాస్మజీహపః   மாஸ்மஜீஹபஃ-கைவிட்டருளாதொழியவேண்டும்.

தாத்பர்யம்.— ஆதலால் தயைபண்ணத்தக்கவஸ்து நினக்குத் துர்லபமான பின்பு, அபராதியாய் அநுதாபம் பிறந்த எனக்கு என்துக்கத்தைப்பொறுக்கமாட்டாத நின்னை யொழியநாதனில்லை. தயைக்குப்பாத்ரமான என்னையொழிந்தாலும், நின்க்ருபைக்கு விஷயமில்லை. ஒருவரையொழிய ஒருவருக்குச்செல்லாத இம்முக்யஸம்பந்தம் நின்னுடைய க்ருபையாலேவந்தது. ஜ்ஞானஶக்தியாதிபூர்ணனுனநினக்கு அறிவிக்கவேண்டிவதுண்டோ? இதை என்னுடைய பூர்வாபராதத்தைப் பார்த்துக்கைவிடாமல் ரக்ஷித்தருளவேண்டும். ... ... (ருக)

அவதாரிகை.— இதில் ஆத்மாநுரூப மாகவன்றோ, நம்முடைய ரக்ஷணமிருப்பது; உம்முடைய ஸ்வரூபத்தைநம்பக்கலிலே நிஷ்கர்ஷித்து ஸமர்ப்பியுமென்ன; சிறப்பில் வீடென்கிறபாட்டின்படியே அதில் எனக்கு நிர்ப்பந்தமில்லை அஹம் புத்தி போத்யமான இவ்வாத்ம வஸ்து, நின்திருவடிகளிலே, என்னுலே ஸமர்ப்பிககப்பட்டதென்கின்றுர்.

శ్లో॥ వపురాదిషుయోపికోపివా
గుణతోసానియథాతథావిధః।
తదయంతవపాదపద్మయోః
అహమద్యైవమయాసమర్పితః॥

வபுராதிஷு-யோபிகோபிவா
குணதோஸாநியதாததாவிதஃ,
ததயம்தவபாதபத்மயோஃ
அஹமத்யைவமயாஸமர்ப்பிதஃ.

பதம்.   ப்ரதிபதம்.

వపురాదిషు   வபுராதிஷு   தேஹேந்திரிய மநஃ ப்ராணபுத்திகளுக்குள் ஒன்று ஆத்மஸ்வரூபமென்பாரும் ப்ரகிருதிக்குப் பரமாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமென்பாருமாய் ஸ்வரூபத்தில் விப்ரதிபத்தி பண்ணுவாருண்டு இவற்றுள்
యోపికోపివా   யோபிகோபி (வா   ஏதேனுமொன்று ஸ்வரூபமாகவுடையேனுயினும்

గుణతః   குணதஃ   அணுத்வ, விபுத்வ, சரீரபரிமாணத்வ, நித்யத்வ, அநித்யதவ, ஜ்ஞாத்ருத்வாதி குணங்களாலே
యథాతథావిధః-யதாததாவிதஃ   எவ்வகைப் பட்டவனுயினும்
అసాని   அஸாநி   ஆகக்கடவேன் (அதில் என்க்கு ஒரு நிர்ப்பந்தமுமில்லை)
తత్   தத்   ஆகையாலே
అయం   அயம்   நின்னுலே உள்ளபடி அறியப் பட்ட ஸ்வரூபத்தை உடைய
అహం   அஹம்   அடியேன்
తవ   தவ   ரக்ஷகனுன நின்னுடைய
పాదపద్మయోః   பாதபத்மயோஃ-போக்யமான திருவடிகளில்
అద్యైవ   அத்யைவ   இந்தக்ஷணத்தில் தானே
మయా   மயா   அடியேனுலே
సమర్పితః   ஸமர்பிதஃ   ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேன்.

தாத்பர்யம்.— தேஹம், இந்திரியம், மனம், ப்ராணன், புத்தி, இவற்றுள் ஒன்றே ஆத்மஸ்வரூபமென்பாரும், ப்ரகிருதியைக்காட்டில் வேறுபட்டதாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷண மென்பாருமாய் இப்படி ஸ்வரூபத்தில் விப்ரதிபத்தியுண்டாயிருந்ததேயாகிலும், அணுவென்றும், எங்கும் வ்யாபித்தவனென்றும். சரீரபரிமாண னென்றும், அநித்யனென்றும், நித்யனென்றும், ஜ்ஞாதாவென்றும், சொல்லுகின்ற ஸ்வபாவங்களில், எவ்வகைப் பட்ட ஸ்வபாவ முடையவனு யினும் அடியேனுக்கு ஒரு நிர்ப்பந்தமுமில்லை. ஆகையாலேநின்னுல் உள்ளபடி யறியப்பட்ட இவ்வாத்ம ஸ்வ ரூபத்தை நினது போக்யமான திருவடி களிலே அடியேன் இப்போதே ஸமர்ப்பித்தேன். ... ... (ருஉ)

அவதாரிகை.— இப்படி ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணின ஆளவந்தாரை ஸர்வேஶ்வரன் நீர் எவன் ஸொத்தை எவனுக்கு ஸமர்ப்பித்தீரென்ன நிரூபித்தவிடத்து எனதாவியாவியும் நீஎனதாவியார்? யானுர்? என்கிறபடியே உனதை நீயேஸ்வீகரித்தனே. ஆத்மஸமர்ப்பணமும், ஆத்மாபஹாரமோபாதி என்று உனதான பொருளை எனக்குச்சேஷமாகப் பாவித்து ஸமர்ப்பித்தல் ஆத்மாபஹாரத் தோடொக்குமென்று அதற்காக அநுதாபப்படுகின்றுர்.... ... ... *

శ్లో॥ మమనాథయదస్తియోస్మ్యహం
సకలంతద్ధితవైవమాధవ।

నియతస్స్వమితి ప్రబుద్ధధీః
అథవా కిన్ను సమర్పయామి తే॥

மமநாதயதஸ்தியோஸ்ம்யஹம்
ஸகலம்தத்திதவைவமாதவ,
நியதஸ்வமிதிப்ரபுத்ததீஃ
அதவாகிந்நுஸமர்ப்பயாமிதே.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
నాథ	நாத	ஓஸர்வ ஸ்வாமியே!
మమ	மம	அடியேனுக்கு
యత్	யத்	குணமாயும்,விபூதியாயும், மமதாவிஷ மாயுமுள்ளதுயாதொன்றே
అహం	அஹம்	அதுக்கு ஆஶ்ரயமான நான்
యోஸ్మి	யோஸ்மி	யாவனோ
తత్సకలం	தத்ஸகலம்	ஔபாதிகமாயும், ஸ்வாபாவிக மாயுமுள்ள அஃதெல்லாம்
మాధవ	மாதவ	ஓஶ்ரீயஃபதியே
తవైవహి	தவைவஹி	ஸர்வசேஷியான உன்னுடையது அந்யனுக்குச் சேஷமன்று இப்படி ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தமன்றே
నియతస్స్వమితి	நியதஸ்வமிதி	இப்படி உனக்கே ஸகலபதார்த் தங்களும் சேஷபூதங்களென்று
ప్రబుద్ధధీః	ப்ரபுத்ததீஃ	தெரிந்த புத்தியையுடைய நான்
అథవా	அதவா	முன்செய்த வாத்மஸமர்ப்பணம் ஆதமாபஹாரத்தோடொக்குமாகில்
తే	தே	உனக்கு
కిన్ను	கிந்நு	எதனை
సమర్పయామి	ஸமர்ப்பயாமி	ஸமர்ப்பிப்பேன்.

தாத்பர்யம்.— ஓ ஸர்வ ஸ்வாமியே! அடியேனுக்குக் குணமாயும் விபூதியாயுமுள்ளவஸ்துக்களும், அவற்றிற்கு ஆஶ்ரயமாயுள்ள அடியேனும், இவை யெல்லாம் ஶ்ரீயஃ பதியாய், ஸர்வ ஶேஷியான உனக்கே நிருபாதிக சேஷங்களன்றே இப்படி தெரிந்துகொண்ட அடியேன் ஸகலத்தையும் ஶேஷமாகஉடைய உனக்கு எதை ஸமர்ப்பிப்பேன்(ருகூ)

அவதாரிகை.— நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ஆத்மயாதாத்மியஜ்ஞானத்தை யுணர்த்தினப்போலே, இந்த ஜ்ஞானம் புருஷார்த்தோபயோ

கியாம்படி ஸ்தாநத்ரயோதித பரபக்தியைத் தந்தருள வேண்டுமென்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ అవబోధితవానిమాం యథా
మయి నిత్యాం భవదీయతాం స్వయమ్।
కృపయైతదనన్యభోగ్యతాం
భగవన్ భక్తిమపి ప్రయచ్ఛ మే॥

அவபோதிதவானிமாம்யதா
மயிநித்யாம்பவதீயதாம்ஸ்வயம்,
க்ருபயைததநந்யபோக்யதாம்
பக்வந்பக்திமபிப்ரயச்சமே.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
భగవన్	பகவன்	ஜ்ஞான சக்த்யாதி பூர்ணனான ஓஸ்வாமியே
మయి	மயி	என்பக்கலிலே
నిత్యాం	நித்யாம்	நியதையான
భవదీయతాం	பவதீயதாம்	உன்விஷயமான சேஷதையை
యథా	யதா	யாதொருபடி
అవబోధితవాన్	அவபோதிதவாந்	அறிவித்தனே
తథా	ததா	அப்படிக்கே
స్వయంకృపయా	ஸ்வயம்க்ருபயா	கேவலக்ருபையாலே
ఏతదనన్యభోగ్యతాం	ஏததநந்யபோக்யதாம்	இஃதொழிய வேறொன்றும் நெஞ்சுக்கு விஷயமாகாதபடியிருக்கும்போக்யதையையுடைத்தான
భక్తిమపి	பக்திமபி	பக்தியையும்
మే	மே	அஜ்ஞனாய், அசக்தனாய் ருசிமாத்ரமேயாயிருக்கிற எனக்கு
ప్రయచ్ఛ	ப்ரயச்ச	தந்தருள வேண்டும்.

தாத்பர்யம்.— ஜ்ஞான ஶக்த்யாதி பரிபூரணனான ஸ்வாமியே! என் பக்கலிலே நியதமா யுள்ள உன் விஷயமான அநந்யார்ஹ ஶேஷதையை நீயே எப்படி தெரியப்படுத்தினையோ அப்படியேகேவலம் க்ருபையாலே நிரதிஶய போக்யமான பக்தியையும்அஜ்ஞனாய், அஶக்தனாய்ருசிமாத்திரமேயாயிருக்கின்ற அடியேனுக்குத் தந்தருளவேண்டும்!

அவதாரிகை.— பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே வந்த பக்தி விஶேஷத்தாலே தச்சேஷத்வத் தளவிலே பர்யவஸிபாதேததீய ஶேஷத்வத்தை ப்ரார்த்திக்கின்றார். ... ... *

ஆழ்வார், கண்கள் சிவந்ததிலே, பகவத் சேஷத்வத்தை அநுபவித்து, கருமாணிக்க மலையிலே, அநந்யார்ஹ சேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்து, அவ்வளவிலும் பர்யவஸியாதே - நெடுமாற் கடிமையிலே ததீயசேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்தாப்போலேயும், ததீய சேஷத்வத்தையே ப்ரார்த்திக்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ తవదాస్యసుఖైకసంగినాం
భవనేష్వస్త్వపికీటజన్మ మే।
ఇతరావసథేషుమాస్మభూత్
అపిమేజన్మచతుర్ముఖాత్మనా॥

தவதாஸ்யஸுகைகஸங்கிநாம்
பவநேஷ்வஸ்த்வபிகீடஜன்மமே,
இதராவஸதேஷுமாஸ்மபூத்
அபிமேஜன்மசதுர்ம்முகாத்மநா,

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
తవ	தவ	நின்னுடைய
(దాస్యసుఖైకసంగినామ్)		
(தாஸ்யஸுகைகஸங்கிநாம்)		
దాస్యసుఖ	தாஸ்யஸுக	கைங்கர்ய ஸுகத்தில்
ఏకసంగినాం	ஏகஸங்கிநாம்	ஒன்றிலேயே ஆஸக்தி யுடையார்களான பரம பாகவதர்களுடைய
భవనేషు	பவநேஷு	திருமாளிகையில்
కీటజన్మాపి	கீடஜன்மாபி	க்ருமியின் ஜன்மமாகிலும்
మే	மே	அடியேனுக்கு
అస్తు	அஸ்து	உண்டாகட்டும்
ఇతరావసథేషు	இதராவஸதேஷு	-உன் கைங்கர்யரஸமறியாதே இருக்குமவர்கள் இருப்பிடத்திலே
చతుర్ముఖాత్మనా	-சதுர்முகாத்மநா	- ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவான ப்ரஹ்மா சரீரத்தாலே வரும்

జన్మాపి	ஜன்மாபி	ஜநநமும்
మే	மே	கைங்கர்ய ருசியுடைய அடியேனுக்கு
మాస్మభూత్	மாஸ்மபூத்	உண்டாகவே வேண்டா

தாத்பர்யம்.— நின்னுடைய பரம போக்யமான கைங்கர்ய ஸுகமொன்றிலேயே ஆஸக்தியுடையாரான பரம பாகவதருடைய திருமாளிகையில் ஒருக்ருமியாக ஜநிக்குமதாகிலும் உண்டாக வேண்டும். அன்றிக்கே அப்படிப்பட்ட பாகவதர் திருமாளிகை விட்டுத்தேசாந்தர சஞ்சார யோக்யதையேயில்லாத க்ருமிஜன்மமே அடியேனுக்கு உண்டாகட்டும். நின்னுடையகைங்கர்யரஸமறியாதே யானென்றும் எனதென்றும் அஹங்கார மமகாரங்களை யுடையார் இருக்குமிடத்திலே ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான சதுர்முகருபமாகஜன்மம்வந்தாலும் அடியேனுக்குவேண்டா.

அவதாரிகை.— ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ருஹத்தில் பிறக்கும் பிறப்பால் வந்த ஏற்ற மெல்லாம் வேண்டுமோ? அவர்கள் கண்டாலு பேக்ஷியாதே நம்முடையவ னென்று விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணுகைக்கு அர்ஹனும்படி பண்ணி யருள வேண்டு மென்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ సకృత్త్వదాకారవిలోకనాశయా
తృణీకృతానుత్తమభుక్తిముక్తిభిః।
మహాత్మభిర్మామవలోక్యతాంనయ
క్షణేపి తేయద్విరహోతిదుస్సహః॥

ஸக்ருத்த்வதாகாரவிலோகநாசயா
த்ருணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபிః,
மஹாத்மபிர்மாமவலோக்யதாம்நய
க்ஷணேபிதேயத்விரஹோதிதுஸ்ஸஹঃ.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
సకృత్	ஸக்ருத்	ஒரு முறை
(త్వదాకారవిలోకనాశయా)		
(த்வதாகாரவிலோகநாசயா)		
త్వత్	த்வத்	நின்னுடைய
ఆకార	ஆகார	திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தினது
విలోకన	விலோகந	ஸாக்ஷாத்காரத்தில்
ఆశయా	ஆசயா	ஆசையினல்

(తృణీకృతానుత్తమభుక్తిముక్తిభిః)

(த்ரிணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபிః)

తృణీకృత	த்ர்ணீக்ருத	த்ரணமாகநினைக்கப்பட்ட
అనుత్తమ	அநுத்தம	ஸர்வோத்தமமான
భుక్తి	புக்தி	ப்ரஹ்மாதிபோகத்தையும்
ముక్తిభిః	முக்திபிః	மோக்ஷத்தையும்உடையார்களாய்
మహాత్మభిః	மஹாத்மபிః	மஹாநுபாவர்களுமான பாகவதர்களால்
మాం	மாம்	அடியேனை
అవలోక్యతాం	அவலோக்யதாம்-கடாக்ஷிக்கத்தக்கவனும்படியை	
నయ	நய	ஸர்வசக்தியையுடையநீ நிர்வஹிக்க வே
తే	தே	பரிபூர்ணனை நினக்கும் [ண்டும்
క్షణేపి	க்ஷணேபி	ஒருக்ஷணப்பொழுதும்
యద్విరహః	யத்விரஹః	எந்தப்பாகவதருடைய விஶ்லேஷமான
అతిదుస్సహః	அதிதுஸ்ஸஹః-அதிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கின்றதோ [து	

தாத்பர்யம்.— ஒருநாள் காணவாராயே என்கிற படியே ஒருமுறை நின்னுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தைக் காணவேண்டிய ஆசையினாலே, ப்ரஹ்மாதிகளுடைய போகத்தையும், பரம புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தையும், த்ருணமாக நினைத்திருப்பவர்களும் அவர்களைப்பிரிகையில் அவாப்தஸமஸ்தகாமனை நினக்கும் ஒருக்ஷணங்கூட ஸஹிக்கக்கூடாமலிருக்கின்ற மஹிமையை யுடையார்களுமான பரம பாகவதர்கள் அடியேனைக் கடாக்ஷித்தருளும்படி ஸர்வஶக்தனை ஸ்வாமியேசெய்தருள வேண்டும். ... ... (ருசு)

அவதாரிகை.— கீழ் சேஷத்வ காஷ்டையான ததிய ஶேஷத்வத்தை அநு ஸந்தித்தார். இதில் ஶேஷத்வத்துக்குப் புறம்பானவற்றில் அருசியைச் சொல்லி அவற்றைத் தவிர்த்துத் தந்தருள வேண்டுமென்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ నదేహంనప్రాణాన్నచసుఖమశేషాభిలషితం
నచాత్మానంనాన్యత్కిమపితవశేషత్వవిభవాత్।
బహిర్భూతంనాథక్షణమపినసహేయాతుశతధా
వినాశంతత్సత్యంమధుమథనవిజ్ఞాపనమిదమ్॥
நதேஹம்நப்ராணாந்நசஸுகமசேஷாபிலஷிதம்
நசாத்மாநம்நாந்யத்கிமபிதவசேஷத்வவிபவாத்,

பஹிர்ப்பூதம்நாதக்ஷணமபிஸஹேயாதுசததா
விநாஶம்தத்ஸத்யம்மதுமதனவிஜ்ஞாபனமிதம்.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
తవ	தவ	நின்னுடைய
శేషత్వవిభ (వాత్	சேஷத்வவி (பவாத்	சேஷத்வமாகின்ற பெருமைக்கு
బహిర్భూతం	பஹிர்பூதம்	புறம்பாயுள்ள
దేహం	தேஹம்	அந்தரங்கமான சரீரத்தையும்
నసహే	நஸஹே	வேண்டேன்
ప్రాణాన్	ப்ராணாந்	தேஹாதிகளுக்குந் தாரகமான ப்ராணங்களையும்
నసహే	நஸஹே	ஶேஷத்வத்திற்குப் புறம் பாகில் வேண்டேன்
అశేషాభిలషి (తం	அசேஷாபில (ஷிதம்	எல்லாருக்கும் ஆசைப்படத்தக்க
సుఖమ్	ஸுகம்	ஸுகத்தையும் [டேன்
నసహే	நஸஹே	சேஷத்வத்திற்குப் புறம்பாகில் வேண்
ఆత్మానంచ	ஆத்மாநம்ச	கீழ்ச்சொன்ன ஸகலத்துக்கும் ஆஶ்ரயமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளையுடைய ஆத்மாவையும்
నసహే	நஸஹே	சேஷத்வத்திற்குப் புறம்பாகில் வேண்
అన్యత్	அந்யத்	பின்னும் வேறுயுள்ள [டேன்
కిమపి	கிமபி	ஒன்றையும்
నసహే	நஸஹே	சேஷத்வத்திற்குப் புறம் பாகில் வேண்
నాథ	நாத	ஓப்ராப்தசேஷியானவனே! [டேன்
క్షణమపి	க்ஷணமபி	க்ஷணகாலமும்
నసహే	நஸஹே	ஸஹிக்ககில்லேன்
తత్	தத்	அவ்வஸ்துக்கள்
శతధా	ஶததா	அநேகவிதமாய்
వినాశం	விநாஶம்	நாஶத்தை
యాతు	யாது	அடையட்டும்
మధుమథన	மதுமதந	ஓமதுஸூதனனே!
ఇదమ్	இதம்	இந்த
విజ్ఞాపనం	விஜ்ஞாபநம்	விண்ணப்பமானது
సత్యమ్	ஸத்யம்	மெய்யானது.

தாத்பர்யம்.— அஹமபி மானத்துக்கு அர்ஹமாம்படி அந்தரங்கமான ஶரீரம், தேஹாதிகளுக்குந் தாரகமான ப்ராணன்கள், தேவாதி ஸகல சேதனரும் ஆசைப்படும் ஸுகம், புத்ரமித்ரகளத்ராதிகள், கீழ்ச் சொன்ன ஸகலத்துக்கும் ஆஶ்ரயமாய், ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வங்களை யுடைய ஆத்மா ஆகிய இவை எல்லாமும் ப்ராப்த சேஷியான நின் விஷயத்தில் ஶேஷத்வமாகின்ற பெருமைக்குப்புறம்பாகில் ஒரு க்ஷண காலமும் ஸஹிக்கமாட்டேன். இவை உருமாய்ந்து போகட்டும். ஓ மதுஸூதநனே ! இவ்விண்ணப்பமானது ஸத்யமே. திருமுன்பே பொய் சொன்னேனாகில் நினக்குப் பொய்யனென மது பட்டது படுகின்றேன். ... ... (௫௭)

அவதாரிகை.— நிக்ரஹ ஹேதுவான பகவத பசாராதிகளுக்கிடமான ஸம் ஸாரத்தில் இப்படி கைங்கர்ய விரோதிகள் அஸஹ்யமாகி அவற்றில் அருசி பிறந்து அவற்றைப் போக்கியருள வேண்டுமென்று யோகிகளுக்குந் துர்லபமான விதை அபேக்ஷிப்பாருண்டோ வென்ன அவதியில்லாத அசுபங்களையும் போக்கவல்ல நின்னுடைய கல்யாண குணங்களை நினைத்திருந்து அபேக்ஷிக்கின்றேனென்கின்றார். ... ✻

ஶ்லோ॥ దురంతస్యానాదేరపరిహరణీయస్య మహతో
నిహీనాచారోహం నృపశురశుభస్యాస్పదమపి।
దయాసింధో బంధో నిరవధికవాత్సల్యజలధే
తవ స్మారం స్మారం గుణగణమితీచ్ఛామి గతభీః॥

துரந்தஸ்யாநாதேரபரிஹரணீயஸ்யமஹதோ
நிஹீநாசாரோஹம்ந்ருபசுரசுபஸ்யாஸ்பதமபி,
தயாஸிந்தோபந்தோநிரவதிகவாத்ஸல்யஜலதே
தவஸ்மாரம்ஸ்மாரம்குணகணமிதீச்சாமிகதபீঃ.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
దురంతస్య	துரந்தஸ்ய	முடிவன்றிக்கேயிருப்பதாய்
అనాదేః	அநாதேঃ	ஆதியற்றதாய்
అపరిహరణీ (యస్య	அபரிஹரணீ (யஸ்ய	ஸர்வசக்தனான நினக்கும் பிறகாவிக்கும்படி யிருப்பதாய்
మహతః	மஹதঃ	காலதத்வமுள்ளதத்தனையும் அநுபவியாநின்றாலும் முடிவுகாணவொண்ணாததாயு முள்ள

అశుభస్య	அசுபஸ்ய	பாபத்திற்கு
ఆస్పదం	ஆஸ்பதம்	இருப்பிடமாய்
నిహీనాచారః	நிஹீநாசாரঃ	விலக்ஷண தர்மத்திலிழிகைக்கு யோக்யதை உண்டு பண்ணத்தக்க நித்யகர்மாநுஷ்டாந முதலான ஆசாரத்தினாலே குறைந்தவனாய்
నృపశుః	ந்ருபசுঃ	மனிதனாய்ப்பிறந்தும் ஜ்ஞாந மில்லாமையாலே பசுவைப் போன்றவனு மான
అహం	அஹம்	அடியேன்
దయాసింధో	தயாஸிந்தோ	ஓ தயாநிதியே !
బంధో	பந்தோ	ஓ நிருபாதிகபந்துவே !
నిరవధికవాత్స (ల్యజలధే	நிரவதிகவாச் (சல்யஜலதே	கரையில்லாத வாச்சல்யஸாகரமே !
తవ	தவ	நின்னுடைய
గుణగణం	குணகணம்	கல்யாணகுணஸமூகத்தை
స్మారంస్మారం	ஸ்மாரம்ஸ்மாரம்-நினைத்து நினைத்து	[ஞ்கி
గతభీః	கதபீঃ	என் பாபராஶியில் நின்றும் அஞ்சாதவ
ఇతి	இதி	கீழ்ச்சொன்னபடி
ఇచ్ఛామి	இச்சாமி	பரமபுருஷார்த்தத்தை இச்சிக்கின்றேன்

தாத்பர்யம்.—ப்ராயச்சித்தத்தாலாதல், அநுபவத்தாலாதல்முடிவு காணவொண்ணாததாய், ஸர்வஶக்தியான நினக்கும்பரிஹரிக்கவொண்ணாதபரிபாகத்தை யுடையதாய்க் காலதத்வ முள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும் மேல்வளருவதாயுமுள்ள அசுபமான கர்மத்திற்கு ஓரிருப்பிடமாய் விலக்ஷணமான தர்மத்திலிழிகைக்கு யோக்யதை உண்டு பண்ணத்தக்க நித்ய கர்மா நுஷ்டான முதலான ஆசாரமில்லாதவனாய் மநிதனாய்ப் பிறந்தும் ஜ்ஞாந மில்லாமையாலே பசுவைப் போன்றவனுமான அடியேன் ஓ பரமதயாநிதியே! ஓநிருபாதிக பந்துவே! கரை யில்லாத வாச்சல்ய ஸாகரமே! நின்னுடைய திருக்கல்யாண குணங்களின்கூட்டத்தை நினைத்து நினைத்துத்தைர்யமுண்டாகி யென் பாபராஶியினின்றும் பயத்தை விட்டு இப்படிக்கு உன் னிடத்தில் பரமபுருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்கின்றேன். ... ... (௫௮)

அவதாரிகை.— இப்படி இச்சிக் கின்றே னென்பது தான் உண்மையோவென்ன, மந்த புத்தியான எனக்கு விஷயாநு ரூபமான இச்

சை உண்டென்று திருமுன்பே விண்ணப்பஞ் செய்யப்போகாது. இச்சாஸூசகமான எனது வசனத்தை அவலம்பித்து இச்சை மெய்யாம்படி என் மனஸ்ஸை ஶிக்ஷித் தருள வேண்டு மென்கின்றார். ... *

శ్లో॥ అనిచ్ఛన్నప్యేవంయదిపునరితీచ్ఛన్నివరజ
స్తమశ్ఛన్నశ్ఛద్మస్తుతివచనభంగీమరచయమ్।
తథాపీత్థంరూపంవచనమవలంబ్యాపికృపయా
త్వమేవైవంభూతంధరణిధర మేశిక్షయమనః॥

அனிச்சன்னப்யேவம்யதிபுனரிதீச்சன்னிவரஜ
ஸ்தமச்சந்நச்சத்மஸ்துதிவசனபங்கீமரசயம்,
ததாபீத்தம்ரூபம்வசனமவலம்ப்யாபிக்ருபயா
த்வமெவைவம்பூதம்தரணிதரமேசிக்ஷயமனஃ.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
ఏవంయది	ஏவம்யதி	இப்படி பேற்றுக்குச் சரியாக
అనిచ్ఛన్నపి	அநிச்சந்நபி	இச்சிக்காதவனே யாயினும்
రజస్తమశ్ఛన్నః	ரஜஸ்தமஶ்ச(ந்நஃ	ரஜோகுணதமோ குணங்களாலே ஸ்வரூபத்தை அறியாதநான்
ఇచ్ఛన్నివ	இச்சந்நிவ	மெய்யான இச்சையுடையவன்போல
ఇతి	இதி	இப்படி
ఛద్మస్తుతివచ(నభంగీం	சத்மஸ்துதிவ(சநபங்கீம்	க்ருத்திரிமஸ்துதி வசநத்தை
అరచయం	அரசயம்	ஸர்வஜ்ஞனை நீயும்மெய்யென்று ப்ரமிக்கும்படி பண்ணினேன்
తథాపి	ததாபி	இப்படி த்யாஜ்யமான செயலைச்செய்தேனாயினும்
ఇత్థంరూపం	இத்தம்ரூபம்	இவ்வகைப்பட்ட
వచనం	வசநம்	வசநமாத்திரத்தையே
అవలంబ్యాపి	அவலம்ப்யாபி	பற்றாசாகக்கொண்டு
కృపయా	க்ருபயா	க்ருபையாலே
ధరణిధర	தரணிதர	பாதாளத்தில் விழுந்தபூமியை ஆபத்தேஹேதுவாக உத்தாரணம் பண்ணி யருளின ஸ்வாமியே!
త్వమేవ	த்வமேவ	அடிமைகொள்ளக்கடவநீயே

ఏవంభూతం	ஏவம்பூதம்	இப்படிகபடஸ்துதிகுஹேதுவான
మే మనః	மேமநஃ	என்மனத்தை
శిక్షయ	ஶிக்ஷய	அடிமைக்கு அநுகூலமாம்படி ஶிக்ஷித்தருள வேண்டும்

தாத்பர்யம்.— அந்யதாஜ்ஞான விபரீதஜ்ஞான ஹேதுக்களான ரஜோகுணதமோ குணங்களாலே மறைக்கப்பட்டு, ஸ்வரூப ஜ்ஞானமில்லாத அடியேன் பரமபுருஷார்த்தத்திற்குச் சரியான இச்சையில்லாதவனே யாகிலும், மெய்யான இச்சை யுடையவன் போல இந்தக்கபடமான ஸ்துதி வசநத்தைச் செய்தேன். என்வசநத்தைப்பார்த்தால் ஸர்வஜ்ஞனை நீயும் மெய்யென்றுப்ரமிக்கும்படியா யிருக்கின்றது. ஆனபோதிலும் இந்த ஸ்துதி வசநத்தையே ஒரு வ்யாஜமாக அவலம்பித்து ஆஶ்ரித தோஷத்தைப் பாராமல் தயாபர தந்திரனாகி அடிமைகொள்ளக்கடவ நீயே பாதாளத்தில் விழுந்த பூமியை ஆபத்தே ஹேதுவாக உத்தரித்தது போலக்கபட ஸ்துதி ஹேதுவான என் மனஸ்ஸைதீமனங்கெடுத்தாயென்கின்றபடியேகைங்கர்யத்திர்க்கு அநுகூலமாகும்படிஶிக்ஷித் தருளவேண்டும். ... ... (ருக)

அவதாரிகை.— இச்சையு மன்றிக்கே யிருக்க உக்தி மாத்ரத்தைக்கொண்டு இச்சையும் உண்டாக்கி ரக்ஷித்தருள வேண்டு மென்கின்றதென்னென்ன விட வொண்ணாத ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகின்றார். ...*

శ్లో॥ పితాత్వంమాతాత్వందయితతనయ స్త్వంప్రియసుహృత్
త్వమేవత్వంమిత్రంగురురసిగతిశ్చాసిజగతామ్।
త్వదీయ స్త్వద్భృత్య స్తవపరిజన స్త్వద్గతిరహం
ప్రపన్నశ్చైవంసత్యహమపితవైవాస్మిహిభరః॥

பிதாத்வம்மாதாத்வம்தயிததநயஸ்த்வம்ப்ரியஸுஹ்ருத்
த்வமேவத்வம்மித்ரம்குருரஸிகதிஶ்சாஸிஜகதாம்,
த்வதீயஸ்த்வத்ப்ருத்ய ஸ்தவபரிஜநஸ்த்வத்கதிரஹம்
ப்ரபன்னஶ்சைவம்ஸத்யஹமபிதவைவாஸ்மிஹிபரஃ.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
జగతాం	ஜகதாம்	இவ்வுபய விபூதிக்கும்
పితా	பிதா	ஹிதபரனை தந்தையும்
త్వమేవ	த்மேவ	நீயே

మాతా	மாதா	ப்ரியத்தையே வேண்டியிருக்கும் மாதா
త్వమేవ	த்வமேவ	நீயே
దయితతనయః	தயிததநய:	இஷ்டனாய், நரகத்தினின்றுரக்ஷிக்கும் புத்திரனும்
త్వమేవ	த்வமேவ	நீயே
ప్రియసుహృత్	ப்ரியஸுஹ்ருத்	ஸர்வகாலத்திலும் சுபத்தையேகோருகின்ற ஸுஹ்ருதுவும்
త్వమేవ	த்வமேவ	நீயே
మిత్రం	மித்ரம்	ஸகலமான ரஹஸ்யங்களும் சொல்லும்படியான மித்ரனும்
త్వమేవ	த்வமேவ	நீயே
గురుః	குரு:	நின்ற நிலைகளிலே ஹிதோபதேசம் பண்ணும் குருவும்
త్వమేవ	த்மேவ	நீயே
గతిశ్చ	கதிஶ்ச	ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும்
త్వమేవ	த்வமேவ	நீயே
అసి	அஸி	ஆகின்றாய்
అహం	அஹம்	அடியேன்
త్వదీయః	த்வதீய:	நினக்கே சேஷபூதன்
త్వద్భృత్యః	த்வத்ப்ருத்ய:	நினக்கு அதிசயத்தை விளைத்து ஸ்வரூபம்பெறும் ஸம்பந்தமுடையன்
తవపరిజనః	தவபரிஜந:	ஸர்வகைங்கர்யத்திற்கும் அர்ஹன்
త్వద్గతిః	த்வத்கதி:	நின்னையே ப்ராப்யமாக உடையவன்
ప్రపన్నశ్చ	ப்ரபன்னஶ்ச	ப்ராப்யம் பெறுகைக்கு நின்னையே உபாயமாக அத்யவஸித்தவன்
ఏవంసతి	ஏவம்ஸதி	இப்படி நீ ஸர்வவிதபந்துவாயும் நான் அநந்யகதியுமான பின்பு
అహమపి	அஹமபி	கபடஸ்துதியைச் செய்பவனாயினும் அடியேன்
తవైవహి	தவைவஹி	நினக்கேயன்றோ
భరః	பர:	ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்ரக்ஷிக்கத்தக்கவனாக
అస్మి	அஸ்மி	ஆகின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— இவ் வுபய விபூதிக்கும் ஹிதம் செய்கை யாலே பிதாவும் நீயே. ப்ரியத்தை வேண்டி யிருக்கையாலே மாதாவும் நீயே. நரகத்தையுந் தவிர்த்துக் கால விஶேஷத்தில் ரக்ஷிக்கையாலே அபிமத புத்ரனும் நீயே. ஸர்வகாலததிலும் சுபத்தையேவேண்டுகின்றஸுஹ்ருதுவும்நீயே. அர்ஜுனன் ஸுபத்ரையினுடைய ஸ்வயம்வரத்தை நினக்கு அறிவித்துப்பயன்பெற்றாப்போலே ஸகலமானரஹஸ்யங்களையும் சொல்லிக் கொள்ளும்படியான மித்ரனும்நீயே. அஜ்ஞாநங்களைக் கழித்துஜ்ஞானோபதேசம்பண்ணுகின்றகுருவும்நீயே. புருஷார்த்தங்களுக்கு உபாயமும் ஆகின்றாய். அடியேன்நினக்குச்சேஷபூதனும்,நினக்குப்போஷிக்கத்தக்கவனும், (அன்றிக்கே) நினக்கு அதிசயத்தைவிளைத்து ஸ்வரூபம் பெறும் ஸம்பந்தத்தையுடையவனும், நின்னுடைய ஸர்வ கைங்கர்யத்துக்கும் அர்ஹனையும் நீயே ப்ராப்யமென்றிருப்பவனும், ப்ராப்யமபெறுகைக்கும் நின்னையே உபாயமாக அத்யவஸித்தவனுமா யிருக்கின்றேன் இப்படி நீஸர்வவிதபந்துவுமாய் நான்வேறுகதியில்லாதவனுமான பின்பு கபடமான ஸ்துதிவசநத்தைச் செய்பவனாயினும் அடியேன் நினக்கே ஸர்வப்ராகாரத்தாலும் ரக்ஷிக்க வேண்டியவனாகின்றேன். (௬௰)

அவதாரிகை.— நீர்மஹாவம்ஶத்தி லவதரித்தவரன்றோ? ஓரவலம்பமுமில்லாதானைப்போல இங்ஙன்சொல்லுகின்றதென்னென்ன, இவ் வம்ஶத்தில் பிறந்தேனேயாயினும் பாபப்ரசுரனகையாலே ஸம்ஸாரத்தில் அழுந்துகின்றேன் எடுத்தருள வேண்டுமென்கின்றார். ... *

శ్లో॥ జనిత్వాహంవంశే మహతిజగతిఖ్యాతయశసాం
శుచీనాంయుక్తానాంగుణపురుషతత్త్వస్థితివిదామ్।
నిసర్గాదేవత్వచ్చరణకమలైకాంతమనసాం
అధోఽధఃపాపాత్మాశరణదనిమజ్జామితమసి॥

ஜனித்வாஹம்வம்சேமஹதிஜகதிக்யாதயசஸாம்
சுசீனாம்யுக்தானாம்குணபுருஷதத்வஸ்திவிதாம்,
நிஸர்க்காதேவத்வச்சரணகமலைகாந்தமனஸாம்
அதோதஃபாபாத்மாசரணதநிமஜ்ஜாமிதமஸி.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
జగతి	ஜகதி	சதுஸ்ஸாகரபர்யந்தமானபூமியிலே
ఖ్యాతయశసాం	க்யாதயசஸாம்	ப்ரஸித்தமான புகழை யுடையார்களாய்
శుచీనాం	ஶுசீநாம்	எம்பெருமானையொழிந்தவேறுவிஷயங்களில்போக்யதாகந்தரஹிதராய்
యుక్తానాం	யுக்தாநாம்	நின்னோடு நித்யயோகத்தை அபேக்ஷிப்பவர்களாய்

గుణపురుషత్వస్థితివిదాం	குணபுருஷத்வஸ்திதிவிதாம்	சிதசிதீஶ்வரர்களுடையஸ்ரூபஸ்வபாவஸம்பந்தங்களை அறிந்தவர்களாய்
నిసర్గాదేవ	நிஸர்காதேவ	ஸ்வபாவமாகவேஜநித்தது முதலாக

(త్వచ్చరణకమలైకాంతమనసాం)

(தவச்சரணகமலைகாந்தமநஸாம்)

త్వచ్చరణకమల	த்வச்சரணகமல-	நின்னுடையசரணாரவிந்தங்களிலே
ఏకాంత	ஏகாந்த	நிலைநின்ற
మనసాం	மநஸாம்	மனத்தை யுடையார்களுமானமஹாத்மாக்களுடைய
మహతి	மஹதி	ஸர்வோத்தமமான
వంశే	வம்ஶே	திருவம்ஶத்திலே
జనిత్వా	ஜநித்வா	ஜநித்து
పాపాత్మా	பாபாத்மா	பாபமே ஒருவடிவு கொண்டாப்போலேயிருக்கின்றஅடியேன்
శరణద	சரணத	ஓமோக்ஷோபாயப்ரதனான ஸ்வாமியே
తమసి	தமஸி	ப்ரக்ருதியிலே
అధోధః	அதோதஃ	நீ எடுக்கநினைத்தாலும் கைக்கெட்டாதபடி ஆழத்தில்
నిమజ్జామి	நிமஜ்ஜாமி	அமிழாநிற்கின்றேன் இன்னமும்தரை கண்டிலேன்

தாத்பர்யம்.— சதுஸ்ஸாகரபர்யந்தமான பூமியெங்கும் ப்ரஸித்தமான புகழையுடையார்களாய், நின்னையொழிந்த வேறு விஷயங்களில் போக்யதாகந்த ரஹிதர்களாய், நின்னோடு நித்யயோகத்தை அபேக்ஷிப்பவர்களாய், சிதசிதீஶ்வரர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸம்பந்தங்களை அறிந்தவர்களாய், ப்ரஜைஜநித்தபோதே தாய்முலையிலே வாய்வைக்கு மாபோலே ஜந்மாதியாக நின்னுடைய சரண கமலங்களில் நிலைநின்ற மநஸ்ஸையுடையார்க ளாயுமுள்ள மஹாத்மாக்களுடைய திருவம்சத்தில்ஜநித்துப்பாபமே ஒருவடிவுக்கொண்டாப்போலிருக்கின்ற அடியேன் ஓமோக்ஷோபாய ப்ரதனான ஸ்வாமியே! ப்ரகிருதியிலே நீஎடுக்கநினைத்தாலும் கைக்கெட்டாத ஆழத்தில் அமிழாநின்றேன் இன்னமும் தரைகண்டிலேன். ... ... (சுக)

அவதாரிகை.— இவ்வம்சத்தில் ஜந்மத்தையும் அஸத்தாக்க வல்ல பாபமுமக்கேதென்னபாபாத்மாவென்கிறத்தைப்பறக்கப்பேசுகின்றார்.

శ్లో॥ అమర్యాదః క్షుద్రశ్చలమతిరసూయాప్రసవభూః
కృతఘ్నో దుర్మానీ స్మరపరవశో వంచనపరః।
నృశంసః పాపిష్ఠః కథమహమితో దుఃఖజలధేః
అపారాదుత్తీర్ణస్తవ పరిచరేయం చరణయోః॥

அமர்யாதஃ க்ஷுத்ரஶ்சலமதிரஸூயாப்ரஸவபூஃ
க்ருதக்நோ துர்மாநீ ஸ்மரபரவஶோ வஞ்சநபரஃ,
ந்ருசம்ஸஃ பாபிஷ்டஃ கதமஹமிதோ துஃகஜலதேஃ
அபாராதுத்தீர்ணஸ்தவ பரிசரேயம் சரணயோஃ.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
అమర్యాదః	அமர்யாதஃ	வேதமர்யாதையைத் தவிர்ந்தவனையும்
క్షుద్రః	க்ஷுத்ரஃ	நீசவிஷயங்களில் அதிசபலனையும்
చలమతిః	சலமதிஃ	வேத ப்ரதிபாத்ய விஷயமே உத்தேஶ்யமென்று ஒருஜ்ஞாநாதிகன் சொல்லும் ஹிதவசநத்தில்நிலைக்காத புத்தியையுடையனையும்
అసూయాప్రసవభూః	அஸூயாப்ரஸவபூஃ	பரகுணங்களிலே தோஷத்தை உண்டாக்கும் அஸூயைக்கு உத்பத்திஸ்தாநமாயும்
కృతఘ్నః	க்ருதக்நஃ	உபகரித்த விஷயத்திலே அபகாரத்தைப்பண்ணுமவனும்
దుర్మానీ	துர்மாநீ	இப்படிநிக்ருஷ்டனயிருக்கச்செய்தேயும் ஸர்வோத் க்ர்ஷ்டருக்குமேற்பட்டவனகத் தன்னை நினைத்து ஈஶ்வரோஹமென்றிருப்பவனும்
స్మరపరవశః	ஸ்மரபரவஶஃ	விஷயப்ராவண்ய ஹேதுவான காமனுக்குப்பரதந்த்ரனையும், பகவத்ப்ராவண்யஹேதுவானுரைத்தாழநினைத்து அநர்த்தப்பட்டவனும்
వంచనపరః	வஞ்சநபரஃ	சூதனய்வஞ்சிப்பவனும்
నృశంసః	ந்ருஶம்ஸஃ	விஶ்வஸித் திருப்பாரிடத்திலும் க்ரூரனயிருப்பவனும்
పాపిష్ఠః	பாபிஷ்டஃ	பாபத்தில் நிலை நின்றவனுமான
అహం	அஹம்	அடியேன்
అపారాత్	அபாராத்	கரைகாணவொண்ணுததான

ఇతః	இதঃ	இந்த
దుఃఖజలధేః	து:கஜலதே:	துக்கஸாகரத்தினின்றும்
కథం	கதம்	எப்படி
ఉత్తీర్ణః	உத்தீர்ண	கரையேறினவனாகி
తవ	தவ	நின்னுடைய
చరణయోః	சரணயோ:	திருவடிகளில்
పరిచరేయమ్	பரிசரேயம்	கைங்கர்யம்பண்ணப்போகின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— வேதத்திலும் ஸ்மிருதியிலும் சொல்லியிருக்கின்ற மர்யாதையைத் தவிர்ந்தவனும், நீச விஷயங்களில் சபலனும், சாஸ்திரங்களாலும் ஜ்ஞானதிகராலும் உபதேசிக்கப் பட்ட பொருள்களில் நிலைக்காத புத்தியுடையவனும், பெரியோர்களிடத்தில் குணத்தைக்கண்டு தோஷமாகச் சொல்லும் அஸூயைக்கு உத்பத்தி ஸ்தானமாயும், இதரர்களாலும் நின்னாலும் செய்ததா யிருக்கின்ற உபகாரங்களைமறந்து அபகாரம் பண்ணுகின்றவனும், எல்லாவற்றிலும் தாழ்ந்தவனானநான் எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தவன் என்று எண்ணுகின்ற துர்மானியும், காமமோஹிதனும், பொருளாசையாலே அயலாரை வஞ்சிப்பது போல ஸர்வஜ்ஞனைநின்னையும் வஞ்சனைசெய்ய எண்ணுகிறவனும், நம்பினவர்களிடத்திலும் கொடியனும், பாபத்தில் நிலை நின்றவனுமான அடியேன் கரைகாண வொண்ணாததாய்க்காமக்ரோத லோபமோஹமத மாச்சர்யங்களாகிய அலைகளாலேபயங்கரமாயுள்ள இந்தத்துஃக்கஸாகரத்தினின்றும் கரையேறிப் பரம போக்யமான உன்திருவடிகளில் உன்கருணையன்றி யெப்படி கைங்கர்யம் பண்ணப் போகின்றேன். ... (௯௨)

அவதாரிகை.— புத்தி பூர்வகமாகப் பண்ணின அபராதங்களைப் பொறுக்கப் போமோ வென்னக்காகாபராதத்தையும் சிசுபாலாபராதத்தையும் பொறுத்தருளின நினக்குப் பொறுக்க முடியாத துண்டோ வென்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ రఘువర యదభూస్త్వం తాదృశో వాయసస్య
ప్రణత ఇతి దయాళుర్యచ్చ చైద్యస్య కృష్ణ।
ప్రతిభవమపరాద్ధుర్ముగ్ధ సాయుజ్యదోభూః
వద కిమపదమాగస్తస్య తే స్తి క్షమాయాః॥

ரகுவர யதபூஸ்த்வம்தாத்ருசோவாயஸஸ்ய
ப்ரணதஇதிதயாளுர்யச்சசைத்யஸ்யக்ருஷ்ண,
ப்ரதிபவமபராத்துர்ம்முக்தஸாயுஜ்யதோபூ:
வதகிமபதமாகஸ்தஸ்யதேஸ்திக்ஷமாயா:.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
రఘువర	ரகுவர	சரணாகதரக்ஷணம்பண்ணிப் போந்த ரகுகுலத்தாருள்உத்தமனான ஸ்ரீராமா
తాదృశః	தாத்ருஶ:	அப்படிமஹாபராதியான
వాయసస్య	வாயஸஸ்ய	காகாஸுரன்விஷயத்தில்
ప్రణత ఇతి	ப்ரணதஇதி	விழுந்தவனைச் சரண மடைந்தானென்று பாவித்து
దయాళుః	தயாளு:	தயாளுவாக
అభూరితియత్	அபூரிதியத்	ஆனாய் என்பதுயாதொன்றோ
కృష్ణ	க்ருஷ்ண	ஓஸ்ரீக்ருஷ்ணா
ప్రతిభవం	ப்ரதிபவம்	ஜன்மந்தோறும்
అపరాద్ధుః	அபராத்து:	அபராதியாய்நின்ற
చైద్యస్య	சைத்யஸ்ய	ஶிஶுபாலனுக்கு
సాయుజ్యదః	ஸாயுஜ்யத:	ஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுத்தருளினவனாக
అభూరితియత్	அபூரிதியத்	ஆனாய் என்பது யாதொன்றோ
ముగ్ధ	முக்த	க்ஷமாகுணத்தாலே ஆஶ்ரிதாபராதங்களை அறியாதவன்போலிருப்பவனே
తస్య	தஸ்ய	அப்படிப்பட்ட
తే	தே	நின்னுடைய
క్షమాయాః	க்ஷமாயா:	பொறுமைக்கு
అపదం	அபதம்	இலக்காகாத
ఆగః	ஆக:	அபராதமானது
కిమస్తి	கிமஸ்தி	என்னவிருக்கின்றது
వద	வத	அருளிச்செய்யவேண்டும்

தாத்பர்யம்.— சரணாகத ரக்ஷணம் பண்ணிப் போந்த ரகு குலத்தாருள் உத்தமனான ஸ்ரீ ராமா! அப்படி மஹாபராதியாகி ப்ரஹ்மாஸ்திரத்திற்குப் பயந்து மூன்று லோகத்திலும் ஓடி வேறு கதியில்லாதவனாகித் திருமுன்பே வந்து விழுந்தகாகாசுரனை ச்சரண மடைந்தானென்று பாவித்துப் பரமதயையினாலே ரக்ஷித்தருளினையன்றோ? இந்தக்காகாசுரனிலும் கொடியனாய் ஜன்மந்தோறும் அபராதியான சிசுபாலனுக்கும் ஜன்மந்தோறும் ஆஶ்ரயித்தார் பெறும்பேறான ஸாயுஜ்யத்தையே

ஸ்ரீக்ருஷ்ணவதாரத்தில் கொடுத்தருளினாய், க்ஷமையினாலே தாஸர்களுடைய அபராதங்களை அறியாதவன்போ லிருப்பவனே! அப்படி க்ஷமாநிதியான உன்பொறுமைக்கு விஷயமாகாத அபராத மிருக்கின்றதோ? ஸர்வஜ்ஞனான நினக்கு மறுமாற்ற மில்லை க்ஷமைக்கு விஷயமாக்கியருளவேண்டும். ... ... (௯௩)

அவதாரிகை.— ஸ்வதந்த்ரரான நாம் சிலர்திறத்தில் ஒன்றைச் செய்தோமென்றால் இதுவே மர்யாதையாகக்கடவதோவென்ன, கடல்கரையிலே ஆஶ்ரித ஸாமான்யத்திலே நீ பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை யென்னையொருவனை யொழியவோ வென்கின்றார். ... ... ❋

శ్లో॥ నను ప్రపన్నస్సకృ దేవనాథ
తవాహమస్మీతి చ యాచమానః।
తవానుకంప్యస్స్మరతః ప్రతిజ్ఞాం
మదేకవర్జంకిమిదం వ్రతం తే॥

நநுப்ரபந்நஸ்ஸக்ருதேவநாத
தவாஹமஸ்மீதிசயாசமாநஃ,
தவாநுகம்ப்யஃஸ்மரதஃப்ரதிஜ்ஞாம்
மதேகவர்ஜ்ஜம்கிமிதம்வ்ரதந்தே.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
సకృ దేవ	ஸக்ருதேவ	ஒருதரமே
ప్రపన్నః	ப்ரபந்நஃ	ப்ரபத்தியைப்பண்ணினவனாய்
నను నాథ	நநுநாத	ஓநிருபாதிகசேஷியானஸ்ரீயப்பதியே
తవ	தவ	நினக்கேசேஷபூதனாக
అస్మీతి	அஸ்மீதி	ஆகின்றேனென்று
యాచమానశ్చ	யாசமாநஶ்ச	ப்ரார்த்தியாநிற்பவனுமான
అహం	அஹம்	அடியேன்
ప్రతిజ్ఞాం	ப்ரதிஜ்ஞாம்	தென்கடற்கரையில் ராமாவதாரத்தில் செய்தருளியிருக்கிறப்ரதிஜ்ஞையை
స్మరతః	ஸ்மரதஃ	ஸ்மரியாநின்ற
తవ	தவ	நினக்கு
అనుకంప్యః	அநுகம்ப்யஃ	அநுக்ரஹபாத்ரமாகத்தக்கவன்
తే	தே	ஸர்வபூதஸமனும் ஸத்யஸங்கற்பனுமான நின்னுடைய

ఇదం	இதம்	இந்த
వ్రతం	வ்ரதம்	ஸர்வரக்ஷணஸங்கற்பமானது
మదేకవర్జం (కిం	மதேகவர்ஜம் (கிம்	அடியேனொருவனை யொழிந்திருக்குமோ? இன்னானையொழிய என்று விசேஷித்தால லன்றோ அடியேனிழக்கவேண்டுவது

தாத்பர்யம்.— ஓநிருபாதிக சேஷியான ஸ்ரீயப்பதியே! ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தில் தென்கடற்கரையில் (என்னைச் சரணமடைந்த சகலபிராணிகளுக்கும் அபயப்ரதானம் பண்ணுகின்றேன், இது என்விரதம்) என்று எல்லாரு மறியச் செய்திருக்கிற ப்ரதிஜ்ஞையை ஸத்ய ஸங்கற்பனான நீ நினைத்து ஒருதிறம் நின்னைச் சரணமடைந்து, நினக்கே நித்யகிங்கரனாகின்றேனென்று யாசிக்கின்ற அடியேனிடத்தில் தயை பண்ணவேண்டும், என் ஒருவனைத்தவிர மற்ற ப்ராணிகளுக்காகவா அன்று நீ அபயப்ரதான விரதத்தை ப்ரதிஜ்ஞை செய்தது. ... (௯௪)

அவதாரிகை.— நீ (ராமோத்விர்நாபிபாஷதே) என் கிரஸங்கற்பத்தை த்தவிர்ந்தாயேயாகிலும், ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளோடு, வித்யையாலும், ஜன்மத்தாலும் உண்டான ஸம்பந்தத்தையே பார்த்தருளி யென்னுடைய நன்மை தீமைகளைப் பாராதே விஷயீகரிக்கவேண்டுமென்ன, அதுக்குக்கண்ணழிவு இல்லாமையாலே அப்படியேசெய்கின்றேமென்று ஸர்வேஶ்வரன் அநுமதிபண்ண, தாம் அநுமதி பெற்றாராய் ஸ்தோத்திரத்தைத் தலைக்கட்டுகின்றார். ... ... ❋

శ్లో॥ అకృత్రిమత్వచ్చరణారవింద
ప్రేమప్రకర్షావధిమాత్మవంతమ్॥
పితామహంనాథమునింవిలోక్య
ప్రసీదమద్వృత్తమచింతయిత్వా॥

அக்ருத்ரிமத்வச்சரணாரவிந்த
ப்ரேமப்ரகர்ஷாவதிமாத்மவந்தம்,
பிதாமஹம்நாதமுனிம்விலோக்ய
ப்ரஸீதமத்வ்ருத்தமசிந்தயித்வா-

பதம். ப்ரதிபதம்.

(అకృత్రిమత్వచ్చరణారవిందప్రేమప్రకర్షావధిం)
(அகிர்த்திரிமத்வச்சரணாரவிந்தப்ரேமப்ரகாஷாவதிம்)

అకృత్రిమ	அகிர்த்ரிம	ஸ்பாவஸித்தமாயுள்ள
త్వచ్చరణార (విన్దప్రేమ	த்வச்சரணார (விந்தப்ரேம	நினது போக்யமான சரணாரவிந்த பக்தியினுடைய
ప్రకర్ష	ப்ரகர்ஷ	அதிசயத்திற்கு
అవధిం	அவதிம்	எல்லை நிலமாயிருப்பவரும்
ఆత్మవంతం	ஆத்மவந்தம்	ஆத்மயாதாத்மய ஜ்ஞாந முடையவரும்
పితామహం	பிதாமஹம்	வித்யையாலும்ஜந்மத்தாலும் அடியேனுக்குப்பாட்டனருமான
నాథమునిం	நாதமுநிம்	ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளை
విలోక్య	விலோக்ய	கடாக்ஷித்து
మద్వృత్తం	மத்வ்ருத்தம்	அடியேனதுசரித்திரத்தை
అచిన్తయిత్వా	அசிந்தயித்வா	எண்ணாமல்
ప్రసీద	ப்ரஸீத	ப்ரஸன்னனாகி அபராதங்களைப் பொறுத்தருள வேண்டும்

தாத்பர்யம்.— ஓ ஸ்ரீயப்பதியே! ஆஶ்ரிதருக்கு இழியுந்துறையாய்ப்போக்யமுமான நின்சரணாரவிந்தங்களில் ஸ்வாபாவிகமான பக்திவிசேஷத்தையுடையாரும், ஆத்மயாதாத்மய ஜ்ஞாநமுடையவரும், மநத்தைஜயித்தவரும், அடியேனுக்கு வித்தையாலும் ஜன்மத்தாலும் பாட்டனருமான ஸ்ரீரங்கநாதமுநிகளென்று திருநாமம்பெற்ற ஸ்ரீமந்நாதமுநிகளைப்பார்த்து அடியேனுடைய சரித்திரங்களைமனத்தில் எண்ணாமல் அடியேனுக்கு நீ ப்ரஸன்னனாகி அபராதங்களைப் பொறுத் தருளவேண்டும். ... ... (௬௫)

శ్లో॥ యత్పదాంభోరుహధ్యానవిధ్వస్తాశేషకల్మషః।
వస్తుతాముపయాతోహంయామునేయంనమామితమ్॥

யத்பதாம்போருஹத்யானவித்வஸ்தாசேஷகல்மஷ:,
வஸ்துதாமுபயாதோஹம்யாமுநேயம்நமாமிதம்.

தாத்பர்யம்.—எந்தமஹாநுபாவருடையதாமரைமலர்போலப்போக்யமான திருவடிகளை த்யாநித்து அதனாலே ஸகலபாபங்களும் போகப்பெற்று ஆத்மயாதாத்மிய ஜ்ஞாநத்தினாலே ஸத்தையைப்பெற்றேனோ அப்படிப்பட்ட யமுனைத்துறைவர் என்கின்ற ஸ்ரீ ஆளவந்தாரைத்தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன், ... *

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளேஶரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார்ஸ்தோத்ர வ்யாக்யாநத்தில்
ஸ்ரீபெரியவாச்சான் பிள்ளை உதாஹரித்தருளிய
ப்ரமாண வசநங்களின் ஸங்கிரஹம்.

க.— (நம:) அஹமபிநமமபகவத ஏவாஹமஸ்மி, (ஜ்ஞாந) தத்ஜ்ஞாந மஜ்ஞாந மதோந்யதுக்தம், வித்யாந்யா சில்ப நைபுணம், (வைராக்ய) வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை, (முநயே) நவிவேதாத்தமநோகாத்ரம் பஶ்யந்நபிநத்ர்ஷ்டவான், (பக்தி) ஸ்நேஹபூர்வமநுத்யாநம் பக்திரித்யபிதீயதே. ... ... க

உ.— (தத்வஜ்ஞாந)ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம் ஏவம் யோவேத்திதத்வத:-த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதிஸோர்ஜுந॥ தஸ்யதீரா: பரிஜாநந்தி யோநிம் - யத்விநாபாதம் த்வாஞ்ச சத்துருக்நஞ்சாபிமாநத பவேன்மமஸுகம்கிஞ்சித்ப ஸ்மஸாத்குருதாம்சிகீ. *

ந.— (பூயோநம:) புநஶ்சநம:- நமோநமஸ்தே. (அச்யுத) ஆர்ந்த புகழச்சுதன்- நமன்றமர்க்கரு நஞ்சினையச்சுதன்றன்னை. ... *

ச.— (ய:) ஸஹோவாசவ்யாஸ: பாராசர்ய:. (சித்) பராசர:.— பர:- ஆத்மாசுத்தோ க்ஷரஶ்ஶாந்தோ நிர்க்குண: ப்ரக்ருதே: பர:- ப்ரவிர்த்யபசயௌநாஸ்யஏகஸ்யாகிலஜந்துஷு. (அசித்)விகாரஜநநீமஜ்ஞாமி த்யுபநிஷத் - பராசர:— த்ரிகுணம் தத்ஜகத்யோநிரநாதி ப்ரபவாப்யயம்! அக்ஷயமித்யாதி (ஈஶ்வர:) பராசர:— பரமாத்மாச ஸர்வேஷாமாதார: பரமேஶ்வர:! விஷ்ணுநாமா ஸவேதேஷு வேதாநதேஷுசகீயதே॥ பர:பராணாம் பரம: பரமாத்மாத்ம ஸம்ஸ்தித: । ரூபவர்ணாதி நிர்தேஶவிசேஷண விவர்ஜித:॥ ஸர்வத்ராஸௌ ஸமஸ்தஞ்சவஸத்யத்ரேதி வையத: । ததஸ்ஸவாஸுதேவேதி வித்வத்பி:பரிபட்யதே॥ இத்யாதி. (தத்ஸ்வபாவ) பராசர:— ப்ரதாநஞ்சபு மாஞ்சைவ ஸர்வபூதாத்மபூதயா । விஷ்ணுசக்த்யாமஹாபுத்தே வ்ருத்தௌஸம்ஶ்ரயதர்மிணௌ॥ இத்யாதி. (அபவர்க்க) பராசர:— யோகிநாமம்ருதம் ஸ்தாநம் ஸ்வாத்ம ஸந்தோஷகாரிணாம் । ததஸ்ய த்ரிவிதஸ்யாபி துக்கஜாதஸ்ய என்றுதுடங்கி- நிரஸ்தாதிசயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா! பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்தி: ஏகாந்தாத்யந்திகீமதா॥ இத்யாதி.... ... ... *

சா.— (அரவிந்தவிலோசநஸ்ய) ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ - தன்பால் பணிந்தவென்பால் எம்பிரான் தடங்கண்கள் - தாமரைக் கண்ணனே விண்ணோர் பரவுந்தலை மகனே. ... ... ❋

எ.— (யஸ்ய) யதாரத்நாநிஜலதேரஸங்க்யேயாநிபுத்ரக| ததாகுணஹ்யநந்தஸ்யா ப்யஸங்க்யேயா மஹாத்மநஃ. ... ... ❋

அ.— (தே) யதோவாசோநிவர்த்தந்தே| தத்விப்ராஸோவிபந்யவஃ. ❋

கூ.— (அப்ஜநேத்ர) அவலோகநதாநேநபூயோமாம்பரிபாலய। உன் தாமரைக் கண்களால் நோக்காய் - செந்தாமரைக் கண்ணொடும் மறப்பற வென்னுள்ளே மன்னினன். ... ... ❋

க0.— (நாவேக்ஷஸேயதி) ததைக்ஷ தப ஹஸ்பாம் ப்ராஜாயேயேதி. (பவிதுமேவநாலம்) கோஹ்யேவாந்யாத்கஃப்ராண்யாத்'நததஸ்தி விநாயத்ஸ்யாத்மயாபூதஞ் சராசரம்.... ... ... ❋

கக.— (நாராயண)நாராயணோ ஜகத்ஸர்வம் ஸர்ககாலே ப்ராஜாயதே| பராதபிபரஶ்சாஸௌ தஸ்மாந் நாஸ்திபராத்பரஃ- ஏதத்ஜ்ஞாநம்பரம்தாநம் யோகஶ்சைவ பரஸ்ததா| பரஸ்பரவிருத்தார்த்தைஃ கிமந்யைஶ்ஶாஸ்த்ரவிஸ்தரைஃ- நாராயணஃ பரஞ்ஜ்யோதி ஸ்தத்வம் நாராயணஃபரஃ- ஆலோட்ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்யச புநஃபுநஃ। இதமேகம்ஸுநிஷ்பந்நம்த்யேயோ நாராயணஸ்ஸதா॥ ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்ய முத்ருத்ய புஜமுச்யதே| வேத ஶாஸ்திராத் பரம்நா ஸ்திநதைவம் கேசவாத்பரம் ॥ தத்வம்ஜிஜ்ஞாஸமாநாநாம் ஹேதுபிஸ்ஸர்வதோமுகைஃ। தத்வமேகோமஹாயோகீ ஹரிர் நாராயண ஸ்மிருதஃ ॥ (நம்ருஷ்யதிவைதிகஃகஃ) யஃ புத்ரஃ பிதரம் த்வேஷ்டிதம் வித்த்யாதந்ய ரேதஸம்। யோ விஷ்ணும் ஸததம்த்வேஷ்டி தம்வித்யாதந்த்யரேதஸம்॥ விஷ்ணுபக்திவிஹீநோயஸ் ஸர்வ ஶாஸ்த்ரார்த்தவேத்யபி| ப்ராஹ்மண்யம் தஸ்யநபவேத்தஸ்யோத்பத்திர் நிரூப்யதாம். (மஹிமார்ணவ விப்ருஷஃ) ஸப்ரஹ்மாஸஶிவஸ்ஸேந்த்ரஃ- ஏகஏவஜகத்ஸ்வாமீ சக்திமாநச்யுதஃ ப்ரபுஃ ததம்ஶாஶ்ஶக்திமந்தோந்யேப்ராம்ஹேஶாநாதயஸ்ஸுராஃ. ... ... ❋

கஉ — (ஸ்ரீயஃ) ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூதாநாம் - அஸ்யேஶாநாஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ - (பரமஸத்வஸமாஶ்ரயஃ) மஹான் ப்ரபுர்வை புருஷஸ் ஸத்வஸ்யைஷ ப்ரவர்த்தகஃ! ஆதித்ய வர்ணம் தமஸஃ பரஸ்தாத், ஹிரண்யகர்ப்போரஜஸாதமஸாசாபிசங்கரஃ| ஸத்வே

கசா நஸர்வகோ விஷ்ணுஸ் ஸர்வாத்மாஸதஸந்மயஃ ॥ (புண்டரீகநயநஃ) தஸ்யயதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ, தாயாபணி க்கின்ற தண்டாமரைக் கண்ணு (புருஷோத்தமஃ) யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோஹ மக்ஷராதபி சோத்தமஃ। அதோஸ்மிலோகே வேதேசப்ரதிதஃ புருஷோத்தமஃ॥ (கஸ்யாயுதாயுத) பாதோஸ்ய விஶ்வாபூதாநி - யஸ்யாயுதாயுதாம்சாம்சே விஶ்வஶக்தி ரியம் ஸ்திதா! மேரோரிவாணுர்யஸ்யைதத்ப்ரம்மாண்ட மகிலம்முநே| மயிஸர்வமிதம் ப்ரோதம்ஸூத்ரேமணிகணாஇவ॥ ... ❋

கங.— (வேதாபஹார) ததோஹ்ருதேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மா ணம்கச்மலோவிசத் । ததோவசநமீசாநம்ப்ர்ஹ்மாவேதைர்விநாக்ருதஃ ॥ ப்ரஹ்மா ॥ வேதாமே பரமம்சக்ஷுஃ வேதாமேபரமம் தநம்| வேதாமேபரமம்தாமவேதாமேப்ரஹ்மசோத்தமம்- ததோவேதாஹ்ருதாஸ்ஸர்வே தாநவாப்யாம்பலார்திதாஃ। அந்தகாராஇமேஜாதா லோகா வேதைர்விவர்ஜிதாஃ ॥ வேதாத்ருதேஹிகிம்குர்யாம் லோகாந்வைஸ்ர்ஷ்டுமுத்யதஃ। அஹோபத மஹத்துக்கம்வேதநாசநஜம்மம। ப்ராப்தம்துநோதிஹ்ருதயம்தீவ்ரஶோகாமய ஸ்த்வயம்। கோஹி ஶோகார்ணவே மக்நம் மாமிஹாத்ய ஸமுத்தரேத்। ஏதஸ்மிந்நந்தரேராஜன் தேவோஹயஶிரோதரஃ| ஜக்ராஹவேதாநகிலான் ரஸாதலகதாந்ஹரிஃ| ப்ராதாச்சப்ராஹமணேராஜந்ததஸ்ஸவாம்ப்ரகிருதிம்யயௌ॥ ததஸ்தயோர்வதேநாஶுவேதாபஹரணேநச। சோகாபநயநம்சக்ரே ப்ரஹ்மணஃ புருஷோத்தமஃ- இத்யாதி. (குருபாதக) ஸ்ரீமாத்ஸ்யேதேவீம் ப்ரதி - ருத்ரஃ - ததஃக்ரோதபரீதேநஸம் ரக்தநயநேநச। வாமாங்குஷ்டநகாக்ரேணசிந்நம்தஸ்யஶிரோமயா॥ ப்ரஹ்மா ॥ யஸ்மாதநபராதஸ்ய சிரஶ்சிந்நம்த்வயாமம। தஸமாச்சாபஸமாவிஷ்டஃ கபாலீத்வம் பவிஷ்யஸி। ப்ராஹ்மஹாகுபிதோபூத்வா சரந்தீர்த்தாநி பூதலே। ததோஹம் கதவான்தேவிஹிமவந்தம்சிலோச்சயம் ॥ தத்ரநாராயணஶ்ரீமாந்மயாபிக்ஷாம் ப்ரயாசிதஃ। ததஸ்தேநஸ்வகம்பார்ச்வம் நகாக்ரேணவிதாரிதம் மஹதீஸ்ரவதீதாரா தஸ்யரக்தஸ்ய நிஸ்ருதா। விஷ்ணுப்ரஸாதாத்ஸுஶ்ரோணி கபாலந்தத்ஸஹஸ்ரதா। ஸ்புடிதம் பஹுதாயாதம் ஸ்வப்நலப்தம்தநம்யதா- இத்யாதி. ததஸ்ஸஶங்கரோதேவஸ்த்வந்தகைராகுலீக்ருதஃ। ஜகாமஶரணம்தேவம் வாஸுதேவமஜம் விபும்। ததஸ்ஸபகவான் விஷ்ணு ஸ்ஸ்ருஷ்டவான்

சுஷ்கரேவதீம் | ஸாபபௌ ஸகலம் தேஷா மந்தகாநாமஸ்ருக்
க்ஷணாத். (மஹிஷ்டடலப்ரதாநே:) யுககோடிஸஹஸ்ராணி
விஷ்ணுமாராத்யபத்மபூ: | புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் ப்ரா
ப்தவாநிதிஶுஶ்ரும || ப்ரஹ்மாதயஸ்ஸுரா ஸர்வே விஷ்
ணுமாராத்யதேபுரா. ஸ்வம்ஸ்வம்பத மநுப்ராப்தா: கேசவஸ்ய
ப்ரஸாதத: | ஏவமேஷாம்ஸுராணாஞ்சாஸுராணாஞ்சாபிஸர்
வஶ: || பயாபயங்கர: கிருஷ்ண: ஸர்வ லோகேஶ்வர: ப்ரபு:.
(கஸ்யபாதோதகேநஸசிவ:) த்ரவீபூதஸ்ததாதர்மோ ஹரிபக்
த்யாமஹாமுநே | க்ரஹீத்வா தர்மபாநீயம் பாதம்நாதஸ்ய துஷ்
டயே| க்ஷாளிதம் பரயாபக்த்யாபாத்யார்க்யாதிபிரர்சிதம் | ததம்
புபதிதம்த்ருஷ்ட்வா ததாரசிரஸாஹர: | பாவநார்த்தம்ஜடாமத்
யேயோக்யோஸ்மீத்யவதாரணாத் | வர்ஷாயுதாயுதபஹூந்நமு
மோசததாஹர: || நலந்திகழ்சடையான்முடிக்கொன்றைமலரும்
நாரணன்பாதத்துழாயுங்கலந்திழிபுனல். ... ... *

கச.— (கஸ்யோதரே) ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்| தமஏகிபவதி
ப்ரஹ்மாதிஷு ப்ரலீநேஷு நஷ்டே லோகே சராசரே | ஆபூ
தஸம்ப்லவேப்ராப்தே ப்ரலீநேப்ரகிருதௌமஹாந் | ஏகஸ்தி
ஷ்டதிவிஶ்வாத்மா ஸதுநாராயண:ப்ரபு:. (கோரக்ஷதி) ஈஹி
பாலநஸாமர்த்ய மிருதேஶ்ர்வேஶ்வரம்ஹரிம் | நஸம்பதாம்ஸ
மாஹாரே விபதாம்விநிவர்த்தநே | ஸமர்த்தோத்ருஶ்யதேகஶ்
சித்தம்விநாபுருஷோத்தமம். (அஜநிஷ்டசகஸ்யநாபே:) மஹா
பாரதே மார்க்கண்டேயஸமாக்யாநே | ஸ்ருஜதஸ்தஸ்ய தேவ
ஸ்யபத்மம்ஸூர்யஸமப்ரபம் | நாப்யாம்விநி ஸ்ருதம்தஸ்ய தத்
ரோத்பந்ந: பிதாமஹ:— ஸுபர்ண வைகுண்டஸம்வாதே.—
யத்தத்பத்மமபூத்பூர்வம் தத்ர ப்ரஹ்மாவ்யஜாயத| ப்ரஹ்மண
ஶ்சாபி ஸம்பூதஶ்ஶிவ இத்யவதார்யதாம்|| சிவாத்ஸ்கந்தஸ்ஸம்
பபூவ ஏதத்ஸ்ருஷ்டி சதுஷ்டயம். ... ... *

கரு.— (ரூப) ஹிரண்மய: புருஷோத்ருஶ்யதே | தஸ்யயதாக ப்யா
ஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ| நபூதஸங்கஸம்ஸ்தாநோதேஹோ
ஸ்யபாமாத்மந:| நதஸ்யப்ராகிருதாமூர்த்திர்மாம்ஸமேதோஸ்தி
ஸம்பவா இத்யாதி (பாமஸத்வஸமாஶ்ரய:க:) க்ஷயந்த மஸ்
யரஜஸ:பராகே-தமஸ:பரஸ்தாத்-ஸ்வஸத்தாதாரகம் ஸத்வம்மி
ஶ்ரஸத்வாத்விலக்ஷணம்— (ஸாத்விகதயாப்ரபலே:) ஸம்கீர்ண
ஸ்தாமஸாஶ்சைவராஜஸா ஸ்ஸாத்விகாஸ்ததா | கல்பாஶ்சதுர்

விதா:ப்ரோக்தா:ப்ர்ஹ்மணோதிவஸாத்யயே|| யஸ்மின்கல்பேது
யத்ப்ரோக்தம் புராணம்ப்ர்ஹ்மணாபுரா| தஸ்யதஸ்யதுமாஹாத்
மியம் தத்ஸ்வரூபேணவர்ண்யதே|| அக்நேஶ்ஶிவஸ்யமாஹாத்மி
யம் தாமஸேஷுப்ரகீர்த்யதே| ராஜஸேஷுசமாஹாத்ம்ய மதி
கம்ப்ரஹ்மணோவிது:|| ஸம்கீர்ணேஷுஸரஸ்வத்யா:பித்ரூணாம்
சநிகத்யதே | ஸாத்விகேஷ்வதகல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதிகம்
ஹரே: || தேஷ்வேவயோகஸம்ஸித்தா கமிஷ்யந்திபராங்கதிம்.
(ஆஸுரப்ரகிருதய:) த்விவிதோ பூதஸர்கோயம் தைவ ஆஸுர
ஏவச | விஷ்ணுபக்திபரோதைவோவிபரீதஸ்ததாஸுர:.... *

கஎ.— (யதண்டம்) அண்டாநாம்துஸஹஸ்ராணாம்ஸஹஸ்ராண்யயுதா
நிச | ஈத்ருசாநாம்ததாதத்ர கோடிகோட்யயுதாநிச. (அண்டாந்
தரகோசரம்) ஆப்ர்ஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தாஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா:|
ப்ராணிந:கர்மஜநித ஸம்ஸாரவசவர்த்திந:. (தசோத்தராண்யா
வரணாநி) தசோத்தரேணபயஸாமைத்ரேயாண்டம்சதத்வ்ருதம்|
ஸர்வோம்புபரிதாநோஸௌ வஹ்நிநாவேஷ்டிதோபஹி: | வஹ்
ஹிஶ்சவாயுநாவாயுர்மைத்ரேயநபஸாவ்ருத:.— இத்யாதி. (பர
ம்பதம்) ஹிரண்மயேபரேலோகே இத்யாரப்ய- ஜ்யோதிஷாம்
ஜ்யோதி ஸ்தத்யதாத்மவிதோவிது: | த்ரிபாதஸ்யா ம்ர்தம்திவி|
யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா: - அத்யர்க்காநலதீப்தம் தத்
ஸ்தாநம் விஷ்ணோர்மஹாத்மந: | ஸ்வயைவப்ராப்யாராஜந்துஷ்
ப்ரேக்ஷம்தேவதா நவை:| தத்ரகத்வாபுநர்நேமம்லோகமாயாந்
திபாரத. இத்யாதி (ப்ர்ஹ்மச) ஸபரஸ்ஸர்வசக்திநாம் ப்ரஹ்
மணஸ் ஸமநந்தரம் | மூர்த்தம்ப்ர்ஹ்மததோபி தத்பிரியதரம்ரூ
பம்யதத்யத்புதம் || (தேவிபூதய:) விபூதயோஹரேரேதா:ஜக
த்ஸ்ஸ்ருஷ்டிஹேதவ: | யாநிமூர்த்தாந்யமூர்த்தாநி யாந்யத்ராந்
யத்ரவாக்வசித் | ஸந்திவைவஸ்துஜாதாநி தாநி ஸர்வாணிதத்வ
பு: | தத்ஸர்வம்வைஹரேஸ்தநு: || இத்யாதி.... ... *

கஅ.— (வசீ) ஸர்வஸ்யவசீஸர்வஸ்யேஶாந:- ஜகத்வசேவர்த்ததேதம்
க்ருஷ்ணஸ்யஸசராசரம் (வசீ) இமௌஸ்மமுநிசார்த்தூலகிம்
கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ | ஆஜ்ஞாபய யதேஷ்டம்வைஶாஸநம்
கரவாவகிம்|| ஆஜ்ஞாபயமஹாபாஹோப்ரூஹியத்தேவிவக்ஷிதம்|
ஸ்வயமேவஹரிர்வவ்ரேவிப்ரபாதாவநேஜநம் || (வதாந்ய) ப்ரிய
வாக்தாநஶீலஶ்ச வதாந்ய: பரிகீர்த்தித: || ஸஸர்வாநர்த்திநோத்
ருஷ்ட்வாஸமேத்ய பரிகந்த்யச|| (குணவாந்) கோந்வஸ்மிந்ஸாம்

ப்ரதம்லோகே என்றுதொடங்கி-இக்ஷ்வாகுவம்சப்ரபவ:ராமோ
நாமஜனைஶ்ருத:பவூவகுணவத்தர: ॥ (ருஜு:) யஜ்ஜாதீயோயா
த்ருஶோயத் ஸ்வபாவஸ்தஜ்ஜாதீய ஸதாத்ருஶஸ்தத்ஸ்வபாவ:।
தத்வைததாஸ்துகதமோயமஹோஸ்வபாவோ-யாவாந்யதாவிதகு
ணோ பஜதேபவந்தம்। தாவாந்ஸ்ததாவிதகுண ஸ்ததநீவ்ருததி:
ஸம்ஶ்லிஷ்ய ஸித்வமிஹதேநஸமாநதர்மா. (ஶுசி:) யோர்த்தே
ஶுசிஸ்ஸஹிஶுசி: நம்ருத்வாரிஶுசிஶ்ஶுசி:॥பாவநஸ்ஸர்வலோ
காநாம் த்வமேவரகுநந்தந । (ம்ருது:) நைவதம்சாந்ந மசகாந்ந
கீடாந்நஸரீஸ்ருபாந்। ராகவோபநயேத்காத்ராத்த்வத்கதேநாந்தரா
த்மநா-நஜீவேயம்க்ஷணமபி விநாதாமஸிதேக்ஷணாம். (தயாளு:)
வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் । ப்ருஶம்பவதிதுக்கித: ॥ (மதுர:)
ரஸோவைஸ: இத்யாதி. (ஸ்திர:) மித்ரபாவேநஸம் ப்ராப்தம்
நத்யஜேயம்கதஞ்சந । அபயம்ஸர்வபூதேப்ய: ததாம்யேதத்விரு
தம்மம ॥ என்னடியாரது செய்யார் - செய்தாரேல் நன்றுசெ
ய்தார்.— (ஸம:) ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு । ஈடுமெடுப்பு
மிலீசன், கொள்கை கொளாமையிலாதான், (க்ருதீ) அபிஷிச்
யசலங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் । க்ருதக்ருத்யஸ்த
தாராம: விஜ்வர:ப்ரமுமோதஹ ॥ (க்ருதஜ்ஞ:) அவிஜ்ஞாதா
ஸஹஸ்ராம்ஶு:- சிரஸாயாசதஸதஸ்யவசநம்நக்ருதம்மயா॥கோவி
ந்தேதியதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணாமாம் த்வாரகாஸ்திதம் । ருணம்ப்ர
வ்ருத்தமிவமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்பதி ॥ (குணைர்தோததி:)
இஷுக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே நாந்தரிக்ஷக்ஷிதிக்ஷயாத் । மதிக்ஷயா
ன்னிவர்த்தந்தேந கோவிந்தகுணக்ஷயாத். ... ... *

௨௨.— (அநந்யகதி:) உன்னைவிட்டொன்று மாற்ற கிற்கின்றிலேன்-
(சரணம்) உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோ:.— (ப்ரபத்யே) அஹிர்
புத்ந்யஸம்ஹிதாயாம் - அநேனைவப்ரபந்நஸ்ய பகவந்தம் ஸநா
தநம் । தஸ்யாநுபந்தா:பாப்மாந ஸ்ஸர்வேநஶ்யந்திதத்க்ஷணாத்॥
க்ருதாந்யநேந ஸர்வாணி தபாம்ஸிதபதாம்வர । ஸர்வேதீர்த்தா
ஸ்ஸர்வயஜ்ஞா: ஸர்வதாநாநி தத்க்ஷணாத் ॥ க்ருதாந்யநேந மோ
க்ஷஶ்ச தஸ்யஹஸ்தேநஸம்ஶய:. ... ... *

ஸ்ரீ ஆளவந்தார்திருவடிகளேஶரணம்.

எம்பெருமானர் திருவடிகளே ஶரணம்.